

જોડે અલ્પ લગ્નફળ

Q23:417

N1

171073.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரு அச்சுறுபாக்கம் கருணாகுல திலகர்

பச்சைப் பிள்ளை

வென்றறியப்படும்

ஸ்ரீ நித்த சுத்தானந்த சுவாமிகள்

அருளிய

திருப்பரமாலகர்கள்

201

இவை

சுட சுவாமிகளதன்பர்கள் பலர்தம் வேண்டுகோட்கிணங்க

அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்டன

சென்னை :

“காந்தியன் அச்சியந்திரசாலை”

ரோதிகிருதுஸ் புட்டாசுமீ

Q23:417

NII

171072

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திரு அச்சிறுபாக்கம் கருணாகுல தீலகர்

பச்சைப் பிள்ளை

வென்றறியப்படும்

ஸ்ரீ நித்த சுத்தானந்த சுவாமிகள்

அருளிய

201

திருப்பரமாலகைகள்

இவை

செு சுவாமிகளதன்பர்கள் பலர்தம் வேண்டுகோட்சிணங்க

அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்டன

சென்னை :

“ கார்டியன் அச்சியந்திசாலை ”

—

விரோதிகிருதுவரு புரட்டாகிமீ

MADRAS : G. C. LOGANADHAM BROS
THE "GUARDIAN PRESS," MOUNT ROAD

Q281417
N11

உ

சிவமயம்.

இன்பீரித்தசுத்தனடியவ
ரன்பாய்ச்சாற்றுகலியிதுவாமே

நேரிசை ஆசிரியப்பா

மங்கையர்க் கரசு, மூத்திளங் கிளியாட்
டங்கு பாகத் தோடுழிற் குலவுந்
திங்கள் வேணியான் தினருக், தெளியான்
பொங்கரு ளதனைப் போற்று நெஞ்சு
னச்சிற்ற பாக்ப் பச்சைப் பிள்ளை
மெச்சு மேலோன் நித்த சுத்தன்
பொய்கட் போக்கப் போற்றும் பாமா
லைக் ளாந்தையு மவனடி பரவி
யுய்வழி யடைவா னுற்றவ டியர்யா
மைய யீயுன் பாக்க ளென்று
சாற்ற வீந்தான் சுற்குண நெமக்கே
யேற்றின மவைதமை யெவரு மறியவச்
செழுத்துமு தலைந்தின் லக்கண முணர்ந்தவர்
வழுக்களை வகையாய்த் தேட லுற்றே
சிற்கில வகைகட் செப்பலு முறுவ
ரற்ப மாலைக் எரிவையென் வறைதலு
மென்னினு மவரே யெம்மிறை யவன்றன்
பொன்னடி தொழவு மன்னவன் விளக்குந்
தேசறு பெருநெறி தெளியிற் பின்னர்
பூசனை புரிதற் கேற்றவா சுகமா
மர்தவி னவர்க்கன் பாய்ப்பின்
னோது வார்க்கிவ் வுண்மையொ ளிருமால்.

உ
சிவமயம்

ஸ்ரீ ஆட்சிஸ்வரர் அருள்குறிமாலை

ஆசிரிய விருத்தம்

- பத்தியோசிறி துமில்லேன்பாரிடைப்பதைக்கலுற்றேன்
சத்தியாயுன துசார்பிற்சார்ந்தமின்கொடியினோடு
நித்தமும்விழிகளாரநேயமாய்த்தரிசிப்பானென்
னத்தவச்சிறுபாக்கீசாவாசையானடைந்துளேனே (1)
- பொய்யெலாந்திரட்டியொன்றாய்ப்பூட்டகம்புரியுமெய்யைப்
பொய்யெனவறிவித்தாண்டபோதனின்னருடனக்கோர்
கைபதிலெதுவுமில்லேன்காதலாகருணைமிக்கோய்
ஐயவச்சிறுபாக்கத்திலாகுகிகொண்டருளுவோனே. (2)
- பொய்யானமெய்மையென்றேறபோற்றிமெதியிலிந்தப்
பையலுக்குறுதிசொன்னபார்த்திபாபமனையுன்
செய்யதேதாரடிகளென்றன்சென்னிதன்முடியதாக
ஐயவச்சிறுபாக்கத்திலாகுகிகொண்டருளுவோனே. (3)
- என்பொருளரம்புதோலுமீளையோடுதிரஞ்சேர்ந்த
வன்புழுக்குரம்பைதன்னில்வாழ்தலாலுனையின்றேத்தேன்
என்பொலாமணியேயென்னையாண்டிரொழித்துகாத்த
வன்பவச்சிறுபாக்கத்திலாகுகிகொண்டருளுவோனே. (4)
- செய்வனதெரிந்திலெனஞ்சீரிவாச்சிறியனானேன்
பையலுக்கன்பையீயும்பாரமுன்னருட்ககண்டாய்
தையலோரிளங்கிளிப்பெண்றன்னேனீங்காமனின்ற
வையவச்சிறுபாக்கத்திலாகுகிகொண்டருளுவோனே. (5)
- போதெலாங்கழியனின்றுபொய்ப்புழுமலக்கூறிற்றுச்
சாதுபோலிருந்தவெற்குச்சங்கராவருளளித்தாய்
கோதிலாக்குணத்தினமிக்கோய்கோவுனீகுருவுனீயே
நாதவச்சிறுபாக்கத்திலாகுகிகொண்டருளுவோனே. (6)
- காலற்குக்காலனுகிக்காலமுங்கடந்துனின்றாய்
பாலற்குஞானப்பாலைப்பண்டனளித்தவன் ளால்

சாலவிக் கொடியேன்பாலுஞ்சாதனனிறையவைத்தாய்
ஆலமுமமுதாக்கொள்வோய்ச்சிற்பாக்கத்தானே.

(7)

கல்வெனுமனத்தனுகிக்காலன் மன் னூரனுகிப்
பல்வகைச்சனனங்கொண்டுபிந்துயரெனதுனுவாற்
சொல்லவோவலியனல்லன்சோதியேயறிந்திடாயோ
நல்லவச்சிறுபாக்கத்திலாகுகிகொண்டருளுவோனே.

(8)

எந்தெந்தத்தவங்கடோறுமெம்பிரானருட்கோலத்தை
வந்தடியார்கண்காணவாண்டவர்க்கருளளிப்பாய்
பந்தபாசங்களுன்னைப்பற்றாமலாண்டுகொள்வாய்
அந்தவச்சிறுபாக்கத்திலாகுகிகொண்டருளுவோனே.

(9)

எத்தனையோநாள்கள்முன்னூரோடுமெடுத்தேயாட
லத்தனைபிறப்பிலெல்லாமப்போதப்போதுகாத்த
சித்தவெல்லாமும்வல்லசீர்பொழிவினையாட்டானே
அத்தவச்சிறுபாக்கத்திலாகுகிகொண்டருளுவோனே.

(10)

காலங்கடோறுமுன் மன்காதலர்தமதுகூட்டஞ்
சாலவனலத்ததாருமாலயந்தொழுதவென்றே
கோலமாருனதுகோவிற்கூடவுமெனையுஞ்சேர்ப்பாய்
சீலவச்சிறுபாக்கத்திலாகுகிகொண்டருளுவோனே.

(11)

உனதுபேராலயத்திலுன்னதுபணியெய்வோர்கள்
கனதனமணிகளாடைகாதலாயுன்னும்வண்ணம்
அனவரதமீயுமாறிங்காற்றல்யானடையவேண்டிப்
புனல்மலிசடையினுயன்பொற்றானைப்போற்றினேனே.

(12)

எத்தனைவிதங்களாகவீறிலாவிடர்களுற்றும்
பத்தியதிலானேனும்பண்ணெடுபாடேனேனும்
சித்தனையெனையுமாளச்சீரியானினைந்தேதேதோ
வத்தவச்சிறுபாக்கத்திலாகுகிகொண்டருளுவோனே.

(13)

சித்தனையெலாம்வல்லானாய்ச்சீருடைவினையாட்டாடும்
முத்தனேமுதல்வாதில்லெழுதாரிலென்னையாண்டாய்
பித்தனென்சொலிலேதேனும்பின்னம்நேராதுசெய்வாய்
அத்தவச்சிறுபாக்கத்திலாகுகிகொண்டருளுவோனே

(14)

என்செய்கையாவதெல்லாமுன்செய்கையாதலாலென்
றன்செய்கையாதுமில்லத்தாரணியதனிற் கண்டாய்
புன்செய்கைக்குள்ளீடாகிப்பூதலம்வராதாள்வாயே
அன்பவச்சிறுபாக்கத்திலாகுகிகொண்டருளுவோனே.

(15)

கற்றெதான் நறியேன்கேள்விகற்பனையொன்றுமில்லேன்
பற்றற்பற்றே நேனும்பாசமதுடையனேனும்
நற்றவாயேனயுமாளநானென்புரிந்துளேனே
உற்றவச்சிறுபாக்கத்திலாக்ஷிகொண்டருளுவோனே.

(16)

சொல்லினான்மனத்தினுஞ்சோதியேதாடரொண்தாய்
பல்வகைவிரதம்பூண்டின்பாதமேபரவலில்லேன்
தொல்லுலகதனிற்றியேன்றோயாதவண்ணமாள்வாய்
நல்லவச்சிறுபாக்கத்திலாக்ஷிகொண்டருளுவோனே.

(17)

பட்டபாடுகணினைந்துபார்க்கமுன்றுயருண்டாகுங்
கெட்டாள்போதுமென்றேகடிலாக்கிருப்பவைத்தாய்
சிட்டர்கள்போற்றவாழுஞ்சிறம்பலத்துளானே
தொட்டவச்சிறுபாக்கத்திலாக்ஷிகொண்டருளுவோனே.

(18)

உருவிவிதனையரித்தாளுத்தமநகையாய்போற்றி
சருவசங்காரபூதிதாரணைகுருவேபோற்றி
அருவினையுருதவண்ணமாண்டருள்தரையெய்தாய்
பெரியவச்சிறுபாக்கத்திலாக்ஷிகொண்டருளுவோனே.

(19)

நேற்றுளாரின்னுளாரோநேரமிங்கிலையெயுன்ன
சோற்றினைத்தினமுமுண்டேசார்வுடன் கழித்துணை
காற்றளர்ந்தோடியோடிக்காட்டினிலிபெடாமுன்
ஞற்றடைசடையினனையாதரித்தருளுவாயே.

(20)

பார்த்தவர்பழித்ததெல்லாம்பாரினிற்பொறுக்கலானேன்
கார்த்தனனுனதடிக்கேகாரணைகடவுளானே
சேர்த்திடாய்நடனந்தனைச்சேவித்துணுணு
மார்த்திமெடியேரோடுவப்பவாக்ஷிசவள்ளால்

(21)

பாடவுமறியேனுன்னப்பற்றற்பரவகில்லேன்
ஆடவுமறியேனுன்றனாருள்பெறவுடேன்
தாடலையனைத்தேயென்னைத்தாணுவையருளெனக்குன்
பாடலச்சிறுபாக்கத்திலாட்சிகொண்டருளுவோனே.

(22)

நால்வகையரியசாதனங்களுடேனேனும்
கால்வழியடியளுக்காதலையடைந்துளேனும்
மால்கொண்மொயைதன்னிலமாய்ந்திடாவனமருள்வாய்
சாலவச்சிறுபாக்கத்திலாட்சிகொண்டருளுவோனே.

(23)

எவரெவைநினைத்தபோதுமீந்தவர்க்கருள்வாய்போற்றி
தவரெவரவரெவர்க்குஞ்சாதனந்தருவாய்போற்றி

பவமதையொதுக்கியானும்பாரமிங்குனக்கேயன்றே
சிவனையச்சிற்றபாக்கம்சீருடனமருவோனே. (24)

எந்தைநின்னடியரெல்லாமேத்தினின்னடியையுன்னாப்
பந்தபாசங்கடர்ந்துபாரவூழ்ந்தேலேபோல்
அந்தமாமெனதுசிந்தையானந்தனீங்காவண்ணம்
இந்தளைருளிடாயோயச்சிற்றபாக்கத்தானே. (25)

சிவபெருங்கருணைவள்ளல்சீரிலேற்கருளிமுற்றும்
பவமதையொழித்தேயாளப்பாக்கியமுனென்செய்தேனே
நவநவவினோதமுள்ளநானிலத்துயரினுஞ்சே
ரவமருத்தருளாக்ஷிசாவப்பனையருளிடாயே. (26)

வந்தவாறதனையெண்ணுவல்லகத்தவர்கன்போலச்
சிந்தனைபலவாறுகிச்சீரிலேனெனையுமாண்ட
வெந்தையெம்மானேமுக்கண்சவுள்ளிருந்துமெட்டாய்
அந்தவச்சிறுபாக்கத்திலாட்சிகொண்டருளுவோனே. (27)

பூவுலகெலாமுமெங்கும்பொன்னடிதொழுதுனின்று
பாவெனவுருகியாடும்பண்புளவடியர்கூட்டங்
கோவிலினிறைந்துனிற்சூங்கோதிலாத்திருவைக்காண
தாவினின்னடியையச்சிந்தைகுட்டினேனருள்செய்வாயே. (28)

ஆலயங்கடோறுமுன்றனன்புளவடியர்கூட்டம்
சாலவேநிறைந்துமேன்மைசான்றனின்னருளைப்பாட
சீலமில்சிறியனேனுஞ்சேர்த்துமேயுருகவேண்டி
கோலமாருனதுதாளேகோயிலென்றடைந்தவாறே. (29)

பப்பற்றவீட்டிருந்துன்பாங்குளவடியர்கூட்டஞ்
செப்பல்செய்வினகனின்றிச்சீருருள்திரீநாக்குற்றே
வொப்புடனிருப்பதொத்துணுமோரடியாகுக
வப்பவச்சிறுபாக்கத்திலாட்சிகொண்டருளுவோனே. (30)

மாண்டனின்பெருமையன்றிமண்ணினிற்கருதெனென்றை
வேண்டிமேனைத்துமன்பாவேவண்டியபடியீவோனே
நீண்டதோர்மலத்தைநீக்கிநின்மலவடியார்தம்மை
யாண்டனாகனையாக்ஷியப்பனையெனையாள்வாயே. (31)

அப்பனையனையுனீயென்னுயிர்த்துணையுனீயே
செப்பிடுவசனனீயேசெய்தொழிற்கரணனீயே
தப்பேதுஞ்சேராவண்ணம்தக்கவாறருளிடாயே
வப்பவச்சிறுபாக்கத்திலாட்சிகொண்டருளுவோனே. (32)

வல்லரக்கன வன்கையால்வாழ்ந்திடுங்கயிலை தன்னேக்
கல்லியேயசைத்துமுன் றன்கண்ணியகருணைகொண்டான்
தில்லைவாழ்நாதவெற்குத்தீரமாயருளவென்றே
நல்லவச்சிறுபாக்கத்திலாட்சிகொண்டருளுவோனே. (33)

அருமறுகுவில்வங்கொன்னையாத்திமாமாலைதும்பை
மருமருக்கொழுந்துமுல்லைமல்லிகைமணமும்வீசத்
திருவருக்கணிந்துதில்லையம்பலத்தாடுவோனே
பெருமையச்சிறுபாக்கத்திலாட்சிகொண்டருளுவோனே. (34)

பாதிரிப்பூவும்வேரும்பாதத்திற் றூவினின்றே
வாதிமேயரவுகுடியம்பலத்தானையென்று
கோதுளேன்குறைகணீக்கிக்குடறவாட்கொளல்நீயென்றே
நாதவச்சிறுபாக்கத்திலாக்ஷிகொண்டருளுவோனே. (35)

கொக்குமந்தாரையோடுங்கோதிலாக்கமலத்தோடும்
அக்குனற்செருடைகள்குடியாவாய்நடனமென்றே
குக்கலிற்கொடியனனுங்கூறினேனடியன்போல
தக்கதென்றருளாயெந்தாய்தாயினுங்கருணைமிக்கோய். (36)

சீலமேலோங்கிவாழ்ச்செய்யுனல்விரதமின்றிக்
காலங்கள்வீணேபோக்குங்காலரோடுன்கூடாமற்
பாலன்மேற்பட்சம்வைத்துப்பற்றலுன்கடமையன்றே
கோவவச்சிறுபாக்கத்திலாக்ஷிகொண்டருளுவோனே. (37)

வேதவாகமபுராணம்தேவணசாத்திரங்கள்கேட்டும்
சாதனைமிகவுளாராய்ச்சார்ந்திலர்பெரியர்தேகம்
திதுளேன்றிகைத்துனின்றேன்மெறய்மேகருணைவைப்பாய்
நாதவச்சிறுபாக்கத்திலாட்சிகொண்டருளுவோனே. (38)

சத்தியனிறைந்துனின் றசற்சனர்போவென்னொருந்
நித்தியபொருளைச்சார்ந்துநீங்காதார்போலுனல்
முத்தர்போல்வேடங்கொண்டார்மோசத்திலாழாதாள்வாய்
அத்தவச்சிறுபாக்கத்திலாட்சிகொண்டருளுவோனே. (39)

கரியினையுரித்துபோர்த்துங்காலையுதைத்துமுன் றன்
அரியவன்பினர் தமக்கேயார்வமாயருளுவோனே
நரிபரியாகச்செய்தாய்நல்வாதலூரர்க்காக
அரியவச்சிறுபாக்கத்திலாட்சிகொண்டருளுவோனே. (40)

ஆக்கடாம்பலவாய்க்குடியப்பனெழையிலாக்கால்
போக்குடன்வரவுமாகிப்புல்லுடன்புனலுந்தேடி

எக்கிடாவணங்குளத்தையின்புடன் நிருத்துவோர்க்கிங்
காக்கனற்புதல்வாருநாமன்புடனருளுவாயே. (41)

எந்தெந்தச்சீவன்றானுமேங்கியேமழையிலாது
வந்துமேவருந்தலின்றிவாழ்வச்சிறுபாக்கத்தில்
அந்தமாய்க்குயில்கள்கூவவானந்தமஞ்ஞையாட
நந்தனவனங்களோடுவளமருளுவாயே (42)

வாய்மதத்தொழிலிலேனோவாரமேயிலாவகத்தால்
பேய்மதமடைந்துவீணேபேசுதிருநிறியர்போல
நோய்மதங்கொளாதென்மேலும்நோக்கம்வைத்தாண்டுகொள்வாய்
நேயவச்சிறுபாக்கத்திலாட்சிகொண்டருளுவோனே. (43)

சொல்லொங்குதொழிலிலேனோசொர்வுளசிறியரோடு
செல்லுமென்மனத்தினோடுசேர்ந்ததாலெனையிங்குற்ற
தொல்லையின்வினைபோய்வண்ணந்தாய்தானசாக்ஷிநல்காய்
நல்லவச்சிறுபாக்கத்திலாட்சிகொண்டருளுவோனே, (44)

வாக்கியமிகுதியாகவம்புகள்வழங்குமாந்தர்
தாக்குறவடியெனந்ததாழ்ந்தெனம்மத்தும்வேண்டேன்
நாக்கினாலருளைப்பாடநாயினுமிழிந்தவெற்குப்
பாக்கியமருளச்சிற்பாக்கத்திலாக்ஷிகொண்டாய். (45)

இத்தனைதினங்கள்போலவேழையேன்பயனிற்சொற்கள்
பித்தனயப்பித்தற்றினின்றேறன்பேறிதென்றறியகில்லேன்
கத்தனின் கருணைகாட்டிக்காட்சிதான் தருவதென்றே
அத்தவச்சிறுபாக்கத்திலாக்ஷிகொண்டருளுவோனே. (46)

முத்தனயமுதல்வனமுதத்தியேமுனிவர்கோவே
சித்தனயுயிர்கடோறுஞ்சேர்ந்தொளிப்பரமவெந்தாய்
சுத்தனயிருக்குமுன்றன் றுயனல்லடியைக்காட்டாய்
அத்தவச்சிறுபாக்கத்திலாக்ஷிகொண்டருளுவோனே. (47)

எத்தனைஜெனனம்யானுமெந்தையெயுத்துநின்றேன்
அத்தனைபிரிவுதோறுமார்வமிலமனத்தனனேன்
சுத்தனயினியென்னாருஞ்சோதியேயிருக்கவாள்வாய்
கத்தவச்சிறுபாக்கத்திலாக்ஷிகொண்டருளுவோனே. (48)

அச்சிற்பாக்கந்தன்னிலானந்தவாலயத்திற்
கச்சிதமாயெந்தனனெக்காலமும்விறிவழாது
மெய்ச்சித்தத்தார்தமோடுமேவியேயிருக்கநல்காய்
உச்சிதவருளைநல்குமுத்தம்பிரானேபோற்றி. (49)

திங்களையரவைக்கங்காதேவியைமுடியிற்சூழ
அங்கியைக்கரத்திலேந்தியாலத்தெநஞ்சிற்றூக்கிப்
பங்கஞ்செய்மண்டையோட்டிலநாளுமேபலிகள்செய்தே
எங்கனுனிறையுமாகியீசனேயிறவபோற்றி (50)

வருநிதிசூறையிலாமல்வாழுகிறவன்போலப்
பெருகிடுமரியவாழ்வைப்பேணுநல்லடியர்க்கீவாய்
இருநிலத்தெவராவென்றுமேச்சிலாதருள்வாய்போற்றி
அரியவச்சிறுபாக்கத்திலாக்ஷிகொண்டருளுவோனே. (51)

மானிலத்தரசுசெய்யுமன்னென்னெனத்தினோக்கந்
தானதையறிந்துநாடிதானுவேவிரும்புமெல்லாந்
தானமேபுரியும்வண்ணம்தம்பிராதயவுவைப்பாய்
ஞானவச்சிறுபாக்கத்திலாக்ஷிகொண்டருளுவோனே. (52)

மறைமுடிதனிலென்னொருமானடம்புரியுமெந்தாய்
சூறையிலாதடியர்சித்தங்கோயிலாய்வளருங்கோவோ
நிறையுனிற்பரிசனத்தோடென்னையுனிந்துத்துவாயே
பிறையணிசடையினோபேயனென்மடமைதீர்த்தே. (53)

அருள்படைத்தநத்திகேசராக்கினைக்கயிலைதன்னிற
பிரமனுமடையவொண்ணாப்பேரருள்வளரவைத்தோய்
மருளெனுமயக்கமாற்றிமாசுதீரடியார்கூட்டத்
திருவினையருளாயாக்ஷியீசனையெரியனேற்கே. (54)

அடிமுடினடுவுமில்லாவான்ந்தமாகினோனே
படியிசைக்கடவுள்மூவர்பண்ணவனுருத்ரன்மாலாய்
நொடியினிறொழில்கள்மூன்றுனுட்பமாய்நடத்தியென்றும்
நடிக்குமெம்பிரானையாரும்நாடரும்பதத்தினோனே. (55)

அந்தமுனடுவுமில்லாவன்பினரகத்துணின்றாய்
சொந்தமாய்மயலேர்க்கிச்சொல்லிடவரியதான
வந்தமில்லருளைநக்கித்துன்பிலாநெறியிற்சேர்ப்பாய்
எந்தையச்சிறுபாக்கத்திலின்புடனமருவோனே. (56)

அத்தமுமுதையந்தானுமங்கிலையென்றுமென்பார்
சுத்தமுமசுத்தந்தானுஞ்ஞோன்றதேசாதியென்பார்
ரித்தனையெனக்குமந்தனின்மலநிலையைநல்காய்
அத்தவச்சிறுபாக்கத்திலாக்ஷிகொண்டருளுவோனே. (57)

ரித்தனின்மலமுமாகிநெயமிக்குடையதாகிச்
சுத்தமாய்ச்சமீபமாகித்தூரமாய்த்தூரியமாகிச்

சித்தமாய்ச்சிவமுமாகிச்சின்மயசொருபமான

வத்தவச்சிறுபாக்கத்திலாக்ஷிகொண்டருளுவானே.

(58)

நீண்டமாலயனுந்தேடநின் றனைபெருநெருப்பாய்

தூண்டிடாதெவருந்தானுய்ச்சோதியாய்நின் றவண்ணால்

மாண்டவர்மனத்தினிங்காவள்ளலாய்வாழ்கின்றேய்நீ

வேண்டியச்சிறுபாக்கத்திலாக்ஷிகொண்டருளுவானே.

(59)

முப்பதோடறுபத்தாறுமோதுதத்துவங்களென்னைக்

கப்பிடாக்கரையாமுத்திக்காட்சியைத்தருவதோடு

செப்புனென திங்கென்னுஞ்செய்கைனீத்துணையேய்த்த

வப்பவாக்ஷிசாவிந்தவேழையேற்கருள்செய்வாயே.

(60)

மையலேசொந்தவில்லாய்வாழ்கின் றமாதர்கள்பால்

நையலேதொழிலாய்நாளுந்நாயினுங்கொடியனானேன்

பையலென்றிரங்கியாளப்பாக்கியமுமேதோகாணேன்

ஐயவச்சிறுபாக்கத்திலாக்ஷிகொண்டருளுவானே.

(61)

செப்பெனுமூலையார் தம்பாற்சின்னதைவத்தொழுமுடன்

கப்பிமுடிவதில்லாமாயையாற்கருதிவந்த

வப்பனுமனையுமுள்ளவைங்கோசப்பாசமுழ்கா

தெப்படியேனுமாக்ஷியீசனையருள்செய்வாயே.

(62)

மூப்பொடிங்கிறத்தலின்றிமுன்னெழுநரையுமின்றிக்

காப்பவனுனையல்லாடற்கர்த்தர்வேறின்நிங்கென்றே

மாப்பிணைதழுவனின் றமாதொருபாகத்தானே

பூப்பிணை திருந்துனல்லபொன்னடிவணங்கினேனே.

(63)

சத்திகளனே கந்தோற்றுஞ்சர்வமாம்பொருளாய்நின்றாய்

சத்திகளனே கந்தோற்றுஞ்சர்வமுமொடுங்கநிற்பாய்

சத்தினின் றுளாந்தீகைக்ஷார்த்துன்னனிலைநின்றேற்கச்

சத்ததாமுலகங்காட்டும்சாமியெற்கருளுவாயே.

(64)

சத்தியைப்பரவகில்லாச்சாரணனலமதாமோ

சத்தியைநினையாமுடச்சாதனநிலைவிட்டேங்கச்

சத்தியையென்றுனோக்குஞ்சாதனமவுனந்தன்னைச்

சத்தியையுடையவாக்ஷிசாதையுட்குவாயே.

(65)

முத்தியைவிரும்பிமுன்னோர்மோனமேயடைந்துனின் று

முத்திவிடதனில்வாழ்ந்துமுன்பினிற்சுகமடைந்தார்

முத்தியானெறியெனக்குமும்மலந்தனைநீருக்கி

முத்தனையருளாக்ஷிசாமூடனேனுய்யுமாதே.

(66)

சத்ததாயிருக்குநின்னைச்சார்ந்தனன்மறைகளுக்கும்
சித்தனல்லிரதத்தார்க்குஞ்சோதியெட்டாதுவாழ்வோய்
கத்துதலகற்றிச்சேர்ந்தகற்பனைச்செயலனைக்கி
யத்தனையருளாக்ஷீசாவாதரவிலெனெனக்கே.

(67)

சித்ததாயுயிர்கடோறுஞ்சீருடனூல்செய்யு
முத்தனேசிதம்பரத்துமூதாரிலம்மைகாணச்
சுத்தமானடனஞ்செய்யுஞ்சோதியேயாதிமூர்த்தி
யத்தவச்சிறுபாக்கத்திலாக்ஷிகொண்டருளுவாயே.

(68)

ஆனந்தமாயென்னுளமன்பர்கவணஞ்சினிங்காய்
ஆனந்தமாகிவாறொண்டம்வாழ்வார்க்குந்தோன்ற
மோனந்தமானநின்னைமூடனேனியானுங்கண்டே
வானந்தவாரீசேரவாக்ஷீசாயாளென்றே.

(69)

தந்தைதாய்தமருமாகித்தாரமாயுடன்பிறந்தார்
மைந்தராய்மனையாளாகிமாமனையவருமாகி
வந்தவெவ்வுயிருளையேவான்பதந்தருவாயெந்தாய்
அந்தவச்சிறுபாக்கத்திலாக்ஷிகொண்டருளுவோனே.

(70)

மைந்தன்யான்வேண்டிக்கேட்டவாறுநீயருளலுண்டேல்
சொந்தமாயடியார்வாழ்ச்சொல்வளமனைத்துமுள்ள
வந்தமாமிடமிதாகவாதரவுடனருள்வாய்
எந்தையேயிருக்குபோற்றுமீசவச்சிறுபாக்கத்தாய்.

(71)

கோங்குமாவசோகுபுன்னைகொன்றைதன்னிரையின்வீதி
மாங்குயில்கிளிகளோடுவண்டுகள்கீதம்பாட
வாங்குளவேசிமார்க்களற்புதநடனமாட
பாங்குளவுன்றன்சேவைபாரினில்விரும்பினேனே.

(72)

பாரொடுபரந்தவிண்ணும்பால்மதிரவியுமாகி
நீரொடுநெருப்புமாகிநீணிலந்தனின்ந்காலாய்
காரொடுமழையுமாகிக்காரணமெவையுமாகித்
தாரொனவரவஞ்சுடிந்தாணுனின்னடிகளைப்போற்றி.

(73)

ஒன்றதாய்ப்பலவுமாகியுள்ளதாயில்லதாகி
நன்றதாய்நவையுமாகிநாடுதற்கரியதாகி
நின்றனன்னிலையினிங்காந்ண்டபேரொளியுமாகி
பொன்றலில்பொருளையுன்றன்பூத்துணையடிகள்போற்றி.

(74)

நேற்றுகியின்னுமாகிநிற்பதாய்நிலையாதாகிப்
போற்றுதற்கிசையாதாகிப்போதமாயனைத்தமானாய்

காற்றினிற் கறங்குபேர்லக்கற்றிலேன்கலங்காவண்ணம்
ஆற்றினேத்தலேக்கணிந்தவத்தனையருளுவாயே. (75)

நேற்றூரின்தைக்குமாளுமீர்மையினேநேரிந்கண்மும்
சோற்றினேவாரியுண்ணல்சோர்விலாச்சகமதென்றே
நாற்றிசைதிரிந்துவீணேநாதஞன் கழியாவண்ணம்
போற்றினேன்மலர்ப்பதங்கற்புண்ணியாவருள்செய்வாயே. (76)

போற்றுமாலயன் தன்னோடுபுத்தேளிர்கோமான்ருனும்
சாற்றுனின்னடியைக்காணாச்சஞ்சலத்தழுந்தினின்றூர்
வற்றுதற்கறிவிலாவின்னேன்வாழ்ஞன்போக்கா
தேற்றுடையிறையெயந்தாயென் தனக்கருளுவாயே. (77)

பொய்தன்னைமெய்யதாகப்போக்கினேன்வாழநர்நோ
மெய்தன்னைப்பொய்யென்று நண்ணிமேவினேன்வினைக்கிடந்தே
செய்யதாமரையென்சென்னிச்சேர்த்திங்குழிக்கைசெய்தே
வையவச்சிறுபாக்கத்தாயப்பனையருளுவாயே. (78)

என்னுடைக்குரம்பைநானென் னெண்ணியேமமன்தகொள்ளா
துன்னுடையருளையென் தனுள்ளத்திலுற்றிப்பின்னுஞ்
சன்னிதியடையச்செய்துசற்புத்தியீந்தெனக்கும்
அன்னைபோலருள்செய்வாயேயாகுச்சாபோற்றிபோற்றி. (79)

நின்னுடையெழுத்தைநதையுனையமாய்ச்செபங்கள்செய்து
மன்னியுன்னடிகடம்மைமன்னனேமநவாவண்ணம்
உன்னதுதயவினாலேவுத்தமாவருளிச்செய்வாய்
மின்னுமச்சிறுபாக்கத்திலாகுகிகொண்டருளுவாயே. (80)

சித்தர்மாதவத்தோரேத்தச்சிற்றம்பலத்திலுற்றும்
முத்தர்வாழ்காசிலேனார்மோக்கமிங்கருளுமாருர்
சுத்தவேகம்பங்காழிச்சொல்லாலவாயில்குற்றூர்
லத்துமுற்றவனாய்நின்றானச்சிற்றபாக்கத்தானே. (81)

ஏதுநான் பிழைசெய்தாலுமெனநனைப்பெற்றார்போலக்
கோதெலாங்குணமாக்கொண்டுகோவேயென்குருவுமானாய்
சாதுவாமடியார்கூட்டந்தன்னையானகலாவண்ணம்
நாதவச்சிறுபாக்கத்தாய்நாயினேற்கருளுவாயே. (82)

அருமருந்தினையேயன்றியண்டத்திலவேறுண்டாமோ
திருமருந்தருளையல்லாற்றிக்குவேறறியேனந்தோ
வொருமருந்தெனக்குவேண்டேனெப்பிலையெனயுமாள்வாய்
பெருமையச்சிறுபாக்கத்திலாகுகிகொண்டருளுவானே. (83)

பிறப்பிற் பப்பதனைக் க்கும்பேர் மருந்துனையிங்கன்றிச்
 சிறப்பிலாமருந்துதன்னைச் சிந்தையினினைக் கமாட்டேன்
 வெறுப்பிலாமருந்தாமுன் றன்விட்டுள்ளபேரானந்தம்
 சிறப்பதையருளாயெந்தன் செவ்வமேசிறியனேற்கே. (84)

எப்பிணிவரினும் யானிங்கெம்மருந்தெனினுமுண்ணேன்
 ஒப்பிலாயுனையேயன் றியோர் துணையெதுவுமில்லென்
 தப்பிதமெவைசெய்தாலுந்தாயெனப்பொறுத்தாள்வாயே
 வப்பவச்சிறுபாக்கத்திலாகுகொண்டருளுவோனே. (85)

மருந்ததையறியேன்வேரூர்வல்லபமிலளுநுண்ணெப்
 பொருந்தவோர்வழியிங்கில்லென்புண்ணியமுடையனல்லென்
 அருந்தவமெதுவுஞ்செய்யேனப்பனையருளலெற்குன்
 பெரியதோர்கடமைகண்டாய்பேசுதற்கரியவெந்தாய். (86)

வல்லபந்தருவதுன் றன்பதமெனவழுத்தகில்லென்
 தொல்லையாம்பிறவிவேல்த்தோய்த்திடாவண்ணையாளச்
 சொல்லவுமறிகிலேனைச்சோதியேயறியச்செய்வாய்
 நல்லவச்சிறுபாக்கத்திலாகுகொண்டருளுவோனே. (87)

உடுக்கவுத்தரியமின்றியுண்ணவாகாரமின்றி
 தடுக்கவுமனிறிந்தத்தங்கமம்பொருளுமில்லென்
 கொடுக்கனின்னருளிருக்கக்கோவேனாண்டெல்லாம்
 தடுப்பதிங்கெவரச்சிற்பாக்கத்திலவாழுமோனே. (88)

கேட்டுநான்பிழைப்பதென்றால்கேட்கவுமறிந்திலென்யான்
 கோட்டேனக்குருளைக்கன்றுகோதிலாவருளையிந்தாய்
 ஆட்டுவாயுலகுதன்னைப்பனின்னினைவினாலே
 மாட்டினமீதேதுமாகியீசுவெற்கருளுவாயே. (89)

வறுமையையுடையனேனும்வான் கல்வியில்லனேனும்
 சிறுமையிலிருந்தேனேனுஞ்சீரொன்றுமில்லனேனும்
 பொறுமையுமில்லனேனும்புண்ணியாடிகுதடிக்கே
 வெருமையாய்வணங்கினிறகவுத்தமாவருளுவாயே. (90)

கன்மமிக்குளானேனுங்காரணமறியேனேனும்
 வன்மனமுடையேனேனும்வஞ்சகமாருதேனும்
 இன்னுளத்தடியுர்தம்மிலின்பமாய்நின்றதவொன்றே
 என்நனக்கருளான் மன்பேரருட்கடனேகண்டாய். (91)

சுந்தரமூர்த்திக்கன்று தூதனாய்சைந்ததன்றி
 யந்தனப்பரவைக்காகவப்பனேமுதுகுன்றத்தித்

டெந்தையாருந்ருளத்திலிட்டபொனெடுப்பாயென்ற
யிந்தனாடியனேற்குமேதேனுமிந்திடாயே. (92)

திருஞானசம்பந்தற்குத்தீம்பாலையீந்துமேலாம்
அரும்பெருமணத்தெல்லோர்க்குமாரில்வானீந்தவண்ணம்
ஒருஞானமில்லேனேனுமுனதருட்டன்மையாலே
யருளிடாயெதனையேனுமாக்கூசாயேழையேற்கே. (93)

திருநாவுக்கரசருக்குத்தீமைசெய்சமணர்தன்மை
யொருவாறுமோங்காவண்ணமுள்ளத்திற்கொண்டேசைவம்
பெருகியெவளரவைத்தாய்பிச்சனேன்றனக்கேதேனும்
யருளாய்ச்சிற்பாக்கத்தாட்சிகொண்டருளுவோனே. (94)

வாதவூராளிசேரந்தவன்பன்பாண்டியன் நனக்குக்
கோதிலாக்குதிரைகொண்டாய்கோதுளநரியாய்ச்செய்தாய்
ஆதியேயடியனேற்குமாதரவுடனேதேனும்
தாதையேயருளிடாயேதையலையிடத்துவைத்தாய். (95)

அறுபத்துமூன்றுநாயன்மாரடிக்கடியனாக
வறுபுத்திகொண்டேனென்னையொப்பிலாப்பிரானேயின்னு
மறுபுத்திகொள்ளாவண்ணம்மாரிலாவருளையீந்தச்
சிறுபாக்கத்துள்ளாய்காக்கச்சீரியாகடனுனக்கே. (96)

உன்னுடையுளம்வாழன்பருன்னுவவவனைத்தினோடு
னன்னடையருளுந்தந்துநாடோறும்வாழ்வித்தாண்டா
யன்னடையெனக்குனல்கியாண்டருளரசேயீன்ற
வன்னையேவனையின்மிக்கோயாக்கூசுவெம்பிரானே. (97)

அன்புளவடியார்தம்மையாண்டநற்குணமேபோற்றி
அன்புளவடியார்தங்களம்புயச்சரணம்போற்றி
அன்புளவடியார்வாழ்மாலயஞ்சரணம்போற்றி
அன்புளவடியாரோரன்புமென்னாளும்போற்றி. (98)

அச்சிற்பாக்கந்தள்ளினன்ஈனிரையேயென்றாய்
பச்சிளங்கிள்ளைதானோர்பாகமாய்வளரநின்றாய்
மெச்சுனல்லுளமில்லேனேமேவுனின்னருட்டிந்ததால்
இச்சைபோற்கவியியற்றயெந்தனுக்கருளையீந்தாய். (99)

வாழியவ்வருளுமுன் நன்வண்டமர்கழல்களோடு
வாழிமாதிலங்கிளித்தாய்வாழ்ந்தன்மக்களோடு
வாழினல்லடியார்தாமும்வாழிபல்வளமும்வாழி
வாழிநல்லறங்கள்யாவும்யானுமன்புடனேவாழி. (100)

ஸ்ரீ இளங்கிலியம்மையார் அருள்சுருதிமாலே

ஆசிரிய விருத்தம்

அருங்கிலைகள்மிக்குணர்ந்துவன்புடனே பாடுகின் றவாற்றலில்லேன்
கருங்கல்லையொத்திருக்கும்நெஞ்சனைக்கன் பார்த்துநீராய்ச்செய்தே
பெருந்திருவானின்னருளநீங்கா தபேறுடையோர்சங்கஞ்சேர்ப்பாய்
மருவினியமலர்ப்பா தமணஞ்சிறுக்கச்சிறுபாக்கம்வாழ்ந்தாயே. (1)

தாயேநின்றிருவடியாரெக்காலுந்தவஞ்செய்துமயக்ககற்றிப்
பேயேபோலாமெனப்பித்தொழிந்துதிருவடிக்கீழ்ப்புகுதலானார்
எனோனென்னென்றந்தீவினையைப்பெருக்கியேதிகைத்துநின்றேன்
சேயேபோற்பாவித்தென்கின்றதையேநின்றிருவடிக் காய்த்திருப்பிடாயே. (2)

திரும்பியேபார்க்கினிந்தவுலகெங்குமுன்னையன்றியா துங்காணார்
விரும்புந்தான்முதலான தத்துவமாயுயிராகியுணர்வுமாகித்
தரும்போகமனைத்திற்குந்தாயகமாய்த்தனித்துநிற்கும்பெற்றிகண்டார்
கரும்புருவச்சிவசுதுதலாயிளங்கிலியுன்கருணைகொண்டனல்லோரானார். (3)

ஆனாலுனின்னடியமையாவதன்றிவேறொருவர்க்காகமாட்டேன்
நானுபேதங்களுளமாயையுளனாடாதநாட்டம்வைப்பாய்
தேனாருங்கொன்றைத்தாரசடையானஞ்சிவபெருமானிடப்பாகத்தாய்
யானானயென்மனக்கோதகற்றியருளிளங்கிலியாயமருந்தேவே. (4)

வேறு

தேவேநீசிறுயிர்களனைத்துமாட்டித்திருநடைஞ்செய்கின்றதிருத்தையெல்லாம்
நாவேறுசெல்லிமகிழ்நாயகனுரைணனுந்தேவர்களுளுக்காணச்
சேவேறுஞ்சிவபெருமானிடப்பாகமலங்கரிக்குஞ்சேருடையாயறிவனோன்
ஆவானவென்னகத்தினழுக்ககற்றியாண்டுகொள்வாயிளங்கிலியாயமருங்கோவே

கோவேயென்கொடியருணமனைத்துனீக்கிக்குணக்கடலாய்நின்றவொன்றே
குருவாய்வந்த, வாழ்வேவென்மலப்பிணிநோயனைத்தையுந்தீர்மாறருந்தையளிக்
கின்மமணியேயென்னைச், சாவேதும் பிறப்புடனில்லாதருளிச்சத்தானின்பத்
நிழற்கீழ்ச்சுதராய்வாழ்த், தேவேயுன்னருளென்குந்தந்தருளாயாகுக்சரிளங்
கிலியேதெய்வத்தாயே. (6)

தாயாகித்தந்தையுமாய்த்தமருமாகித்தாருமாய்ச்சுற்றமுமாய்கவமாகித்
தேயாதவைம்புலனையம்பூதமறிகரணவறிவாகித்தெனியுமாகி
நீயாதியானாகிநின்றனின்னைநினைப்புமறப்பெனுந்திரையாலறியாநாயேற்
கோயாதவல்லறையகற்றியாள்வாயுத்தமியேயிளங்கிலியேயுலகப்பேதே. (7)

உலகவிவகாரமெலாங்கடந்துநின் றவன துபதிதனிமுதலையுணர்ந்துனாடி ;
மலையையாம்வினேவினே மும்மலத்தினோடுமெயக்கமெனுமபசுபாசமகற்றிவாழத்
தலைபலவாஞ்சமயமெலாங்கடந்தமோன த்தற்பர த்தைநீங்காமற்சார்ந்துவாழும்
நலம்பெறுனின்னடியர ருணடுவிருத்திரநாயேனையிளங்கிளியேயாளுவாயே. (8)

ஆளுவாய்நின்னடியாரடைந் தவின் பமாகடலையானடையவிரும்பிநின்றேன் [ந்
தாளுவோனேவெள்கணைக்குந் தலையிலெழுதியவினேக்கும்நிலைகலங்கச்செயுங்கூற்றி
கும், நாளுமெயெனேத்தொடருமிருளேநீக்கிந் தவஞ்செய்தீடேறனிலையினுட்டிக்
காளையின்மீதேறமவரிடப்பாகங்கலந்தகண்ணேயிளங்கிளியேயகருத்தாயம்மா. (9)

அம்மாநானுடலெடுத்தவன் றுமுதலின் றுவரையறிவில்லாமுடனாகிச்
செம்மையிடுதன்றோராமற்றிரிந்துவருந் தீயனுக்குமறுமையும்வந்தெய்திதாமற்
சம்மா தானிருவென்றே றுக்கூழத்தைச்சொல்லாமற்சொலிமெளனசுகத்தைத்தந்தே
பெம்மானுமாக்கீசரிடப்பாகங்கலந்தொளிருமிளங்கிளியேயருளுவாயே. (10)

அருளாதென்மனம்போனவழியெல்லாம்விடுத்தாலஞ்சேலென்பாராருண்டிங்கே
மருளாமன்மாயெயெல்லாம்வழிவிட்டுநிற் குமொருமார்க்கமனையன்பர் காண
விருளாகியொளியாகியிரண்டினடுவாகிநின் றெயந்தையெழுந்தருளிவந்தே
தெருளாகும்பழையவடியாற் கருள் செய்தாற்போலிளங்கிளியேயெனையீடேற்றே
ஈடேறச்செய்யாதுவிட்டுவிட்டாயானாவிலுலகுமிகவேசிடாதோ
பாடேறிப்பலனடையுஞ்சமுசாரிபொற்பத்திசித்திமுத்திபதியச்செய்தே
கோடேறுங்கொடியதுபோலியானலையாதுன்கழற்கீழிருக்கச்செய்வாய்
எடேறுமெழுத்ததுபோலுடலுயிர்க்குமுயிராயென்னாளுமரிளங்கிளையே. (12)

என்னாளுமல்லலினலிடருற்றும்புலன்கடம்மாலலப்பதுவுமுன்னேயேங்கிப்
பன்னாளுமுலகத்தோடோடியாடிப்பட்டபாடுகள்போதும்போதும்போதும்
நன்னாளாச்செய்வமினிநீயெதற்குமஞ்சாடேதயஞ்சாடேதமகனெயென்று
வின்னாளாங்கலியுத்திந்நிடச்சாக்கி தந்தருள்வாயிளங்கிளியேயென் றன்வாழ்வே
வாழ்வெயென்மதிமயங்காதினியேனுமமாயயதுவாராமன்மாய்ந்துபோக
தாழ்வானவுலகநடைபொய்மிகப்பொய்யென்று தள்ளவன்னொயென் றரமதாமோ
ஊழ்வலியாலிவ்வுடலமெடுத்தெடுத்துமாய்ந்திழிந்துநோய்களினாலையின் றி
யேழ்நனைப்பவக்கடலைக்கடக்கவெனக்கருள்வாயேயிளங்கிளியேயின் பமுடனே
இன்பமுறுநின்னடியார்கூட்டமதிலென்னாளுந் தவஞ்செய்யவென்னிநின் றந் [ன்
துன்புறுமிச்சகவாழ்வெமெய்யென்றுஞ்சக மென் றும்நினைத்துமிகயேழையானே
வன்புறுமிச்சம்சாரவாழ்க்கைதனைக்கைவிட்டுன் னருணிலையேநாக்காநின்றேன்
அன்புடனையடியேனையா தரித்திங்கருள்செய்யாயிளங்கிளியேயென் றன்கண்ணே
கண்ணெயென்னிருக்கண்ணுண்மணியாகிக்காரிய காரணங்கெளவாங்கடந்தமோன
விண்ணையவ்வண்ணுக்குளொளியானவேதகமேபோதகமேவிமலவாழ்வே

பண்ணையப்பண்ணிசையேபான்மைமிகும்பாமாலையருளுமன்! ஈர்க்கும்நீங்கா
வெண்ணைய்வெண்ணுக்குவெழுத்தானவேகபரிபூரணமாயிளங்கின்றேயே. (1)

பூரணமாயானந்தச்சித்தாகிச்சத்தாகிப்போக்குவரவில்லாதாகிக்
காரணகாரியங்களெலாங்கருதாதகருத்தினர்தமுளக்கருத்தாய்மேவிரின்றிய்
தோரணமாமாயையெலாந்திரையதாகிச்சொரூபானந்தச்சுடரைமறைத்துநின்றே
மாரணமும்பிறப்புமாயெனைத்துன்பஞ்செய்யுமிதையிளங்கிளியேமாற்றுவாயே.

வேறு

மாற்றுவிப் பதஞ்சபுலவேடர் தொழிலாகவலித்துவல்த் தெனையிழுத்து
வசஞ்செய்துன்மார்க்க, நாற்றமிகு மங்கையர்க்குமாயவலைக்குள்ளேநாயடியேன்
றடையுண்டானன்னெறியுய்வேனோ, காற்றதனிவாடுகின்றபட்டமதுபோலக்
கயறுகொண்டுத்திரமாயெனையாட்டவல்லோ, எனற்றமதிலேறுகின்றவாகுநீ
சர்பாகமிவ்வகமறியவமர்ந்திருக்குமிளங்கிளியே. (18)

இவ்வகமுழுவது நீயரசசெய்வ தெங்ஙனென்ற யிலவரவர்தம்வினைக்
கொண்டிங்கெனினும், எவ்வயிர்க்குமுயிராகியுளம்புறம்பாயெங்குமிணையிலா
வாற்றலுடனெத்தொழிலுனடத்த, நவ்வமுதலாமஞ்சங்கர்த்தாக்களாக்கிராதாந்த
சொரூபமதாய்நடனஞ்செய்கின்ற, யிவ்வடியேன்றுயரசகலவருள்செய்வென்
னோளாவென்னோளாவென்றுசிந்தையெங்குதிளங்கிளியே. (19)

சிந்தைவிரிவாலுமைந்துபுலன் கடம்மாலுஞ்சிதைவுற்றசிறியெனொருன்றுந்
தோன்றாமல், நைந்தமனைமுதலானமூவாசைதன்னொல்லானென்றுமெனதென்றும்
நாயடியேன்கெட்டேன், எந்தாயுன்னடியவர்களுன்றுமுனையேத்தியிரணுகா
வுன்றனருட்பதநிழலின்படைந்தார்,முந்தியான்செய்ப்பிழைகடமைமுற்றும்நந்தன்
னம்மூட்டமிபோய்யுய்யுவகையருள்செய்வாயே. (20)

உய்வழியையறிந்துநிற்குமுத்தமர்களுல்லாமோதிவேதாகமநூலையுணர்ந்து
ணர்ந்தேயிர்தப், பொய்யானவுலகநடைதம்மையெலாநீத்துப்பூரணமானின்னடி
யைப்புகழ்ந்தேமெய்யானார், செய்யுனவசெய்கைதனையறியாதசிறியேன்செப்பமு
டியாதபொல்லாங்கெல்லாஞ்செய்தனனால்கையதனைநமுவவிடல்கின்கருணைக்கழ
கோகடையேனையிளங்கிளியேகாப்பதுன்றன்சுனே. (21)

உனதுகடன்காப்பதென வுறுதிகொண்டுன் னடியருணர்ந்துதுணர்ந்துநின்
னொருமைப்பதத்தின்வந்தடைந்தார், மனமதுவென்வசமாகவாராதமபுலன்கள்
வழிச்சென்றேயெனெத்துக்கவாரிதியிலாழ்த்தக், கனதுக்கந்தெறியாதுன்கழல்ரி
னையவேண்டுங்கரியகண்டன் நனக்கரியகாதலியேயின்னே, எனதுசிந்தைக்கறிவ
ரிதாயெங்குநிறைசித்தேயெழைக்குமிரங்கியருளிளங்கிளியென்றாயே. (22)

எந்தாயுன் சீரருளையிரவுபகலாக யெண்ணியெண்ணியென்பெல்லானெக்
குவிடலாகிப், பந்தமெலாமகற்றியுன் நன்பதநிழலிற்றங்கப்பாக்கியமென்செய்தா

ரோபழவடியொல்லாம், சிந்தை துடித்தடியேன் செய்வகையறியா திங்கே திகைக்கி
ன்றேன் திரும்பியென்றனையுமுகம்பார்த்தே, யிந்தாவிந்தாவென்று நெருட்பத
மென்முடிமேலே நறுவதென்னென்றேயெங்கினென்றேயே. (23)

ஏங்கினனிவ்வுலகனைமெய்யாமொன்றென்று மிவ்வுடலமியானென்றுமெ
ண்ணியிதுகாறும், பாங்கில்லாமடவார்தம்பாற்சென்றிங்கவர்க்காய்பாடுபட்டேமிக
வருந்தினுள் கழித்தேனந்தோ, தீங்கொன்றுமவாராமற்றிருவடியாரெல்லாந்திறம்
பாவுன்சீரருளைச்சேர்ந்துநின்றாயானும், ஈங்கென்றுமுனதுதிருவடினீழல்பெற
வேயெண்ணியவெண்ணந்தனைமுடிப்பாய்நல்வெளியே. (24)

வெளியானீயனைத்தினுளும் புறம்பாய்நின்று விளையாடலுற்றவன்னை
யறியவல்லாயாரே, தெளியாதேயிரங்கியனின்றிருவடியார்பின்னெதெளிந்துன்
நெருளானதிருவமுதங்கொண்டார், ஒளியாதேவுலகிலுளப்பற்றுமுழுவதையும்
மொதுக்கினின் நறுத்தமர்க்கிங்குழைத்ததெனறுமில்லை, எளியேனுனினைருள்
பெற்றின்புறவேண்டினையெனருயேயிளங்கிளியேயிரங்கியருள்வாயே. (25)

இரங்கியென்று மிடைவிடாதுண் ணெக்குருகி யுருகியிரவுபகலுனனாதே
யென்றுமொருபொழுதாய், உறங்கியேனாக்கழிக்காதேயுன நெருட்பத்ததை
யுளக்கமலப்பீடமிசையுறச்செய்தாரிங்கே, குரங்கெனவேமனந்திரிய குணமொ
ன்றுமினறிக்கூத்தாடிக்கூத்தாடி வாழ்நனைக்கழித்தேன, தரமல்லெனெதற்கு
மிந்தவேழைக்கு முனநெறமானதிருவளிப்பாய்தெய்வவிளங்கிளியே. (26)

திருநோக்கை யெதிர்நோக்குந்திறமுடையனான தீரெல்லாஞ்சீலமொடு
தவவிரதம்புரிந்தே, கருநோக்கைமறந்துனின்று கருத்தொருமித் திருந்தேகரு
தரியநின்னதரு ளடிகலந்துவாழ்வார், உருநோக்கியுயிர்நோக்கியுரைபொருளை
நோக்கி யுலகதனில் நான்கழித்து யூசலாடாரின்றேன், மருள்மனத்தேனுன்
னுடையமலரடியைப்பணிந்தேன்மலர்க்கியிளங்கிளியேயெனையாளென்றே. (27)

என்றோநீயன்றுமுதலேழ்நுனனக்கடவி லேழைநாயெனத்தனையோதுன்
புற்றேனந்தோ, அன்றோவக்காலமெலா மறிவிலியென்பட்டதுயரமெலானீக்கி
னின்றாயநீள்கருணாதினீ, நன்னோயெவ்வுயிரினைபு மீன்றளித்தேமகிழுமெம்
தாயேனனவியலிங்குன்றெருட்கே, யின்றோடேயென்மனத்தினசுத்தமெலாம்
போக்கியென்னுளமிளங்கிளியேயிரங்கியருள்வாயே. (28)

இரங்கிவாயின் நெதொருமக்களுக்குன்றா யிரங்குதல்போலென்றெனக்கு
மின்னுளன்புடனே, கரங்கடமைச்சிரங்குவித்துக்காதலிப்பார் தமக்குக்காதலித்த
வண்ணமெலாங்கோலமதுகொண்டு, தரங்கவொப்பத்தயவாலுன்னருளொளியை
யிந்தே தானுதன்மமாய்ச்செய்தருளமுருளே, சிரந்தன்னிலாறுடைத்தசிவ
பெருமானிடத்தேசிந்தொளிநுஞ்சிங்காரவிளங்கிளியேதாயே. (29)

தாயான தண்ணருளினிதையவைத்துத்தாயேதமியேனிப்பிறப்பிப்பிலாழாதே
யருள்வாய், ஓயாமலுன்னருளேயுறுந்துணையென்னுன்னியுத்தமர்களுல்லாநின்
றிருவடிநிக்கலந்தார், பேயானருளமுடையபேதையடியேனோபிதற்றுநின்றே
னின்னதருட்டிறமறியாவண்ணம், வாயாரமனமாரின்னருளப்பாடவாரமுட
னினங்கிளியேவரந்தனையீவாயே. (30)

வேறு

என்னையான்செய்யுமாறிங்கின்னதென்றறியாவேழை
முன்னையென்செய்தபோதுழர்க்கணைமுனிந்திடாதே
பின்னையெப்போதியாதும்பேசிடும்பிழைவராதாள்
அன்னையேசுகாம்பாவுன்றரைமுமலர்கன்போற்றி

(31)

உன்னையேதாழுதலன்றியாரையுமுளத்திலுன்னேன்
சன்னிதிபெருகிவாழத்தகவுடையடியார்கூட்டம்
பின்னமெப்பொழுதுமின்றிப்பேறுடனெருங்கச்செய்வாய்
அன்னையேசுகாம்பாளேசீரா ரடிக்கமலம்போற்றி. (32)

எத்தனைபிறப்போமுன்னமேழ்வகையாந்தோற்றத்துள்ளே
யத்தனையறிவைநீயுமம்மனெறியப்போமோ
பித்தனென்னுலகோரென்னைப்பேசுதலெதற்கோகாணென்
சுத்தமாய்ச்சுகாம்பாவன் பரமுமுனின்னடிகள்போற்றி. (33)

போதினைவீண்போக்கினுளும்பொன்னடிவணங்கேனோனும்
மாதாரவிலையிற்சிக்காவான்பதமருளியாண்டாய்
ஏதுனான்பதில்கைம்மாறிங்கென்றூயேகண்டிடேனல்
சோதியேசுகாம்பாவன்பர்சூழினின்னடிகள்போற்றி.

(34)

வந்தவாறிதுவெயென்றுவாழ்ந்திதுவரையிலோரேன்
பந்தமிங்கலாநிற்கும்பையலாயிருந்தேனேனும்
மந்தமாமலத்தைநீக்கிமன்னுயிர்க்கரசேயாள்வாய்
சுந்தரிசுகாம்பாவன்பரஞ்ஞனின்னடிகள்போற்றி. (35)

உலகவர் பலருமேசா துன்னருட்பெறவேவேண்டிச்
சலனம்திலாநென்சித்தம்சன்னிதிபொருந்திவாழப்
புலன்களைச்சுத்தமாக்கிப்பொன்னடிநினைந்துவாழ
நலந்தராய்சுகாம்பாவுன் நனல்வினையடிகள்போற்றி

(36)

கெட்டனாவைகள்ளபோதுங்கேடிவாருட்பேறெய்த
விட்டனாளிதுதானென்றேறவேண்டியிருள்செய்வாயே
மட்டுவார்சூழலினூடேமாப்பெருங்கருணைக்கண்கள்
இட்டமாயுலவியாமீறில்சுகாம்பாபோற்றி. (37)

எத்தனையுங்கடோறுமீங்கியான்றுயரடைந்தும்

அத்தனையுயரும்போக்கியாண்டருளளித்தாய்போற்றி

சித்தம்வைத்தெம்மாணசீர்பெருங்கருணையாளன்

அத்தனையடைசுகாம்பாநின்மலரடிகள்போற்றி

(38)

பித்தனென்றுலகோரேசும்பெம்மானீங்கானின்று

மெய்த்தவம்புரிவோர்தாங்கள்மேவியவிடரைப்போக்கச்

சத்திவேல்பிடித்தோனானசண்முகன்நனையீன்றாளே

உத்தமச்சுகாம்பிகையேவூதியமருள்செய்வாயே.

(39)

ஈத்தமுமதியஞ்சூழாமமறையறியாச்சோதி

சித்தர்கள்சிட்டர்வாழுந்தில்லையினரகைநோக்காப்

பொய்த்தவம்புரிவோனானபொய்யனெனையுமாண்ட

சத்தியேசுகாம்பாவுன்றன்ருளினையவைகள்போற்றி.

(40)

நற்றவம்புரிந்தோரெல்லாம்நற்பதமடையவேண்டி

சொற்பதங்கடந்தோன்றாய்சோதினல்லடியைச்சார்ந்தார்

கற்பனைபெதுவுமில்லாக்கற்றவர்க்கினியனல்லேன்

அற்புதச்சுகமேயுன்றனன்பனேற்கருள்செய்வாயே.

(41)

யாதுமிங்கறியேனனும்யானென்னைப்பாரேனேனும்

மாதுடன்மயங்கினிந்தேறன்மாயையின்வலைப்படாமற்

பாதுகாத்தருளிச்செய்வாய்பர்வதமளித்தனல்ல

வோதருஞ்சுகாம்பிகையேயுன்னடிமலர்கள்போற்றி.

(42)

அடியவருறையனல்லவாலயமதுவுண்டாகப்

படியினிலெவர்க்குமேலாம்பாக்கியமருளிச்செய்வாய்

கொடிபடரருளானந்தக்கூட்டமென்றுலகார்மெச்சச்

சுடரொளிச்சுகாம்பாவன்பர்சூழுனின்னடிகள்போற்றி.

(43)

அல்லல்கடர்ந்தவுன்றனன்பர்தங்கூட்டஞ்சார்ந்து

தொல்லையாம்பிறவிவேலைத்தோன்றும்செய்யவேண்டிச்

சொல்லுமடிவருளானந்தச்சொல்லருஞ்சபையில்வாழ

வல்குழற்குகாம்பாவுன்றனன்பனேற்கருள்செய்வாயே.

(44)

கற்புள்ளமாதர்தங்கள்கண்போன்றநாதர்நாடும்

அற்புதமெனவேயுன்றனன்பராகுழாங்கள்வாழச்

சிற்பதவருளானந்தச்சீருறுசபையில்வாழ

நற்பதச்சுகாம்பிகையேநாயினேற்கருள்செய்வாயே.

(45)

வேலனையளித்தாய்பின்னர்வேழமாழுகத்தோனான

பாலனையளித்தாய்முன்னர்பண்பதையறிந்துபார்க்கின்

ஆலமர்கடவுடன் ஞாலண்டங்கள் யாவும் இன் ற
கோலமேசுகாம்பாவின் றன்கோலமாரடிகள் போற்றி. (46)

தத்துவமறியேன் வேறுசாத்திரமுணரவல்லேன்
புத்திசற்றிலனெனும் பொன்னடிபொருந்தனல்ல
அத்துவிதந்தேறேனெனும் மாண்டருள்கருணையால்லை
சித்தனீசுகாம்பாவின் றன்கீரடிமலர்கள் போற்றி. (47)

மழையதுபொழிவதின் றேல்மக்களாமுயிரென்செய்யும்
குழையுனல்லுளத்திலன்புகூர்ந்துமேறினறவாய்ப்பெய்து
பிழைவராதருளிச்செய்வாய்ப்பெற்றவெம்பிராட்டிபோற்றி
அழகுடைச்சுகாம்பாவாசமாரடியினை கள்போற்றி. (48)

என்னுடையனாவிழுக்கிங்கென்றுமேவராமலான
லுன்னருட்செயலையன்றியோர்செயலெனதென்றில்லை
மின்னிடைத்துவரவாய்ச்செங்கண்மின்கொடியெனவிளங்கும்
அன்னையேசுகாம்பாவாசமாரடியினை கள்போற்றி. (49)

அல்குலாமரவுதீண்டியாவியையகற்றானஞ்சஞ்
சொல்வகையனைத்தினாலும்சொர்வினையடைந்துநிற்பேன்
நல்வகையருளியென்றும்நல்லதோர்சமாதிவைப்பாய்
அல்குழலுடைமீனாக்ஷயம்மனின் கழல்கள் போற்றி. (50)

பங்கமேவிலைத்துநிற்கும்பாவைமாரரவுதீண்டிக்
கொங்கையைப்பலாவென் றெண்ணிக்கோதுளேனாகிநிற்பேன்
துங்கனின்னருள்கொண்டென்னைத்தூயறையத்திரித்தருள்வாய்
அங்கயல்விழியாயுன்மாவாரடியினை கள்போற்றி. (51)

சங்கைகண்ணையாமாதர்தம்மிடத்தரவுதீண்டிப்
பங்கஞ்செய்கொங்கைதன்மேற்பார்வையான்மயக்கமீறி
அங்கமுனமுனையாதாண்டெனக்கருளினிற்கும்
அங்கயல்விழியாயுன்மாவாரடியினை கள்போற்றி. (52)

நங்கையர்தம்வாழ்வைநம்பிநாடென்னைவீணேபோக்கிச்
சங்கையதிலனால்குற்சார்ந்திங்குவாழ்வேன் றன்னை
இங்குவாவடியனையென் றென்னையிங்கருள்கொள்வாய்
அங்கயல்விழியாயுன்பூவாரடியினை கள்போற்றி. (53)

எங்கெங்குமோடியாடியீரமில்தத்தரங்கிப்
பங்கமேநினைந்திடாதபர்வைமாரரவுதீண்டு
மிங்கிந்தவாழ்வுதன்னைநம்பியேமாருதாள்வாய்
அங்கயல்விழியாயுன்மாவாரடியினை கள்போற்றி. (54)

பங்கமொன்றிலாமல்வாழும்பழவடியவர்களுக்கூட்டஞ்

சங்கையதிலராய்மா தர்சார்பின்றிவாழ்தலேபோற்
றிங்களைமுடிக்கணிந்தே தவனைச்சேர்ந்துநின்ற
நங்கையையருளெனக்கும்நாளுமுன்னடிகள்போற்றி.

(55)

அங்குமிங்கெனவேபாழிலாழ்ந்திடாவடியர்கூட்டம்

சங்கையதிலாமல்வாழ்ச்சாரந்தனரடிநீங்காமல்
இங்குவாழ்வினைமெய்யென்றேயின்னெனையியாதாள்வாய்
அங்கயல்விழியாயுன்சீராரடியினைகள்போற்றி.

(56)

தங்கவேறிடமில்லாமற்சாலவுமடியார்கூட்டம்

பங்கம்வாராமற்காத்துப்பான்மையோடருளீன்றற்போல்
சங்கைகளெனையென்னொருஞ்சாராமலாண்டுகொள்வாய்
அங்கயல்விழியாயுன்மாவாரடியினைகள்போற்றி.

(57)

தங்கமாம்பணிவேறுகாத்தன்மைபோற்றரணிசீவன்

அங்கமொன்றெனவேதோன்றவம்பரம்பொருந்திரிந்தும்
இங்கெனவெவருங்கூறயெவ்வுயிர்களுந்தானாகும்
அங்கயல்விழியாயுன்மாவாரடியினைகள்போற்றி.

(58)

பொங்குமாலயனுந்தேவபூபதிமுதலானோர்கள்

எங்குமெப்பொழுதும்போற்றியேத்தியுமடையமாட்டார்
செங்கையின்யமுமானேந்திச்சேவேறிநிற்குஞ்செல்வ
ரங்கநீங்காமீனாகுதியம்மவுன் கழல்கள்போற்றி.

(59)

முத்தனைமுதலாய்நின்றமுதல்வனையனைத்தும்வல்ல

சித்தர்கள்தேவரானோர்தேடியுமறியமாட்டார்
கத்தனையக்கரியுரித்தகள்வனையகலாதேவாழ்
சத்தியேசுகாம்பாவன்பர்சாருனின்சரண்கள்போற்றி.

(60)

நின்னுடையவாலயத்துணிங்காமலேவல்லசெய்வோர்

சொன்னசொற்கடவாதென்றுஞ்சார்விலாவடியனுக்கி
நன்னடையுலகோர்மெச்சுனுட்டந்தந்தாண்டுகொள்வாய்
அன்னையேசுகாம்பாவன் நனங்கழன்மலர்கள்போற்றி.

(61)

உந்தன்மெய்யன்பர்வாழுவோர்சபையருளானந்தம்

சொந்தமரம்படியென்னொருஞ்சூழ்சுகமுலகோர்மெச்சு
வெந்நையாகுநீசர்பாகமென்னொருமீங்காதேவாழ்
சுந்தரிசுகாம்பாவன் நன்றாய்மலரடிகள்போற்றி

(62)

கள்ளந்தானேதுமில்லாக்காரெனவிழிநீரார

யெய்ள்ளவெனினுநீங்காதென்றுமிங்கருள்வாயென்றும்

வெள்ளம்வாழ்வேணியானேயென்னவேவடியரேத்தம்
வள்ள நன்சுகாம்பாவுன் நன்வாரிசவடிகன்போற்றி. (63)

நேற்றுள்ளாரின்னுபோனநீர்மையைநினைந்திலாது
சோற்றையடைத்துத் தூங்கிச்சூழ்ந்திடுமயக்கமாழ்ந்து
கூற்றின்வாய்விழுவண்ணங்கோதினையகற்றியாள்வாய்
பாற்றிருனீற்றன்பால்வாழ்பாவைநின்னடிகன்போற்றி. (64)

காப்பதுமுன்னையன்றிக்கர்த்தர்வேறிலாமையாலே
மூப்பதிங்கிலாததாசுமுடிவிலாச்செல்வந்தனை
யாப்புபோனிலேபராமலாளுகைகூறவிலாதி
கூப்பினேன்கரஞ்சுகாம்பாகூற்றருநினதடிக்கே. (65)

என்னையிங்கிதுவாமென்றேயேழையாலறியப்போமோ
பின்னமொன்றிலாமல்வாழப்பேரருள்புரிவாய்போற்றி
கண்ணன்முக்கனிக்குமிக்காய்காரநிகர்கருணையுள்ளாய்
அன்னையேசுகாம்பாவன்பராருநின்னடிகன்போற்றி. (66)

ஒன்றையுமறியேனேனுமுள்ளதுமுரையேனேனுங்
கன்றுபோலாவைத்தேடுங்கருத்ததுமில்லேனேனுஞ்
சென்றுனல்லடியார்பா தஞ்சேவைகள்செய்யேனேனும்
என்முமேசுகாம்பாவிர்தவேழையேற்கருள்செய்வாயே. (67)

துப்பிதழ்மடந்தைமார்கள் துன்பிழும்வலைப்படாம
லெப்படியெனினுமுன்னையேத்தவிங்கிடர்தீர்த்தாண்டு
தப்பிதியற்றுபோதுந்தாயெனப்பொறுத்தருள்வாய்
ஒப்பினையிலாச்சுகாம்பாவுன்னடிமலர்கள்போற்றி. (68)

மனமெனுஞ்சுழலினாலேமாறுபுன்புலஞ்சேற்றிற்
சினமெனுங்கொடிசுற்றுற்றுச்சித்தமும்பலவாருகி
யெனதுநானெனும்மூலமாயையாலினத்திடாத
தனமெனக்கருளிச்செய்வாய்தாணுவேசுகாம்பிகையே. (69)

என்னதுபுலன்களுக்கேகயானிரையெனவிங்கெண்ணி
தன்னதுசுயமாய்நெஞ்சஞ்சாக்கிமேலிலாதுபோலப்
பன்னியெனையென்றோளும்பாரினிற்றிற் பிபிடாம
லன்னையேசுகாம்பாவிர்தவற்பனுக்கருளுவாயே. (70)

வான்முதற்பூதமாகிவாய்ந்திடுவயிரெலாமாய்த்
தான்முதற்கடவுளாகித்தன்னுள்ளையாவாகிக்
கோன்முதற்கொள்கையாகிக்கூர்ந்தநல்லன்புமாகித்
தோன்றிசுகாம்பாவுன் நன்றுய்மெல்லடிகன்போற்றி. (71)

என்னையிங்கறியாவண்ணமென்மனமெனைச்செய்கோல்ந்

தன்னையும்றியானுகித்தப்புமிக்குடையனுகி

யுன்னையேவணங்கியுய்யுண்மையையுணராமுட

னன்னையேசுகாம்பாவெற்குமன்புடனருள்செய்வாயே.

(72)

கிளியென்னக்கொஞ்சிப்பெசங்கிழ்வினையுடையமாதர்

தளிரென்னுமேனிசார்ந்துதயங்கியேனைந்திடாமற்

மெளரிந்திடவுனதுபாதத்தீக்கையையருளினுய்க்கிங்

களிகிலேன்சுகாம்பாவுன்றனாடிக்கமலம்போற்றி.

(73)

நற்றவமுடையோர்வானோர்நன்மலரிடக்கைவந்தோர்

உற்றமாதவத்தோர்க்கெல்லாமுதவுபெரருள்செய்தாற்போற்

கற்றிலேனென்னுமன்றையகாத்திடலுனதுபாரம்

தற்பரச்சுகாம்பாவுன்றன்னுளினேமலர்கள்போற்றி.

(74)

எத்தனைத்தவங்கனோசெய்தீங்கிடரகற்றிவாரும்

சித்தமதுடையசீவன்முத்தன்போலென்னைச்செய்வாய்

பத்தியேயிலாதகள்ளப்பையலென்றிகழ்ந்திடாமற்

சத்தியேசுகாம்பாவன்பர்சாருளின்னடிகள்போற்றி.

(75)

பாருளோர்விண்ணுளோரும்பத்தியாயுன்றன்பாதஞ்

சேருதற்பொருட்டதாகச்செய்தவமனைக்கொடி

நாருதான்பூவிற்சேர்ந்தநன்மைபோலடியார்கூட்டஞ்

சோர்விலாதெனக்குமிவாய்சொல்லருஞ்சுகாம்பிகையே.

(76)

நினைத்ததுன்செயலேயன்றிநீசெனன்செயலொன்றில்லை

மனத்திடையுதிததெதல்லாம்மன்னுனின்னுளம்போற்செய்வாய்

கனத்தவுன்கழற்சீரன்றிக்காதலாயுனவேறில்லை

அனைத்தினுமுளசுகாம்பாவாதரித்தருளுவாயே.

(77)

பித்தனென்றுலகோரென்னைப்பெசுடிப்பினடியுனக்கே

எத்துனையெனினுமேழையென்னதென்றிங்குகொள்ளேன்

சித்தனாய்ச்சித்தம்பரத்தேசீருளநடனஞ்செய்யும்

அத்தனாக்சீர்பாகத்தமரிளங்கிளியேபோற்றி.

(78)

செங்கைமான்முதுதாட்சீருளசடையிலுள்ள

கங்கையும்தியுமாடக்காரிருந்நஞ்சமாடப்

பங்கமாயினேக்கக்காரிபாந்நிலநடனமாடுந்

துங்கமாம்பரமன்பாகந்தோன்றிளங்கிளியேபோற்றி.

(79)

புலியதளிடையுடுத்தும்போர்வையுங்கரித்தோலாகத்

தலைபுனையரவுசங்கைதக்கனல்மதியமோடு

பலிகொளுமண்டையோடுபாரினில்நடனஞ்செய்வார்
தலைவியேசுகாம்பாவுன் நன்றாணிழலெனைச்சேர்ப்பாயே. (80)

ஆடையாபரணஞ்சாந்தமங்கத்திற்கொள்ளனீக்கிப்
பாடைமேற்படுக்கலாகிப்பாரினிற்சாம்பராகும்
பாடினைநீக்கியன்னுய்பாவினென் நன்னைக்காலன்
நாடிடாவண்ணமாள்வாய்நாடருஞ்சுகாம்பிகையே. (81)

நட்டணையெனவேகல்விநான்கற்றதெல்லாம்போதும்
விட்டலக்கணவிடா தலக்கணையோடும்மற்றும்
விட்டுவிடாலக்கணையால்வேதாந்தநற்பதத்தில்
திட்டமாயிருக்கச்செய்வாயேரிளங்கிள்ளையே. (82)

கட்டமாமுடலோடுற்றுக்காய்பசிபொறுக்கமாட்டேன்
பெட்டகமுதந்தேடப்பேருலகலாமிங்கோடி
நட்டமதடையாவண்ணம்நானிலந்தனிலேயாள்வாய்
நட்டமிங்கிட்டநாதன்பாகமேவளருந்தாயே. (83)

உள்ளத்தாற்காண்கில்லாதுள்ளத்துள்ளாடுகின்
கள்ளத்தாலுன்னையாருங்காணவிங்கரியதாமால்
மெள்ளத்தானீயேயாளமெய்த்தவம்புரியேனெனுங்
கொள்ளத்தான்வேண்டிமுன் நன்குரைகழற்குறுகுமாறே. (84)

மந்திரந்தனிலேயாசைமன்னியமனம்போதாதோ
சுந்தரமுடையமாதர்குழ்ச்சியின்னுயர்போதாதோ
தந்திரங்குளையிச்சித்ததப்புறுவினேபோதாதோ
முந்தியாள்சுகாம்பிகையேமூர்க்கணென்னினுமிங்கே. (85)

கெட்டனாக்கெடவும்பாடைகிட்டியதெல்லாம்போதாதோ
சுட்டியேபிணமிதென்னுசுட்டனாவைபோதாதோ
பட்டனாவைகள்போதும்பையலுக்கருளிச்செய்வாய்
இட்டமாய்ச்சுகாம்பிகையேயேழைமேற்கிருபைவைத்தே. (86)

சாகாதமுறையைத்தேடிச்சாதனனிவற்றந்துறின்
போகாதமலமும்போக்கிபோதமாமினதடிக்கே
யேகாந்தஸ்தானந்தன்னிலென்பெலாமுருகனோக்கும்
யோகாந்தச்சீரருள்வாயுத்தமச்சுகாம்பிகையே. (87)

உனதுதாளிணையெய்ந்நுள்ளத்திற்பொருத்தியல்லா
லெனதுகிறற்றிவினலெயென்னையானறியப்போமோ
மனதிடையருதுறின்னுமங்கையர்க்கரசேயைழ
யெனையுமிங்காண்டுகொள்வாயெழிலுடைச்சுகாம்பிகையே. (88)

எழுவகைத்தேதாற்றத்துள்ளேயெண்ணிலாயுகங்கிடந்து
புழுமுதலியோனியாவும்புக்கியனாள்போதாதோ
நழுகிடாத்தடியர்கூட்டனாட்டாயிருக்கச்செய்வாய்
பழுதிலாச்சுகாம்பாவிந்தப்பாவியேற்கருளியின்றே. (89)

மனுவவன்முறைதப்பாமல்மாறிமெதியிலாமல்
பனுவலோர்வலிமைநோக்கிப்பண்புடனளித்துவாழும்
மினுமதியாசாரத்தாருன்மேன்மையாங்கருணையாலே
அனவரதமுமிங்காரவன்னையெருளுவாயே. (90)

நின்னையேநினைக்குமன்பர்நேருமோரிடரிலாமை
யுன்னதுநினைவதாகுமுத்தமியீதுண்மையாமால்
இன்னலதடையாவண்ணமேத்தினேனுனதுதானே
யன்னையேசுகாம்பாவேழைபென்றனக்கருளுவாயே. (91)

வாழிமெம்யிருகவுன்நன்வார்கழனினைந்தேதியிங்ங
னாழிபோலளவுகாணவன்புடன்புகழ்கள்பாடி
வாழினின்னடிகள்ளென்றமம்மையென்னம்மையென்போர்
வாழியெப்பொழுதும்வாழிவாழினின்கருணையாலே. (92)

வாழினின்சுரோத்திரியமாம்வளம்பளிப்பேட்டைவாழி
வாழினிற்குடிகளானோர்வாழினின்வார்கழல்கள்
வாழியெப்பொழுதும்வாழிவாழுவேவரங்களீவாய்
வாழிநீசுகாம்பாவுன்நன்வரங்களைப்பொழுதும்வாழி. (93)

மினுமுடிநீதிவேந்தர்மேன்மையாயென்றும்வாழி
பனுவலோர்மறைகளோதும்பண்புடைமறையோர்வாழி
சினமிலாமனத்தேதாருன்நன்சீருள்பெற்றோர்வாழி
தனதான்யம்வளர்மும்மாரிதானமும்வாழிவாழி. (94)

வாழிவெள்விடையர்பாகம்வாழிளங்கிளியேயுன்நன்
வாழ்வளிதிருப்பாதங்கள்வண்ணமாமலரினாடே
வாழினின்கருணைக்கண்கள்வாழினின்னபயமீயும்
வாழ்வுளகரங்களைன்றும்வாழிநீழிவாழி. (95)

வாழினின்றிருப்புக்கள்வாழினின்வலிமைவாழி
வாழினின்ருளிஞலேவையத்தைவைத்துத்தாங்கும்
வாழ்வுளவுதரம்வாழிவாழினின்சீர்களைல்லாம்
வாழியென்னாநும்வாழிவாழிவையகத்துமெங்கும் (96)

வாழினின்பவனியென்றும்வாழியுன்னுற்சுவங்கள்
வாழினின்னுற்சுவங்கள்வண்ணமாயியற்றுனர்கள்

வாழினின்றிருக்கோயில்லைவண்மையாய்ப்புதுக்குவோர்கள்
வாழினின்னடியர்கூட்டம்நீங்காதுவாழிவாழி.

(97)

வாழினின்றொழில்களைநதும்வாழினின்றருணைவெள்ளம்
வாழினின்னடியுழித்தாய்வந்தனல்லடியெரல்லாம்
வாழிபல்வளத்தினோடும்வாழினின்பெருமையேத்தி
வாழினின்னடியடைந்தேவாழியெப்பொழுதும்வாழி.

(98)

வாழினின்பெருமைதன்னைவாரமாய்ப்படித்தோரெல்லாம்
வாழினின்புகழையெல்லாமாயாழினிலமைத்திட்டோர்கள்
வாழினின்புகழைக்கேட்டோர்வாழ்கனின்னருளினாலே
வாழியேசுகாம்பாவுன்பேர்வாழியெப்பொழுதும்வாழி.

(99)

மங்களவடியார்கூட்டம்வாழிசோபனங்கள்பாட
மங்களமுழக்கமென்றும்மாறிலாதெழுக்கேவாங்கி
மங்களமாகிச்சர்க்கும்மாதுமைசுகாம்பிகைக்கும்
மங்களஜெயங்கள்சுடறல்வாழிநீழிவாழி.

(100)

உ
சிவமயம்.

ஸ்ரீ ஆட்சிஸ்வரர் அருளிர்ந்தமாவஸை ஆசிரிய விருத்தம்

என்பிராணநாதனுயென திருகண்மணியுமாயெங்குனிதை புரணமாகியெந்
தெந்தவுயிர்க்கடொழுமுள் ஞம்புறம்புமாயேகனையனே கவடிவாம், உன்பெருமை
தனையறியவொருவரால் முடிபுமோவுத்தமா நித்யவடிவே யோதாமலெனையறிய
வேதா கம்பொருளிணுண்மையெனக்குமீவாய், தன்பெருமையறியாத் தானு
னினைநம்பினேன்ஜகதலத்தவர்கள் போலத்தம்மைதாமுணரா துதலேகீழ்தாய் நின்
றுதாக்குறுதலென் றுமில்லா, வன்பர்கள் ருமையையுமுனதருட்பெருமையையு
மனுதினமுமறவா வண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயர்க்ஷீச
வென்றன்குருவே. (1)

ஆதரித்தாளாமலிக்காலம்விடுவையேலடிமைபோம்வழியதென்னோவறிவிவா
முழுமுடன்மாவநானெனவா திநாள் கண்டிருந்தும், பேதித்திவ்வுலகதனைமெய்
யென்றும்பொய்யுடலை நானென்றும்பிரியமோடுபெராயெய்க்கொண்டு பேயுலக
னையினேன் பேதையேனுனைமறந்து, நாதனின்னடியினையென்னதறியாமை
யானா துநாள் கள் போக்கிநாயினுங்கடையானவெனையறிஞர்கூட்டனவொழவி
ன் நருளையீவாய், ஆதிசாலத்தினீர்வினையாடுபெருமையினையனுதினமுமறவாவ
ண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயர்க்ஷீசவென்றன்குருவே.

அருள்செயாதிக்காலம்விடுவையேலிவ்வுலகிலாதரிப்பவரில்லையோருடனு
மென்குறைநையச்சொல்லாமனென்றுமேயமுதுபலனென்றும்மில்லேன், பொருள்
பூமிபெண்ணாதிநானையெனவெனதுமணப்புருந்திங்குநின்றமேலும்போரிட்டு வரு
வதிங்குரைப்பதற்கியலாதபுதுமையாமென்சொல்லுவேன், மருனென்றும்மாறாத
மனமுடைப்பாவியெனென்னவாவாண்டு கொள்வாய்மக்களைப்பெற்றவர்கள் குற்
றமதுபாரமன்மனம்பொறுத்தாளல்போல, அருளைவிட்டகலாதவறிஞரதுபெரு
மையினையனுதினமு மறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்
செயர்க்ஷீசவென்றன்குருவே. (3)

அடியவர்களுள்ளமேகோயிலெனவெப்போதுமகலாமல்வாழ்பரமனை வண்
டகோடிகளெலாமுனதுவினையாட்டலோவாதியாயநாதியானும்,கொடிய மாபாதக
ன்சிறியனென்னினையாதுகோணுமென்னையீர்த்துக் குற்றமது பாராதுமுத்தங்
கொடுத்தன்புகொண்டனைத்தாண்டதுரையே, படிமீதுமிடிபினிற்றேதுமெ

னைனா தபாக்யமுடன்யோக்யமானபரிசுத்தநித்யான்வேண்டுங்குறையெலாம்போ
க்கியோ ராருளோர்மெச்சவருள்வாய், அடியவர்க்குட்டம்விட்டகலாதபெருமை
யினையனுதினமும் நவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள் செயா
கூச்சுவென்றன் குருவே. (4)

நானுனைக்குறையுமகமமதையென்னுளம்நாடாமலருள்புரிசுவீர்நாருக்கு
ளெனதுசெயலதற்றுன்செயலெனாதிதற்கருள்புரிசுவீர், போனாலுமெனதுசெயல்
வாசனாதோஷம்புலப்படாதருள்புரிசுவீர்பொன்காணிபெண் மற்றையெந்தேதோஷ
முமென்முன்புலப்படாதருள்புரிசுவீர், வாருளுந்தேவற்குமேற்கோனீராதலால்
வாட்டமதுபோக்கியருள்வீர்வகையிலாதவெனது குற்றங்க ணினையாதவள்ள
லேயிருகண்மணியே, நானுளமடியருளமகலாதபெருமையினையனுதினமும் நவா
வண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள் செயாகூச்சுவென்றன் குருவே.

குற்றமதைநினையாதுநின்னடியர் குறைதீர்த்தகோனுனீயாதலாலேகுணந்
தனைப்பாராதன்னடியவர்க்கருளல்போற்குறையெனநுமிங்கிலாமல், நற்றவ
மெனக்கருளியடியர்வதொகைகெவிலென்னுளமேநீங்கிடாமல்நாயினுங்கடையனும்
பேயனுக்கும்புரணமாமெளனனுட்டியருள்வீர், செற்றவருளத்தினிந்கோயிலென
னீங்காதசெல்வமேதேவந்தேவெசிறியனுளம்வேண்டுவதைத் தடையிலாதென்று
மருள்தெய்வமேயாண்டவரசே, அற்றவர்க்குற்றவானினதருட்பெருமையினே
யனுதினமும் நவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள் செயாகூச்ச
ுவென்றன் குருவே. (6)

ஆதிகாலத் தெனையனைத்து முத்தங்கொடுத்தன் புருகவருளினின்மீரதனை
நினைந்திறுமாப்பு கொண்டிங்கிலந்தேனென்றையவிப்போதென்னேநீ, சோதிக்க
நினைவையெல் நானுயும்வழியிலைதுன்பமிகவுளதாருமால்சொந்தமெனவுன்றனது
திருவடியையநம்பினெனதுவட்டனைக்கடையனெனும், ஆதியாய்நெடுமாயந்தமாய்ப்
பந்தமற்றகம்புறநிறைந்துநின்றயறிவிலாச்சிறுவனென்கின்னும்ருளாதவிடிலவ
ளியோருனையேசுவார், ஆதிமறைதேடரியவுளதருட்பெருமையினையனுதினமும்
நவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள் செயாகூச்சுவென்றன்
குருவே. (7)

அடிக்கடிக்கென்றே நகநானென்னும்வாசனையருமலேயெனமறைத்திங் காட்
டிவிடுடைகமனைகமுண்டதையெனலவவிடற்கெளியதாமோ, படித்துமென்வா
சகமனேகமாய்க்கேட்டுமென்பாழானசிந்தை நிலையாப்பாவியேனும்முடைய பழை
யவடியார்களின் பத்தினிந்படியுந்துளை, முடிக்குமுடிக்குட்டினுனென்றவாண
வமுடிந்துபோஞ்சாம்பராகிமோனமென்பதுவரவு முத்தனைமுதலிவை மூடனை
னெனக்குமருள்வாய், அடக்கம்வந்தருள்பெற்றவடியாந்தம்பெருமையினையனுதின
மும் நவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள் செயாகூச்சுவென்றன்
குருவே. (8)

செல்வரதுபின்சென்றுசங்கடமுரைத்துத்தினந்தினமுனையின்றித்தேசங்
கௌங்குமோடித்திரிந்தலையாதசெல்வமெற்கருள்புரிசுவீர், கல்மரமிரும்பொத்த
நெஞ்சையனல்மெழுகாய்க்ககிந்தருகவருள்புரிசுவீர்காசிமுதல் மூர்த்தியாங்கரு
ணைவிளையாடலைக்கடையனெற்கருள்புரிசுவீர், செல்வரவிலாதனின்செல்வரது
தொகைநடுச்சேர்த்தனைத்தருள்புரிசுவீர்செப்புமறைமாவாக்கியத்தவ்வுசிமுடிவு
தேறவிங்கருள்புரிசுவீர், ரல்லம்பகலுமில்லடியவர்கள்பெருமையினையனுதினமு
மறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயா க்ஷீசுவென்றன்
குருவே. (9)

கணமேனுமுன்னதருளடியினையெமறவாதகாலமெக்காலம்வருமோகாசினி
யிலுன்றனதுபழையவடியார்களின்கருத்தெனக்கென்றுவருமோ, மணமுள்ள
பூமாலென்றெந்தமாலையுமற்றந்தடியர் பாமாலையின் வாசனையை மேலாயணிந்த
வர்க்கருள்செய்தவள்ளலெற்கருள்வதென்றோ, குணமிலானென்றுமேபெற்றவர்
கள்பிள்ளையின்கோதினைக்குறிப்பதுண்டோகுணங்குறியினைத்தினுக் கதிதமாய்க்
கோதற்றுருவாய்விளங்குபொருளே, அணுவினுக்கணுவாகியாண்டருள்பெரு
மையினையனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்
செயாக்ஷீசுவென்றன்குருவே. (10)

ஆட்டுகிப்பவனுமாயாடுகின்றவனுமாயாவுமாயவையல்லாதாயந்தந்தவியிர்க
டொறுமுயிரினுக்குயிராயவரவர்செய்வினையினளவாய், சூட்டியானெனதென்
னுஞ்சமையதனையெடுமினெனத்தோற்பாவைக்கூத்தையாட்டுஞ்குதைறியாமலே
மும்மலச்சேற்றிலாழ்ந்தார்ப்பன்றிபோலுமுன்று, நாட்டுகளிலஞ்ஞானஞடகமனே
கமாய்நடிக்குமதைமெய்யென்றிங்கேநம்பியேயிறைறவரைநின்னருள்மறந்தவண்ண
ளெலாம்போக்குமென்ற, ஞாட்டமதடக்கினின்னருள்தாம்பெருமையினையனுதின
முமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயா க்ஷீசுவென்ற
ன்குருவே. (11)

அன்னொளிலென்னெனாறியாதசிறுவயதிலன்னைக்குமேலன்பாகியாதரித்
தென்முகத்துனதருண்முகங்கொண்டனைத்துமுத்தங்கொடுத்தாய், இன்னொளில
தைமறந்தவர்போலிருப்பதுவுனினைதருட் கழகன்றிங்கேயெனனினைந்திமுமாப்பு
கொண்டனனையெனென்னைநீபார்த்திடையேல், முன்னொளிலெவருக்கறமாதி
பொருளுடன்மோனமதுணர்த்தியதுவுமமுத்தவடியார்குறையைத்தீர்த்ததும் பொ
ய்யதெனமொழிந்திடுவராதலாலே, அன்னதைநினைத்தருளுன்னருட்பெருமையி
னையனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள் செயா
க்ஷீசுவென்றன்குருவே. (12)

முன்னவனியாவற்குமென்னவேதங்களுமதுணர்வுபெரியோர்களும்முத்த
ருஞ்சித்தரும்பத்தியுள்பேர்களும்மொழிந்தசொற்றுணையாமென்றே, சொன்னவர்

கள்வாக்யமதையுண்மையெனனம்புவார்சுகவீடுமெளிதிலடைவார்சோம்பலுடையென்போலவாய்மதம்பேசுமவர்சுகலாபமடைகிலாரே, முன்னனீயென்னுடையவல்வினைகள்முழுதும்றமோனவாள்கொண்டவீசிமுத்தங்கொடுத்தனைத் தாண்டபெருந்தையயினைமுற்றுங்கடாமலருள்வீர், அன்னவாகனம்மாலறியாத பெருமையினைனுதினமும்றவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷிசுவென்றன்குருவே. (13)

எனதருட்செல்வனீயெனதருட்கோலனீயெனதருட்கண்மணியுனீயெனதருட்டந்தனீயெனதருட்டாயுனீயெனதருட்சுற்றமுன்னீ, யெனதருட்சிந்தைநீயெனதருள்வாக்குநீ யெனதருட்செயலெலானீயெனதருட்பாவனீ யெனதருட்புண்யனீயென்னதறிவறியாமைநீ, யெனுமறிஞர்புகழுநீநீநீற்குந்தன்மையினையெந்தனுக்கறியவெளிதோயெம்பிரானுன்றன்மேலவர்பாடுகவியினுலொருசுறிதறியலானேன், அனைக்குமேலன்புளாய்முற்றுமருளுன்னருளையனுதினமும்றவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷிசுவென்றன்குருவே.

அறிவுமறிவானுமாயறியாதபாசமாயாவுமாயவைகளன்றாயறிந்துமறியாதுபோலிருந்துமென்னறிவினைமறைத்தாட்டிமவிளையாட்டுள்ளாய், பொறியுமாய்ப்புலனுமாய்ப்புதுமையாங்கரணமாய்ப்போதமுறுசீவனாகிப்புண்ணியம்பாவமெனுமிருவினைப்பகுதியாம்பிறப்பிறப்பதனிலாமுங், குறியினிலமுந்தினுன் குணமிலாப் பேதையாய்க் குவலயத்தலைவதாகுங்குறகன்வைத்தாயெனிலியாருடன்சொல்லுவேன்கோதிலுமையாகங்கொண்டாய்அறிவினுக்கறிவாகியருளுமுன்பெருமையினைனுதினமும்றவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷிசுவென்றன்குருவே. (15)

என்னுடையபேதகமேயானெனவிருந்தவெனையிரவினிந்கனவுதனிலேயெள்ளவபேதமும்வையாதிவ்வுலகினையுமென்னையும்விழுங்கிவெளியாய், உன்னுடையபூரணத்திருனோக்கினுன்மொளனமுதவுதீக்கைகெபற்றும்பானுணராதிவ்வுலகினதுபிராந்தியிலமுந்தியேயரவெனப்பமுதையதனைத், தன்னுடையவறியாமையின்வசப்பட்டிருக்குத்தடிக்கொண்டடிப்பதேபோற்றமுழுவற்றிங்குன்னருள்மறந்துமென்னொருமோர்தடைபடாதருள்புரிகுவீர், அன்னைக்குமேலாகவருள்செயுன்பெருமையினைனுதினமும்றவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷிசுவென்றன்குருவே. (16)

என்றனதுடலமதையிதுகாறுனெனவினுமாப்புகொண்டவென்னையிந்தவுடல்பொறியுலன்கரணமுஞ்சீவனுமினுமற்றதத்தவ்யாவும், உன்றனைச்சேர்ந்ததலநமதுவிளையாட்டினுலகுயிர்கள்சேர்த்துனின்றேவனுநாடகமாட்டியுயிரினுக்குயிரதாயுளும்புறம்புமாய்நடிப்போ, மென்றெனக்கருள்செய்தவென்பிராணநாதனையேனமுளுண்டதுரையேயினி யெய்தவாழ்வினிலுமெனதுள்ளம்மாடாமு

லேழையேற்கருள் புரிசுவீர், அன்மென் றுமாமென் றுமில்லா தபெருமையினையனு
தினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள் செயாக்ஷிசுவெ
ன் மன்குருவே. (17)

என் றஞலறியப்படாததின் றிருவடிவையிரவுபகனினைத்ததின் றிங்கேழு
யேன்சின்தசெயமெனமார் தீகைகுவைத்தின் பமாமருடந்தாய்நீ, உன் றஞலொ
ருகுறையுமில்லெநின் னடியவர்களு றவைவிட்டகலா துவாமுண்மையுடையறிவினை
யுமருளிஞ்ஞயதனையென் னுணர்விலாமையான்மறந்தேன், என்மென துக்கையவி
டநினைவையேவிவ்வுலகமேசுவதுமுடிவதாமேயெந்தையெனதருட் பூரணனந்த
மதையின் மெனக்கருள் புரிசுவீர், அன்மெனக்கருள்செய்ததின் தரும்பெருமையி
னை யனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள் செயா
க்ஷிசுவென் மன்குருவே (18)

அறிவேதுமில்லாதவசடனென்மென்னைநீயாதிகாலந் தெரிந்தென்னறியா
மைபோக்கிநின் னருடாக்கியேசுத்தவறிவாக்கியாண்டதாரையே, குறியேதுமில்
லாக்குணக்குன் றமேயுனைக்கடிக்கலந்தவடியார்கூட்டங்கணடுவினிற்பேராதுவா
ழ்கின் மருணம்வரற்கருள்வதென்றோ, நெறியிலாநெறிதன்னையடைவாரைச்சா
ராதநெறியெனக்கென் றருள்வையோநெற்றுளாரின் றில்லையென் றுறிமேமறவாத
நெறியருள்செயின் றுமுதலாய், அறிவாகியன்னைக்குமேலானநின்பெருமையனுதி
னமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள் செயாக்ஷிசுவென்
மன்குருவே. (19)

உன்னையான்வேண்டிபரிசுதனையுங்கொடுத்தால்லருளையுங்கொடுத்துமேலா
முன்னதடியார்கள் துகூட்டமதில்வாழ்ந்தநானுன்னடிக்கலப்பதென்றோ, என்னை
யறியாதசிறுபிள்ளையெனநினையாதயெளியேனைவலியவீர்த்தேயின்பங்கொடுத்த
னைத்தாண்டதிருநினையாதயேழைக்குடும்பஞ்சித்த, தன்னையுந்தனதருட்டிலை
யையும் நந்தியான்னையலார்மையறனிலேதலைகீழ்தாய் நின் றுபாவியேனலையாமற்
றப்பராவல்லையருள்வாய், அன்னைக்குமேலாகவருளுனின் பெருமையினையனுதி
னமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள் செயாக்ஷிசுவென்
மன்குருவே. (20)

வானுமாய்ப்புவியுமாய்மலையுமாய்க்கடலுமாய்வளியெல்லநுமாகிமுதியுமாயிர
வியாய்வாரமாய்த்திதியுமாய்மற்றுளவிதங்களாகிக், கோனுமாய்ப்படையுமாந்தே
வராய்மனிதராய்க்குணமிலாவசுரராகிக்கோமுதன்மிருகமாய்ப்பறவையாய்ப்பாம்
புமாய்க்குளிர்வெம்மையனைத்தமாகி, நானுமாய்மியுமாய்ஞானமஞ்ஞானமாயினெ
ன்னதென்னுமவரைநாடகமதாக்கவேயுனிலிட்டாட்வாய்நடராஜ பொதுவினர
சே, ஞானமேயுட்டுனின்மேலானபெருமையினையனுதினமுமறவாவண்ணமடியே
னையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷிசுவென் மன்குருவே. (21)

அப்பனியன்னை நீகுருவுள்தெய்வனியாவுளியாதலாலேயென்றே னுன்னை விடவேறொருவரில்லையெனவாதரித்தருளுவாயே, செப்பிடுங்கரணன்செய்கின் றசெயலுனீதேவர்க்குமேலுமாறாய்ஜகதலந்தானுனீஜீவகோடிகளுனீ திருவருட் சத்தினியே, ஒப்பொருவருன் றனக்கிலையென்னநான்மறைகளோலமிட்டமுதுரி ந்கவுன தருட்கிருபையினையன்னுளிலருளியுமுணர்விலாமுடனானேன், அப்பவோ குறைவிலாதாண்டலும்பெருமையினையனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்ச வெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷீசுவென் றன்குருவே. (22)

எந்தவிதமேனுனின் சன்னிதியில்நின்று யான்கேட்குமதையருளலின்றே லெவ்விடத்தேகினுனெந்தனதுகுறைமுழுதுமியம்பியேகவலைதீர்ப்பேன், பந்த பாசங்களையுமும்மலந்தன்னையும் பறித்துநீகனலிலிட்டேபக்திபுடனுன் றனதுதிரு வடியைமறவாதபழையவடியார்க்கருளினே, சொந்தமுளமைந்தனெனவென்னை நினையாதநீசோதனைகள்செய்திடுவையேற் சோதியேயனைப்பவரில்லாதவினின் னெடியின்சுகானந்தமிண்டருள்வாய், அந்தமாதியுமிலாவுன் றனதுபெருமையினையனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சவெனவாதரித்தாண்டருள் செயாக்ஷீசுவென் றன்குருவே. (23)

ஆதியாய்நடுவுமாயந்தமாய்ப்பந்தமாயாதினும்பொதுவதாகியறிவுமாயறிவொ யறிபடும்பொருளுமாயாதமாயல்லவாகிச், சோதியாய்மெய்யன்பருள் ள்த்துட்டோன்றியேதோன்றாததுணையதாகிச்சுகமாகுமோனொன்றினைப் போதித்தசின்மய விளங்கினாவாழ், பாதியேமாணிக்கவாசகருள்செய்தபாமாலையெழுதியருள் வோய்பாலனெனையன்புடனானேத்துமுத்தந்தந்தபரமனேபென்றமருள்வீர், ஆதி யேயன்னைக்குமேலானபெருமையினையனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்ச வெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷீசுவென் றன்குருவே. (24)

என்னையின்னும் மினும்சோதனைகள்செய்து மென்னென்செயலெதொன்று மிலையேயெங்ஙன்யானெவ்வணம்சென் றெந்தன் குறைகளிவையிவையென் றெடுத்ததுரைப்பேன், பொன்னையும்பொருளையும்பூமியொடுகீர்த்தியையும்போற்றிடும் மாந்தர்களபாற்போயுரைத்திடுவதால்வருவதென்னென் றனக்கிற்குன் றன்சரண் புகலிடம், முன்னையொருகாலமெனையறியாதபோதென்முகத்தொடுமுகத்தை வைத்தேழுத்தங்கொடுத்தனைத்தன்புவைத்தருளினதைமுற்றுங்கொடா தருளுவீர், அன்னைக்குமேலாமென்னப்பனின்பெருமையினையனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சவெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷீசுவென் றன்குருவே. (25)

எத்தனைகோடிகலேசாத்திரங்கற்றுமென்னேதுத்தவம்படித்தென்னெனது சுயசொருபமதையறியாதவரையிலுமிறப்பும்பிறப்புமாகும், நித்தனினேக்கண்ட தேயிலையெந்ததேவரும்நினைவினதுசுழலினுழல்வாரித்தமுமுவாசை தன்னையே மேலானமுத்திசாயுச்சயமெனவே, கத்திடும்பித்தரைச்சேராதவண்ணனீகடாட்சித்

திங்கின்னுமின்னும் கசடறத்தம்மைதாமறிந்தனுபவிக்கின் மதன்மைய்க் கலப்பருளு
வீர், அத்தனே திருஞானமூட்டுனின் பெருமையினையனுதினமும் மவாவண்ணமடி
யேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷீச வென் மன் குருவே. (26)

சுமாவிருந்திடிற்சுகமுண்டெனச் சொன்னசுருதிக்கோநம்பிடாதுஞ்சயமான
வறிவானதுவம்பதப்பொருளினே த்தூக்கியேபார்த்திதாதும், பெம்மானீமெள்ளி
யாய்க்குறியலாக்குறியைக்குறித்ததைக்குறித்திடாதும்பேதமையெனுமூட மதனி
னற்பேயனேன்பேயுலகைமிகவுனம்பிப்பொம்மாயமிந்தவுடலழியுமெனவறியா
துபோக்கினேனினியுன்னருளாம்போதவாள் கொடுவென் மன்சீவதற்போதமதை
ப்போக்கியேமுத்தியருள்வாய், அம்மாவென்றுனதருளைப்பெறுமடியார்பெருமை
யினையனுதினமும் மவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயா
க்ஷீசவென் மன்குருவே. (27)

ரித்தனேநினதுதிருவடியினையெம்மவாதனினதடியர்கூட்டமுழுதும் ரித்த
முங்குன்றாதினதருளையிடைவிடாநேசமாய்க்கைப்பிடித்துச், சுத்தமாந்தரியனி
லேதன்னிலேதானஞ்சுகாதீதநிட்டைபெருவே தூங்குமஞ்சனமீதுமெனமலரணை
தனிற்றாங்காதுதூங்கிவாழ்வார், கத்தனேயென்னைனையநியாதசிறுவயதிந்கடை
யேனேவலியவீர்த்தீர்கருணையா யின்னும்யான்கடைத்தேதும்வண்ணனீகடவுளே
யருள்புரிசுவாய், அத்தனேயன்னைக்குமேலானபெருமையினையனுதினமும் மவா
வண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷீசவென் மன்குருவே.

பத்தியாயன்புகொன்பாதமலர்குடியேபணிந்தெழுந்திருகை கூப்பிப்பாடி
நின்றமுடியும்பதைபதைத்தருகியும்பாங்கிடுகெனவணங்கிச், சுத்தியாயின்னன்
பர்சித்தசஞ்சலமிலாத் திருவருளினோக்கமதனஞ்சுமாவிருக்கின் மெனமலர
ணையீதுதுரியனடுவீடதனிலே, முத்தியாம்வாழ்வினிற்றாங்காதுதூங்கியேமுற்ற
மானந்தமடைவாரமூடனென்னைபுமுற்றுவங்கடாமலருள்முத்தனே பத்தீரு
வே, அத்தியினுரிபார்த்தநின் தருட்பெருமையினையனுதினமும் மவாவண்ணமடி
யேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷீசவென் மன்குருவே. (29)

பேராசைகொண்டலிப்பிணமதாமூடலினப்பேணிநென்னதென்னும்
பித்துமேலாகிந்நசுத்தகுணமில்லாதபேயனேனின்னுமின்னும், பேராசையில்
லாதநின்னதுள்ளன்பர்களினொருமையாம்பார்வையருளாலொருகூறுவ மின்றி
யேயுன்னதருளடிகலந்தொன்றியான்வாழ்வடையவே, மாருசைகொண்டமாபா
தகன்முழுமூடன்வஞ்சுகனெனத்தெரிந்தும்வலியவந்தின்பங்கொடுத்த நினைமற
வாதவாழ்வுதநின்னுமருள்வாய், ஆராருமாசைகொளுமுனதருட்பெருமையினே
யனுதினமும் மவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷீச
வென் மன் குருவே. (30)

ஆத்தாளும்ப்பனுனீயென்னவறியாதவறிவிலாச்சிறியவயதிலன்புகொடுமு
ததங்கொடுத்தனைத்தருடந்துகருணையாண்டதுரையே, பூத்தாளைக்கொண்டு

வந்தென்சென்னிமுடியாக்கக்கோரினெந்தேவதேவாபுன்மையென்கோரிய வண்
ணமருட்கொண்டல்போற்றேறகமொன்றெடுத்துவருவாய், காத்தாளலுன்றனது
கடமையாற்றெந்தகடவுளையுணம்பகில்லென்கல்லானநெஞ்சதுகரைந்துருக வரு
ள்செயுங்கற்பகத்தேவதருவே, நாத்தழும்பேறவன்பர்புகழுன்பெருமையினையனு
தினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சுவெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷீசுவெ
ன்றன் குருவே. (31)

தனதுசுயலீலையய்த்தனக்குமேலில்லையய்த்தானெவைக்குந் தலைமையாய்
த்தன்னையறிவார்க்கலதும்ந்நவர்க்கரியதாய்த்தானிருந்தில்லாமையாய்க், கனகமா
ணிக்கமாய்க்கருதரியபொருளதாய்க்கண்ணிலார்காண்பரியதாய்க்கண்டவர்க்கக்
கதியாய்மற்றெறதையுங்காணுவோர்காணுதகாக்ஷியாகி, எனதருட்செயலுமாயென
திருகண்மணியுமாயெனமுனூண்டதுரையேயெங்குஞ்நன்பார்க்கினுமங்கங்குங்
கோத்தனிலேகுலையாமனிந்கவருள்வாய், அனவாகடுமொலறிவரியபெருமை
யினையனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சுவெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்
ஷீசுவென்றன்குருவே. (32)

கண்ணுமாயென்னதிருகண்ணினுண்மணியுமாய்க்கண்மணியினொளிவிளக்
காய்க்காலமாய்த்தேசமாய்க்காலங்கடந்தாய்க்காலனார்காலகுபி, பெண்ணுமா
யானுமாய்ப்பெண்ணணிலாததாய்ப்பேதமாய்பேதமாகிப், பேச்சுமாய்ப்பேச்சுது
பிறந்தவிடமாகியப்பேச்சிலாவிடமுமாகி, இண்ணுமாய்நாளையேற்றமுங்குறை
வுமாயிவையல்லவாயனின்னையெவ்விதங்கண்டுனதுதிருவடியினைசார்ந்திங்கீடே
றிவாழ்வெதந்தாய், பெண்ணினைச்சடையினில்வைத்துவாழ்ப்பெருமையினையனு
தினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சுவெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷீசுவெ
ன்றன்குருவே. (33)

எத்தேசகாலமுமியானெனதெனுஞ்செருக்கனைவிட்டொழிந்திடாமலியா
தொன்றையேனுன்னெருப்பற்றியிங்கெனையாட்டமதை யென்னசொல்வேன்,
பொய்த்தேசகாலமும்பொய்யுடலும்மெய்யென்று பொய்ப்பொருளில் வாஞ்சை
கொண்டுபொய்ப்போதமெய்யென்றுமுனதருட் போதத்தைப்போக்கிலேபோந்
விட்டு, மெய்த்தேவனையென்றிங்கென்னையான்றெறியாதவிளமையாம்பருவந்தன்
னிலெனையீர்த்தனைத்துமுத்தங்கொடுத்தருடந்தவெந்தையே முற்றமுருள்வாய்,
எத்தேவர்தமக்குமேலானனின்பெருமையினையனுதினமுமறவாவண்ண மடியே
னையஞ்சுவென வாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷீசுவென்றன்குருவே. (34)

நம்பிநானுன்னவிடவேறுகதியில்லையெனநாடினென்வெகுசாலமாய்நட்டா
ற்றிற்கட்டுமாம்விட்டகதைபோலவேநானிலந்தனில்விடுவையெல், கெம்பீரமானி
னது கீர்த்தியெவ்வுலகினுங் கீழ்ப்படிந்தேசவருமேகெட்டாளுக்கெட்டாலுமினி
யேனும்பூணக்கிருபைவைத்தருளுமெந்தாய், பொம்மையையாட்டல்போலென்

னையாட்டிவதுபுகழாகுமோவென் துரையேபுதுமையைப்போக்கியெனையன்னாளி
லறிவித்தபூரணந்தவொளியே, இம்மையிலுமறுமையிலுமன்னினின்பெருமை
யினையனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயா
கூச்சுவென்றன்குருவே. (35)

செம்மைநலமறியாதசிறியனென்னினையாதுதேதடியேவந்துமுன்னுட்சேர்த்
துமுத்தந்தந்தனைத்தருள்கொடுத்தவென்செல்வனடராஜதுரையே, பொய்ம்மை
யாமுலகமத்தரித்யமென்றுந்தேதகம்நிலையுடைத்தென்றுங் கருதிப்போகத்திலாழ்
ந்துநான் நலிகேழ்தாய்நின்றன்போதமாமருள்மந்தே, மெய்ம்மையாமடியர்தஞ்
சீலமுங்குணனடையுமேற்பத்தி யடிமைத்திறமுமெனதுஜென்மத்துணையினையா
தபாவியெனென்னினையென்கைவிடாதாள், அம்மைநீயப்பனீயுன்தருட்பெருமையினைய
யனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாகூச்ச
வென்றன்குருவே. (36)

தந்தைதாய்தமர்தாரமகவென்னுமிவைகளைச் சந்தையிற்கூட்டமென்வேசற்
றேனுனினையாதுசந்திராதியுள்ளவரைசாகாதிருப்பமெனவே, யெந்தையெயெ
ண்ணியானிரவுபடல்முழுதினுமேழைக்குடும்பனான தென்னவகை நாம்வந்தவழி
யெதெனையினையாமலேழ்பிறவிவாரியதனிற், சிந்தைதான்மெளரியாதுசுழலுமெ
னையவையவந்தீர்த்துகரையேற்றியன்னுட்சேர்த்துமுத்தந்தந்தனைத்தருள்கொதித்
திட்டெதய்வமையின்னுமருள்வாய், அந்தமாதியுமிலாப்பெரியவுன்பெருமையினைய
யனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள் செயாகூச்ச
வென்றன்குருவே. (37)

ஞாதுருஞானமொடுஞ்ஞயமாமூன்னறயுளுனென்றுமென்னதென்றுமாயமெ
ன்றறியாதநாட்டைவத்தென்னையநானறியாதனாலில்வந்தென், கோதுறுஞ்சுடல
த்தைக்கோசபாசங்கரணகுணம்புலன்பொறிபூதங்கள்குறியாவும்நீயலவதைச்சாரந்
ததவமுங்கோணுமலையெரித்துத், தீதுதனைநாடாத்தனைத்துமுத்தந்தந்தசெல்வ
னடராஜதுரையேதீராதநோய்களாம்பிறப்பிறப்புகளென்னையேசேராமலோடவரு
ள்செய், யாதுக்குந்தாயகமெனயிலகுன்பெருமையினையனுதினமுமறவாவண்ண
மடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாகூச்சுவென்றன்குருவே. (38)

இரவுபகலெந்தனைரந்தனிலுமுனதடியையெந்தனுளனுடவருள்செய்தென
துகுகைநீங்கவேயுனதுபூரணனோக்கமென்னுனையிங்கிடாமற், பரவுமுனதடியார்க
ள்தொகைநடுவினீங்காதபாவியென்வாழவருள்செய்ப்பரமார்த்தமுனதருட்கேயல
துவேறிடம்பாரமார்த்திகமுண்டாமோ, அருனதியும்மதியமுமடினவேணியாயெ
ந்தவயிர்க்குமுயிராகினின்றயடியென்றன் குற்றமுமனேகமாயினுமுன்னாளு
ளிர்த்தாண்டதுரையே, அரவுவிடெனஞ்சினிலடக்கியாள்பெருமையினையனுதி
னமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள் செயாகூச்சுவென்
றன்குருவே. (39)

அன்னாளிலுன் றனதுசொந்தவடியார்களினப்பிராயமதுபோலிங்கவரவரு ளந்தனிற்சுகுறவிலாநிறைவதாயருடந்தைதநினைந்தே, யென்னொருமானந்தசுக வாரிதன்னிலே யிடைவிடாதிரவுபகலாயேங்காமலேதுக்குணீங்காமன்மொளனமல ரிணையடியிலவர்கள்வாழ்வார், பன்னொருமறிலாப்பாவியேனின்ன தருட்பகர்ந்த தனைமேல்மற்ந்தேதபார்முதல்மூவாயையாஞ்சாகரச்சுழலினிற்படிந்திடாதருள்செ ய்சிவமே, அன்னாயென் றன்பர்களழைக்குனின்பெருமையினையனுதினமுமறவா வண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷிசுவென் றன்குருவே.

ஈங்கியானென்னதறியாமையாம்பருவமதிவகங்கரப்பரியதேதறியாணவவிருட் டறையிற்றற்போதசோரனோடிணங்கியகொடியெண்ணைத், தாங்காதுதாங்கியே தண்ணருள்முகங்கொண்டிடையில்வந்திடாயென் றந்தமில்கருணையால்முத்த ங்கொடுத்தனைத்தருள்பெரியபரமசிவமே, போங்காலம்வந்திப்புழுக்கூடுபோமு னேபொய்யெலாம்போக்கிமெய்யாம்பொருளதாமருளதனைமறவாதெறித்ததுன் னொன்னடிகலந்துகொள்வாய், ஆங்கென் றுமீங்கென் றுமின்றிநிறைபெருமையி னையனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலென வாதரித்தாண்டருள் செயா க்ஷிசுவென் றன்குருவே. (41)

பற்றொன் றுமில்லாத பழையவடியார்களின்பத்திமையைமற்ந்திடாதபாக்கி யம்பெற்றவர்களவரவேண்பெரிசும்பரிந்தனித்தருளினின்றாய், பற்றுமிகவுடைய னென்றிங்கெனைப் பாராதபரமனைகைவிடுவையேற்பாவியேனென்செய்வேனி ன்பதமலாதொருபற்றிடம்வேறொன்றில்லை, நற்றவமுன்னருள்பெற்றவர்க்காத லால்நாயினென் றனக்குமருள்வாய்நாதனையேனை முன்னொளித்தனைத்தருடந்த ஞானநடராஜதுரையே, பற்றற்றவர்க்கருளுமுன்னுடையபெருமையினையனுதி னமு மறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷிசுவென் றன்குருவே. (42)

கண்ணப்பொனாப்பதோரன்பின்மைகண்டுமிக்கடையேனைவலியவீர்துக் கட் டியேமுத்தங்கொடுத்தனைத்தருடந்தகண்ணையென்னிருகண்மணியே, மண்ணை வராகமாயுருக்கொண்டுக்கிண்டியும்மேலன்னமாய்ப்பற்றத்தும்மாலயன்காணாதசோதி யுன்னடியிருவிவாழ்ந்துசுகமடைவதென்றே, எண்ணப்படாதறின்னருளடியை மறவாதயெண்ணமொன்றெனக்குணல்கியேழ்பிறவிவாரிதியிலினியென் றும் வா ராமலேழையேற்கருள்புரிகுவீர், மண்ணினிலன்னையின்மிக்கனின்பெருமையி னையனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனை யஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள் செயா க்ஷிசுவென் றன்குருவே. (43)

ஐயோவெனைப்போலுமாப்பெரும்பாவிகளில்வகிவத்தின்மீதிலில்லையானு லுமென்கொடுமையாலுற்றசுகுறவையெலாமியாருடன்சொல்லிநிப்பேன், பொய் யானவுலகமதைநித்தயமெனநம்பியிப்புழுக்கூடுநானென் றுன்னும்போதமே ஜீவன

பிறப்பும்பிறப்புமாய்புதுமையினையறிந்திலேனால்,மெய்யாய்க்கியவைநம்பி யென்றன்
துகாலமதைவிண்ணதாய்ப்போக்கினுளும்விருந்தினறுயெங்கேநடக்குமெனநினைந்தி
மெய்வெறியனுக்கிரங்கியருள்வாய், ஐயாயெவைக்குமேலானநின்பெருமையினே
யனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள் செயாக்ஷீச
வென்றன்குருவே. (44)

ஐயனேயன்னுளிலொன் றுமறியாதசிறு பிள்ளையிவென் றறிந்துமறிவினை
யெனக்கருளிமுத்தங்கொடுத்தினைத்தாண்டநடராஜதுரையே, வெய்யவினையே
னியவன்பொல்லாதகயவென்னவின் றுநீகை விடுவையெலென்னே யிவ்வலகினிற்
காத்தனைப்பவரில்லையேழையேனென்செய்குருவேன், துய்யனேமெய்யனையறி
வினுக்கறிவாகித்தொண்டரைநீங்கினில்லாத் துணைவனையினி யெந்ததுன்ப
முஞ்சாராமலின்பமெற்கருள்செய்கண்டாய்,ஐயமில்லாதனின்மேலான பெருமை
யினே யனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள் செ
யாக்ஷீச வென்றன்குருவே. (45)

போக்குவரவில்லாவருட்போதநாதனேபூரணனந்தவடிவேபொய்யரவருள்
ளம்பொருந்தாதமெய்யனாய்ப்பூவுலகிலெவ்வயிரையும், காக்கின் மகர்த்தர்தந்தகர்த்
தனெய்வெவவர்கண்மணியுமாகினின்றாய்காண்பார்க்களாக்ஷீந் காண்பரியகள்வ
னீகடையேற்குமுன்னதருளாம், பாக்கியந்தந்தெனக்கொன்றினுங்குறவிலாப்
பட்சம்வைத்தருள்புரிந்துமபட்டமரமாகாதபரிசுத்தத்தையுனது பதரிழற்கலந்த
ருளுவீர், ஆக்கமளவிறுதியில்லாவுன்பெருமையினையனுதினமுமறவாவண்ணமடி
யேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷீசவென்றன்குருவே. (46)

எந்தனுக்கும்மைவிடவேறொருவரில்லையெனயிறுமாப்புகொண்டவென்னே
யின் றுமுதலாளாதென்கையைநீவிடுவையெலெங்குபோயாவருடனே, சொந்தமா
யென்குறையெடுத்தோதுவேனென்தைசோதியேபரமகுருவே சுகமருளுமுந்தன
டிகனவினுந்தாங்கினுமறந்திடாவன்பருக்குச்,சந்ததமுமவர்வேன்பெரிசுத்தத்தொ
ருகுறையஞ்சாராமலருள்புரிந்தீர்சத்தியமதாகவேயதுபோலெனக்குளீர்தந்தருள்
வெதன்றுபுகல்வீர், அந்தமாதியுமிலாநின்னுடையபெருமையினையனுதினமுமற
வாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷீசவென்றன் குரு
வே. (47)

முற்றிலுமுன்னேநானம்பினேனாதலான்மூதறிஞர்வாழ்வையருளி மூடனே
னாயினுஞ்சொன்னசொற்கடவாதமூத்தவடியர்களடியைப், பற்றிமெப்பற்றுக்களனை
த்தமறவெக்காலுமறவாதவருள்புரிசுவீர்பரமனேபின்னென்துறியாமனநிற்
கமுன்னின் றுகாத்தருளியும், பற்றறப்பற்றிலேனையினுமும்மலமெனேநீங்கவருள்
புரிந்தும்பாசநமன்வந்தென்னைப்பற்றுதுன்னடிதனைப்பற்றிக்கலக்கவருள்வீர்,கற்
றவர்களுண்ணுங்கனியேனின்பெருமையினே யனுதினமுமறவாவண்ணமடியே
னையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷீசவென்றன்குருவே. (48)

பட்டப்பகற்போலன்னதருணம்பினோர்பரமுத்தராகினர்கள் பற்றுடைய பாவியேனுலகைமெய்யெனநம்பிபாசத்தழுந்தினின்றேன், துட்டமாமாயப்பிசா சமேமுதலானதுர்க்குணமிலாமலருள்வீர்தூயனையருளுடையநேயனெயன்னை யுந்தொண்டரொடுகூட்டியருள்வீர், கட்டமாமவறுமைகளும்நற்றுமெப்பினிகளுங் காணுமலோடவருள்வீர்கண்ணப்பெடுப்பேதாரன்பின்மைகண்டவன்னுளிலுமா ண்டதுரையே, அட்டமாசித்தியருளும்முடையபெருமையினையனுதினமுமறவா வண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஃசெவென் நன்குருவே

எந்தநாள்கருணைக்குரித்தான னுனெனவுமெனையேங்கியழவுமவைத்திங்கே னென்றேகளாதிருத்தலன்பெருங்கருணையில்பென் றென்கள்ளவோனான், பந்த மானதுதந்தவியையானோவனேற்பழிப்பார்கடனையுணர்ந்தோர் பாசபந்தங்க ளாந்தேகமுதற்கருவிகளைப்பார்க்கத்தகளைக்கோந்தே, தொந்தமாமனகோசகேதக னீயலவெனச்சோதிநல்லருருவாய்ச்சொல்லாதுமெளனமாய்ச்சொன்னகுறி மா ருதுசுகமாகவாழ்தலென்றே, அந்தமாதியுமிலாவுன்றனதுபெருமையினையனுதி னமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள் செயாக்ஃசெவென் நன்குருவே. (50)

எப்போதுமுன்றனதுதிருவடியைமறவாமையேழையேற்கருள்புரிசுவீரின் னைக்குநானைக்கிருப்பெமென்றென்னாதெவண்ணமொன்றருள்புரிசுவீர், முப்போ துமன்னம்புசித்தும்ங்கையர்மோகமுழ்காமலருள்புரிசுவீர்மூடலும்பொன்காணி யாசையிலமுந்தாதமுதறிவெனக்கருளியுந், தப்பேதுமறஜீவதற்போதத்தானறத் தனியானஞானவொளியிற்சகலேகவலவிருளும்வந்தென்னெனாது சாய்ச்யபத மருளுவீர், ஒப்பிலாவன்னெநின்மேலானபெருமையினையனுதினமுமறவாவண் ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஃசெவென் நன்குருவே. (51)

சந்ததமுமுன்றனதுதிருவடிகண்மறவாதசாதுக்கள்சங்கனடுவிலுன்னமுள வரையிலுந்தூங்காதுதூங்கினுன்சாகாமலருளையுனான், இத்தநானென்றெனது சிந்தைதளராமனீயேழையேற்கருள்வதென்றே யிங்குமங்கென் றலைத்தேழையே ன்பாவியாயேங்காமலருளாய்க்கேதே, பந்தமாமபழமலகதறுப்பியாரதவபாசுனா னுக்கினியினுந் பற்றறவெரித்துனதுதிருவடி கலந்தவாழ்பாக்க்யதுபெறவருளு வாய், அந்தமாதியுமிலாநினதருட்பெருமையினையனுதினமுமறவா வண்ணமடி யேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஃசெவென் நன்குருவே. (52)

செத்துப்பிறப்பதாம்போக்குவரவில்லாதசெல்வமொன்றருள்புரிசுவீர்ஜெக் மென்னுமதனையான்நித்யமெனனம்புமென்செயல்தீர்த்தருள்புரிசுவீர், பத்தியாயு ன்நனதுபாதாம்புயம்விடாப்பற்றினையருள்புரிசுவீர்பகலிரவுந்னைவு போய்த்தூங் காத்தூக்கமதைப்பையலுக்கருள்புருசுவீர், சத்தித்தானந்தபூரணச்சகவாரிவினா யாமுடியிர் தம்மைச்சந்தேறனுனீங்காதுவாழ்கின் றவாழ்க்கையினே தளராமலருள்

புரிகுவீர், அத்தனேசுத்தனேரித்தனின்பெருமையினையனுதினமுமறவாவண்ண
மடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷீசுவென் நன்குருவே. (35)

எக்காலுமுன் நனதருள்வல்லபந்தன்னையெங்குமே காட்டினின்றுமெந்தந்
தவியர்கடொறுமுள்ளும்புறம்புமாயிருந்துமவியோடுமுன்னே, முக்காலுங்கண்ட
வர்களாயினும்வாயினும்மொழியார்கள்மௌனகுருவாய்முன்னுட்டவங்களை முடி
த்தவர்க்கருளுவாய்முதறிவினருளொளியினு,லிக்காலம்வந்துகைதுக்கியெனையா
ளாமலில்வலகில்விடுவையாகிலெங்ஙனமுயும்வழியில்லையாதலினருளெனே முனா
ளாண்டதுரையே, அக்காலமிக்காலமில்லாவுன்பெருமையினையனுதினமுமறவா
வண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷீசுவென் நன்குருவே.

மாலயன் றெடியுங்காணுதபாதனேமார்க்கண்டரன்பினுக்காய்மறவியையுதை
த்தனின் கருணையைமறந்துமாபாவிநான் வாழ்தலாமோ, ஞாலமதினுதைடியையமற
வாமலுள்ளன்பர்ஞானமாமோனமதனை நாடித்தினந்தினமுமோடியேவீணினிலை
யாமனற்செல்வமருள்வாய்,காலமெக்காலமுங்கருதாதபரிசுதவிகண்போன சுந்தர
ர்க்குக்கண்டந்துமுதலெவாய்கவியேயழைக்கவுங் கருணைவைத்தாண்டதுரையே,
ஆலமமெரந்தையேவரியனின்பெருமையினையனுதினமு மறவாவண்ணமடியே
னையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷீசுவென் நன்குருவே. (55)

எட்டப்படாதனின் நிருவடி கடம்மைநானெட்டாமெலட்ட வருள்வீரின்றைக்
குநாளைக்குவேண்டுமென்றெண்ணுதவிதுமாப்பையருள்புரிகுவீர், கட்டுப்படாத
கலெழுட்டியாடாமற்கனஞானமருள்புரிகுவீர்காசிராமேச்சுரங்கனகச்சித்தம்பரங்கா
ஞ்சிகாளத்திமதுரைப், பட்டணஞ்சீர்காழிசம்புநாகேச்சரம்பார்புகழுமண்ணுமலை
பத்திமாணிக்கரையாண்டபெருந்துறையுமெப்பதியினுமடல்வல்லீர், அட்டமா
சித்திகளை யருளுனும்பெருமையினையனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்ச
லெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷீசுவென் நன்குருவே. (56)

கொலைகளவுகட்டாமமாதியாம்பாதகங்குடிபோக வருள்புரிகுவீர்குலமுதற்
கோத்திரஞ்சூர்பாசங்களைங்கோசமறவருள்புரிகுவீர், மலைபோலுமாணவங்கன்
மமாமாயையும்ந்நுமுளபிராரத்துவமுமமாக்கோபந்தன்னெடுகாமமுதலியவோடு
மாறாதழவாசையுந், தலையறவேமோனவாங்கொடுவீசிமுன்னுளிந்தயவின்னக்
காட்டியதுபோற்றந்தையின் றும்வந்தென்னுடைய போதமறத்தளராமலருள்
புரிகுவீர், அலைந்தியைச்சடைக்கணியுமப்பனின்பெருமையினையனுதினமுமறவா
வண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷீசுவென் நன்குருவே.

என்னேயனையுன்னதினையடியையமறவாதயின்பவடியார்கள்வேண்டுமெல்
லாமுமருளியுமெப்பரிசுமுதவியுமிருவுபகனித்திரையிலா, தென்னேரமுமமேத்து
மவருள்ளங்கோயிலாய்ப்பலகாலும்வாழ்பரமனையெந்தையேமுழுமுடனெனவெ
ன்னேமுன்னுளிலறிந்துமேவலியவீர்த்தாய், கன்னேயநெஞ்சங்கரைந்துருக வரு

ளுவாய்கடவுளோகருணைவெளமேகட்டியெய்னை முத்தங்கொடுத்தனைத்தருடந்தகனகபொதுவாடுகழலோய், அன்னேயனைக்குமேலானனின் பெருமையினையனுதினமும் றவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள் செயாக்ஷிசுவென்றன்குருவே. (58)

எத்தனைநாடானிப்பூமியிலிருந்துமென்னெப்பாடைகற்றுமென்ன வென்னாடுபோகிலென் னெத்தவஞ்செய்துமெனவென்னையறியாதவரையிற், பித்தனைப்போலவேசுற்றிநான்கத்தியேறினைப்பொடுமறப்பினாலும்பிறப் பிறப்பென்கின்ற பாசவலைதன்னிலேபேதையென்படாதருளுவாய்ச், சித்தனையெலாம்வல்லவெதய்வனையென்றுனதுதிருவடிபையம்பியெளியேன் சித்தெனப்பற்றினேனெனதுகைவிடுவெயென்றீராதபழிகள்வருமே, அத்தனையம்மையேயுன் றனதுபெருமையினையனுதினமும் றவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள் செயாக்ஷிசுவென்றன்குருவே. (59)

சிட்டானுனதுதிருவடியினைத்தொண்டிசெய்திறமும்டியார்கடற்றமுந்தெரியாதசிறுவனையறியாதபருவமதிற்றேறடியேவலியவீர்த்துக், கட்டியேமுத்தங்கொடுத்தனைத்தருடந்த காரணங்கனவுமாமோகாட்டிநீ யுலகுதனிலென்னையினிவிடுவெயெனிற்கடையன்போம்வழியதென்னே, பட்டிமாடாயினும்பலரிடந்துன்புறப்படைத்தவர்கள்பார்ப்பதுண்டோபாவியேனேதுபிஷ்டெய்யினும்பொறுத்தருள்பரமநடராஜதுரையே, அட்டமாசித்தியடியார்க்குதவபெருமையினையனுதினமும் றவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷிசுவென்றன்குருவே. (60)

இனியென்னேயுன்னையான் பலதரங்கஞ்சினுமிரங்கவிலையுனதுசித்தமேழையிவனுக்குருமையன்றிதிக்கில்லையெனவேதூநீகண்டிருந்துந், தனியருயென்னையினிவிட்டுவிடநீனைவையெற்றாங்குபவரிலையாகையாற்றந்தை நீயல்லையோபின்னைநானல்லவோதரணியோரேசிடாரோ, புனிதனைபல்லாயிரங்கோடியான்செயும்பிழையெனினும்பொறுத்தருளுவாய்புண்ணியர்களுனதடியார்குறைநீக்கியாண்டவுன்பொன்னடியைவந்தனைந்தேன், பனரிதிசடைக்கணிபரமவுன்பெருமையினையனுதினமும் றவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷிசுவென்றன்குருவே. (61)

பொன்னுமாய்மணியுமாய்ப்பூவுண்ணம்பலவுமாய்ப்போக்கொடுவரத்துமாகிப்பூதமாய்நாதமாய்ப்பேதமாய்பேதமாய்ப்பொய்யாகிபெய்யுமாகி, மின்னலாயிடியுமாய்மேகமாய்மழையுமாய்மேலுமேலும்பயிரதாய், வினைவதாய்ப்போகமாய்விளங்கியேறிநீகின்றவேதாகுப்பொருளதாய், இன்னுமின்னும்பலவியற்கையாய்ச்செயற்கையாயாவுமாயல்லவாகியிருந்துமில்லாமலேவுயிரினுக்குயிராயிருந்துவினையாடவல்லீர், அன்னைக்குமேலானவன்னைநீன்பெருமையினையனுதினமும் றவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷிசுவென்றன்குருவே. (62)

பொத்தையுன்சுவர்புழுப்பொதிந்துருத்திலகம்பொழுதிடம்பொய்க்குரையாம்புதுமையினையானென்றுமெனதென்றும்றியாதுபோக்கினென்காலமெல்லாம், மித்தையெனவறியாமற்பெண்டுமகவென்கின்றபிராந்தியெனுமிருள்தனிஞல்யிக்கவாக்கொண்டுநான்வாழ்ந்ததிதுவரையிலும்விழுவக்குழுத்திலையினை, வைத்துநீரிதைத்தவக்கதைபோலுமானதேவையகந்தன்னிலந்தோவாணுள்கள்போக்கினென்னியாயினுங்கருணைவைத்தருள்கருணைவெளமே, அத்தனையம்மையாயாவாமப்பெருமையினையனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஃசுவென்றன்குருவே. (63)

ஊத்தையுடலந்தனைநானென்றுகொண்டிந்தவுலகத்தைச்சத்யமெனவெயுள்ளதையிலாததாயிலாதபொருளுள்ளதாயெண்ணுமெனவாவாவென்றே, சேர்த்தன்றனைத்துமுத்தங்கொடுத்தருடந்தசெல்வநடராஜதுரையேசெத்துநான்போயினிச்சென்னமெதடாதவகைதெளிவாகச்சிறியேனையும், காத்தாளனுனதுகடனெனமுழுதுனம்பினென்கண்ணெயென்னிருகண்மணியே கருதரியவிளையாடல்புரியுனற்கடவுளெருணைவைத்தாளவேண்டும், ஆத்தாடனக்குமெலானனின்னன்புதனையனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஃசுவென்றன்குருவே. (64)

பொன்னுனமேனினின்மேனியெனவடியார்கள்போற்றிஜயபோற்றியென்றுன்பொன்னடியெயென்னுளநமறவாமலானந்தபோகமேயடைந்துநின்று, யென்னுனபோதினுமேதுதானேரிடினுமிரவுபகனினைந்திடாமலெந்ததேயெயென்றென்றுபாடியாடித்தொழுதுமெங்கியேபதைபதைத்தார், பன்னுடையாத்தியான்பாசமதிற்கட்டிண்டிப்பன்னுட்கள்போக்கினின்றேநன்பரமனேபாலெனவென்குற்றம்பாராதபாதகாத்தருளவேண்டும், அன்னுளிலிரிபிரமற்கெட்டானின்பெருமையினையனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஃசுவென்றன்குருவே. (65)

கள்ளமொன்றில்லாதவடியுருளமெக்காலுமாலயமெனவிருந்தேகருணைமுகிலாகியேமழைபொழிதல்போலுமவர்கருதினதெலாமுடித்தாய், எள்ளளவுகுறையாமன் மௌனமலரணைமீதுயெகாந்தயோகமதுவாயின், சகவீட்டினிற்றுங்காதுதூங்கவுன்னடிகள்யான் கலப்பதென்றே, சள்ளைவாரிதிதனிற்றும்மடப்பையலைத்தயவிஞல்வலியவீர்த்தாய்சுதராகவின்னுமெனையாண்டருளவேண்டினென்சங்கராபரமகுருவே, விள்ளற்கிங்கரியனின்மேலானபெருமையினையனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஃசுவென்றன்குருவே. (66)

இன்னமில்லவசுவாழ்வதனிலாசைவைப்பதென்னபலனடைவதற்கோயேமழையெனெங்குபோயாவருடெனென்குறையெயென்தையேயெடுத்துமொழிவே

ன், கன்னனிகர்மொழியுமையிளங்கிளிப்பாகனே கருணாகரக்கடவுளே கடையனே
 றென் றுமறியாதசிறுவயதினுங்கன்னெஞ்சமுடையனேனே, முன்னாளில்வலிய
 வந்தீர்த்தணைத்தருடந்துமுத்தங்கொடுத்ததூரையே மூடனேனுயினுமினியெனே
 விடாதாளல்முற்றுமுன்பாரமரசே, அன்னையப்பர்தம்மினன்புளநின்பெருமை
 யினையனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயா
 க்ஷீசுவென் நன்குருவே. (67)

இவ்வுலகமதனிலேயிதுகாறுமியான்பட்டதுயரமதையெண்ணமுடியாதெங்
 குபோயாவருடனென்னுடையகுறையெலாமீசனையெடுத்ததூரப்பேன், தெய்வ
 வுலகெங்கேனும் நந்தவுலகேனுஞ்செல்லுதற்கிச்சையில்லை செததூரன்போயி
 னிச்சென்னமதெடாவருட்செவ்வமதையருள்புரிசுவீர், இவ்விதமென்றென்னு
 டையசொருபமதையறியாதயிளமையாம்பருவமதனிலின்பமாய்முத்தங்கொடுத்த
 ணைத்தருடந்தெவனதுநடராஜதூரையே, எவ்வுலகுநிறைந்துள்ளவுன் நனதுபெ
 ருமையையனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனே யஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்
 செயாக்ஷீசுவென் நன்குருவே. (68)

கல்லாதமூடனேனுயினுமென் நன்மேற்கருணைவைத்தருள்புரிசுவீர்கற்பாந்
 தெவள்ளமதுபோலவென்கண்டாரைதாரையாய்ப்பெருகவருள்வீர், பல்லாயிரங்
 கோடியண்டப் பரப்பெனதுபார்வையிற்றெறியவருள்வீர்பாவினெனதுசெய
 னின் துசெயலாகவேபாவிக்கவருள்புரிசுவீர், மல்லாடவிலுவலககரன்முனையா
 துக்கும்நில்லாமலருள்புரிசுவீர்மாதாபிதாசுருதெய்வனியல்லாமல்வையமதில்வே
 றுமுளதோ, அல்லல்தீரன்னேநின்மேலானபெருமையினையனுதினமுமறியாவண்
 ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷீசுவென் நன்குருவே. (69)

முத்திரீபத்திரீமுத்தருளனிற்றிரீமுருகனெனவந்தவனுனீ முன்னாளிற்சன
 காதிரால்வர்க்குத்தகூழ்ணைமர்த்தியாய்வந்தவனுனீ, சித்திரீயெண்பத்துநாலுலட்
 சம்பேதஜீவகோடிகளையாட்டுஞ்சித்திரீயெலாம்வல்லதருவருட்செயலினுற்றில்
 லைமூதூர்நடஞ்செய், கத்தனீமதுரைநகரமுபத்துநாலுதிருக்கருணைவியோடல்
 செய்துங்கனிவுளநின்னடியருளமுறைபவாநம்பினென்கருணைசெய்தாளல்வேண்
 டும், அத்தனையம்மையாய்நின் நனின்பெருமையினையனுதினமுமறவாவண்ணமடி
 யேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷீசுவென் நன்குருவே. (70)

மெத்தநானம்பினேனுனதுதிருவடியினையையிடி நோய்வராமலருள்வீர்மே
 லென்றங்கீழென் றுடைட்டொடாதுமேநடுநாட்டமருள்புரிசுவீர், பெத்தனும்ப்போ
 காமன்முத்தனையுனதடிகலந்துபிரியாதுவாழாப்பேயனேனுயினும் பேதைகுணமா
 காதபேரின்மமதனையருளிப்பத்தனென்னெந்நைப்பழவடியாந்தொகைநடுப்பாது
 காத்தருள்புரிசுவீர்பாவினெனநினையா தணைத்துமுத்தந்தந்தபரமநடராஜ தூரை
 யே, அத்தனையம்மையானனின்பெருமையினையனுதினமுமறவாவண்ணமடி
 யேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷீசுவென் நன்குருவே, (71)

வத்தியுன தடியையென்றோன்றவாமையேழையெற்கருள் புரிசுவீரின்னுட
னேற்றுநானையென்றுநினையாதவிரும்பதமெனக்கருளுவீர், பாத்திரங்கொண்டெ
னதுபசியாரவேண்டிநான் பதைபதைத்தலைவதில்லாப்பரிசுதந்தன்னொளிவடியரது
பசிதீர்த்துபாதுகாத்தருளினதுபோற், காத்திரட்சிப்பதுனையன்றியொருகடவு
ளைக் கண்டிலேனந்தருளின்கரம்பற்றிமுத்தங்கொடுத்தனைத்தருடந்தகடவுண்ட
ராஜதுரையே, ஆத்திமலர்குடியேயளவிலுன்பெருமையினையனுதினமுமறவா
வண்ணமடியேனையஞ்சவெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷிசுவென் நன்கருவே.

நேற்றுளாரின்னுசுகொடுபோனொன்ற நினேவினேமறந்துசிறியேன்ஞேய
மொடுஞாதுருவுஞானமறவாமலவைநிலையென்றுமும்மலமெனுஞ், சேற்றினிலமு
ந்தினுனென்னுமுளேதான் நிச்செழித்துப்படர்ந்துவளரஜெகதலத்தென்னேவிட
வேறொருவரிவ்லையெனுஞ்செருக்கினுலிராவணன்போ, னுற்றிசையிகழவுமேன்
மேலுமிறுமாப்புகொண்டொனலைந்திடாமல்நாயேனையையனேநற்கருணை வைத்
துமேநயந்தூயாளல்வேண்டும், ஆற்றினிற்சகாயமாய்வந்திடுமுன் பெருமையினே
யனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சவெனவாதரித்தாண்டருள் செயாக்ஷிச
ுவென் நன்கருவே. (73)

உன் நனதுபாதாரவிந்தமேதுனையாகவொருநாளும்மறத்தவின்றியுன்ன தரு
ளன்பரவருள்ளமதுநெந்துநெக்குருகவேபாடியாடிந், கன்றுதன்பசிநினேந்துருகி
யாவைத்தெடிக்கதறியேயலேபுமதுபோற்கண்ணினீர்வெண்டரளமுதிர் தாரைதா
ரையாய்க்ககிந்தடிக்கலந்துவாழ்வார், என் நனதுநெஞ்சத்தையிருப்புகன்மரமென்
னுமிவையிலெதற்க்கிரைப்பேனேதுபிழைசெய்யினு மெந்தையேமன்னித்துன்
னிற்பவடிநல்கியருள்வாய், அன்வென்றுமாமென்றுஞ்சொல்லொணவுன்பெரு
மையனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சவெனவாதரித்தாண்டருள் செயா
க்ஷிசுவென் நன்கருவே. (74)

மேலானவுனதுதிருவடியினையெமறவாதிருக்குமுனதன்பர் தம்மோடென்
னொளும்வாசமாய்மொளனமலரணைமீ திருந்துவாழ்சுகமடையனின், சீலமாரருளினது
மேலாம்ப்ரகாசமதைக்கண்டுபெரிருள்தோட்காலையுங்காமனையுஞ்சேட்டையற
மடக்கியேகருணைவைத்தாளுமவள்ளல், பாலானமொழியுமையிளங்கிளிப்பாக
னிற்பாலகும்ரேசன்மீதுபட்சம்வைத்திடுதல்போற்குறைவொன்றிலாமலேபாது
காத்தருள்புரிசுவீர், ஆலாலவமுதுண்டகண்டனீன்பெருமையினையனுதினமு
மறவாவண்ணமடியேனையஞ்சவெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷிசுவென் நன்
கருவே. (75)

மாசிலாமணியுமாய் மறைமுடிவினடனமிடும் வானவர்கண்வணங்குதேவாய்
வல்லவர் தமக்கெலாம்வல்லசித்தனுமாகிமனவாக்ககோசரமதாய்ப், பேசிடற்கரி
யனாய்தந்தவயிர்கடொறும்பேச்சுவினையாவுமாகிப்பேசாவிடம்பையுளசீவர்கட்கங்

கங்குமொருபாடையுண்டிசெய்வாய், ஏசிலாதென்னெரினடியர்தொகைநடுநிலையிலென்னுள்ளிங்காமல்வாழ்ந்திதுமாப்டுகொண்டுநின்றிருவடிகலக்கவு மின்புறவுமென் துமருள்வீர், வாசவன்முதலியோரறியாநின்பெருமையினையனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள் செயாக்நீசுவென் றன்குருவே. (76)

சொல்லுடன்பொருளையும்றியாதறிந்தே சொல்லி றந்தவர் கடம்பாற்சுகவழுதழுநிடம் ற்தனின்மூழ்கியேசுகமாகித்தமைமறந்தே, யல்லுபகலறியாதுமௌனமலரணைமீதிலளவிலாப்பரிசினோடிங்கச்சமறநிலையினிற் தூங்காது தூங்கினின்னடிகலந்திங்குவாழ்வார், கல்வென்னவருகாதெஞ்சனிக்கடையேனைக்கடவுளேவலியவீர்த்துக்கருதரியவருளினையளித்தீரென்னையினுங்கடையெனப்பார்த்தருளல்வேண்டும், சொல்லரியசோதிச்சொருபநின்பெருமையினையனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்நீசுவென் றன்குருவே

சொல்லிநற்பொருளால்மற்றவையாலும்மெவரேனுஞ்சுட்டுதற்கெளியத்தன்றேசுருதியாலாயிரங்கோடித்தக்கத்தாலுஞ்சோதியுனையறியவொண்ணு, தல்லுபதலறியாமலுனதுபழவடியருளமகலாதுவாழ்ந்துபின்னுமவரவேண்டு பரிசுதவியொருகுறவறுமின்றியேயானந்தவாழ்வருளினே, கல்லோடிரும்புக்குமிகவலியனெஞ்சனிக்கடனதுள் ளங்கரையநீகருணாநடாகூழ் வைத்துனதடிகலந்தினிக்கருக்குழிபுகாதருளுவாய், அல்லல்தீர்த்தருளுமையநின்பெருமையினையனுதினமுமறவாவண்ண மடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்நீசுவென் றன்குருவே. (78)

அண்டரண்டங்கர்யாவுமாயவைகளிற்சராசரமெவையுமாகியந்தந்தவயிர்கடம்பினையினுக்களவதாயங்கக்குமாடிநின்று, யெண்டிசையுமெவ்வெவருமெந்தவிதமேத்தினுமெத்தவங்கள்செய்துநின்றுமெம்பிரானுன்னுருவம் மிற்றைவரைகண்டதிலையெனமறையுமெங்கிநிற்கத், தொண்டரவருள் ளம்விட்டகலாதசோதியேதோன்றானற்றுனைவனாகித்தொந்தங்களுவையும்றவவரவேண்டுபரிசெலாமீந்தருள்வாயெனக்கும், அண்டவொண்ணாதவுன்னள லாப்பெருமையினையனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்நீசுவென் றன்குருவே. (79)

எச்சமயந்தன்னிலுங் கலந்துகலவாதிங்கெந்தையோடலுற்றிரீசனேயுன்றனதுதிருவடியுள்ளன்பரிசுபகலின்றிவழ்ந்து, மெய்ச்சமயவருளினதுவர்க்கத்துநடுநிலையினின்றமெலாம்பதத்தைவிரும்பியுடன்முழுவதுங்கம்பித்து நின்றுருகிமெய்சிலிர்த்துநன்றடைந்தார், பொய்ச்சமயமனமுடைப்பாவியென்பார்முழுதுமலகையெனநகைத்திட்டாலும்போதாமுனதடியை நீங்காத பெருவாழ்வையுண்ணியாவருளல்வேண்டும், அச்சமறவருள்செயுமுன்னுடையபெருமையினையனு

தினமும் நவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள் செயாக்ஷீசுவென் நன்குருவே. (80)

கட்டிப்பிடித்தணையுமாதருடனெந்தெந்தகாலமும் வாழ்வமென்றே நகளிப்பினையடைந்துமேலாசாபிசாசமாம்பாழங்கிணறில்மூழ்கியாமும், மட்டிகடமக்குமேன்முழுமூடமட்டியாய்மாயாமயக்கிலாழ்ந்தமதியிலாப்பாவியென்மீது பட்சம்வைத்தமன்னனேவலியவீர்த்துக், கட்டியேழுத்தங்கொடுத்தணைத்தருடந்தகடவுண்டராஜதுரையேகடையேனையிங்கினித்திரும்பாதுன்பதரிழற்கலக்கவருள் பரமசிவமே, அட்டமாசித்திகளருளுனும்பெருமையினையனுதினமும் நவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷீசுவென் நன்குருவே. (81)

சட்டவாகமவேதபுராணகலைசாத்திரஞ்சதகோடிகற்றுமென்னசாகாதிவ்வுடலமதிருக்கவெண்ணூறுகஞ்சாதனைகள்செய்துமென்ன, துட்டப்பிசாசகுணவீனநடைசாராதுதுன்மார்க்கமுழுதுர்த்துச்சுத்தசன்மார்க்கமுளந்நவப்பெரியோர்களுள்சொன்னசொற்றவராதிங்கே, யெட்டப்படாதிலைநிலிவீங்காதுவாழெனவருள்செய்ததேவேயெந்தையெரினனடிகலந்துவாழ்கின்றறெடுத்தருள் வந்தருளுவாய், பிட்டினையுண்டிபட்டனின்பெருமையினையனுதினமும் நவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷீசுவென் நன்குருவே. (82)

கல்லானநெஞ்சங்கரைந்துருகவருள்செயுங்காலமெக்காலம்வருமோகடைக்கெட்டநாயென்பிறப்பிறப்பாழாதுகருணைசெயநாட்கள்செலுமோ, புல்லியகுணம்பொருந்திவ்வுடியனானபோதனேபூதநாதாபொன்னடியையநவாதுரினனடியாந்தொகைநடுவிற்போற்றிசயபோற்றியென்னக், கல்லாதவறிவுபோய்நல்லறிவுவந்துனைப்புநீந்திநிம்நாளுமுளதோபோதுவீன்போக்காதவன் பருடனென்னை யுளின்பொன்னடிகலந்தருளுவாய், அல்லலைக்களைபுமென்னப்பனின்பெருமையினையனுதினமும் நவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷீசுவென் நன்குருவே. (83)

பொய்யுடலைநானென்புலன்களவைஞானமாய்ப்பொய்யுலகுதோற்றிமறையும்போகமதையழியாதநேசமாய்நம்பியுன்பொன்னடிமற்றந்தபாவி, மெய்யெனும்பாதாதிக்கேசமுன்வினையினால்விரிந்ததொருபூதவடிவம்பொய்யிதென்னுன்னருள்றிவித்திருந்தும்யான்மெய்யிதென்றறிகிலாது, செய்வகையுமறிபாதுதியங்குமேனையையனெதளிவானநடையிற்சேர்த்துத்தெரியாமையெதுவரினும் தனையனுதாவொர்தெளிவுத்தாளுமரசே, அய்யனாய்மையாயானனின்பெருமையினையனுதினமும் நவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள் செயாக்ஷீசுவென் நன்குருவே. (84)

ஐயனையிதுவரையிலிங்குநான் பட்டதுயரளவிடற்கெளியதன்றேயானாலுமெத்தப்பயந்தவனெனையன்னொண்டரீகைவிடாதே, துய்யனையந்தந்தவயிரினு

க்குயிரானதுணைவநடராஜதுரையே, சுத்தனைநித்யனைவெங்குநிறைநகடவுளே தொண்டருளமென்றுநீங்கா, மெய்யனைமேலானசோதியேமிக்கபெருங்கேள்வியேகேள்விமுடியும்மேலானமௌனதிசையாகுநின்பொன்னடியமேவியே வாழ வருள்வாய், மெய்யர்க்குமெய்யனும்மேவுனின்பெருமையினையனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாகுச்சுவென் மன்குருவே.

மைத்தரைப்பெற்றவர்களைதுபிழைசெய்யினும்மனம்பொருத்தாள் போல மாதாபிதாவனையாதலாவெனதுபிழைமதியாமலன்னொளனைச், சொந்தமாயீர்த்து முத்தங்கொடுத்தருடந்தசோதிநடராஜதுரையே சோரவின்னொளனதுகையைவிவொயெனின்றொல்லுலகமேசிடாதோ, பந்தபாசங்களைவைவந்துப்பறிப்பாய்ந்து பாடுகள்படுத்துமுன்னுன்பதத்திற்கலந்துவாழ்நாளுமுளதோபெரியபரமனே வந்தருளுவாய், அந்தமாதியுமிலாவண்ணெனின்பெருமையினையனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாகுச்சுவென் மன்குருவே. (86)

எட்டிப்பிடித்துனனீடேறவருளேணியேறிடற்கருள்புரிசுவீரெங்கெங்குபார்த்திடினும்ங்கங்குமுனதருளிலங்கிடற்கருள்புரிசுவீர், சுட்டியறிதற்கொணச்சுயஞ்சோதியாமுனைச்சுட்டாமலுணரவருள்வீர் சோம்பேறியாகினுன் துட்டநடைசாராதுசகானந்தமடையவருள்வீர், கட்டியெனைமுத்தங்கொடுத்தனைத்தருடந்தகடவுண்டராஜதுரையேகருணைவைத்துனதடிசேர்த்துவாழ்விக்குளுள் கையேற்குவந்தருளுவீர், அட்டியில்லாதட்டசித்தியருள்பெருமையினையனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாகுச்சுவென் மன்குருவே. (87)

தேகமேயானென்றவென்மீது கிருபைபொகாண் டனகோசனீயன்மென்றந்த தெளிவித்திங்கருளினையதைநினைந்திதுமாப்புகொண்டினெனின்றைறவரையுந், தாகமேகொண்டெனதுபூரணநோக்கத்தைத்தடையிலாதருள்வீரெனத்தைரியம் வந்தினிநமக்குமோர்குறையிலெத்தாழ்வுகளுமடையாதென்னு, மோகமேகொண்டிநானினதடியைநம்பினென்முத்தித்தந்தாருதற்கேமுத்தங்கொடுத்தனைத்தருடந்தசெல்வமேமுற்றுங்கொடாருளுவீர், ஆகமபுராணமறையறியாவன்பெருமையினையனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாகுச்சுவென் மன்குருவே. (88)

எண்ணாதவெண்ணங்கன்பலகோடிகோடியாயெண்ணாதவகையை யருள்வீரென்றைக்குமொன்றும் வேண்டாமையாஞ் செல்வமேழையேற்கருள்புரிசுவீர், பண்ணேடு தும்புகழைப்பாடியாடித்தொழுதுபதைபதைத்தழுதுவிழி நீர்பனித்தாரைதாரையாய்ப்பாய்த்திடவுமையனைபதரிழலையடையவேண்டி யண்ணபரஞ்சோதியப்பாவெனக்கதறியாவைக் கன்றனைதல்போலவம்மாவெனத்தேடி யுனதடி கலக்கின்றவாற்றலினையருள்புருசுவீர், அண்டபிண்டங்கொங்குனிறைபெருமையினையனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள் செயாகுச்சுவென் மன்குருவே (89)

அடிக்கடிக்குன் தனருளடியிணையையுறவா திருக்கநாளுகைகொண்டேனதை யென துசகலகேவலமிரண்டுங்கூடியனேகநாட்டெத்துநிற்கும், படிக்குநியமித்த தா ரென்பதனையறிகிலென்பரமனையிளங்கிள்ளை வாழ்பாதினையீதியே யாதியே சோதியேபகருவீரென் றனக்குண், மடக்கியானெனையறிந்துன் றனையும்றவாமன் வாழுஞன் வந்தபுகல்வீர்வாக்கமுதீதமாயாவர்க்கு மெட்டாதயெந்தைநடராஜது ரையே, அடக்கம்வந்தவர்களுையறியுனும்பெருமையினையனுதினமுமறவாவண் ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாகூச்சுவென் றன்குருவே. (90)

உன்ன தருளடியிணையையுன துமெய்யடியார்களொருநாளுமறந்திடாதேயுள் ளமதிலிரவுபுகளினையா துகண்டாரை தாரையாய்நெக்குருகியுந், தன்ன தறிவறியா மைசெயலினேமறந்துதன்னன்புகுருவடிவமாகித்தன்னைவந்தறிவிக்கச் சன்னமா ணங்கன்போய்ச்சதானந்தவாழ்வடைந்தா, ரென்னதிருளறியாமைசகலகேவலனீ க்கியேழ்பிறவிவாரியாழா தினியென் றுமுன்னுடையவருளடிகலந்து மேயின்பமா யிருக்கவருள்வீர், அன்னையேபெற்றவன்னையின்மிக்கவுன்பெருமை யனுதினமு மறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள் செயாகூச்சுவென் றன்குருவே. (91)

இன்றுமுதலுன தருட்டிருவடிகலக்கும்வரையென துடலிலெந்தநோயுமிரவு பகளித்திரையும்நெறந்தவத்தைகளுமென திடம்வராமலருள்வீர், என்னுனதுதி ருவடியைச்சதமாய்நம்பினேனின்னமொருகுறையுமுண்டேயிவ்வுலகிலெவரை யுமடுத்தெனக்கிதுவேண்டுமென்னனானுரைத்திடாது, ஒன்றினங்குறையாதபரி சுதவியேழையேனுன்ன தருட்பாடலதனை யோதினானுன துபதனீங்காதுவாழ்ந்தி டவுத்தமாவருள்புரிகுவீர், அன்றென்னையாண்டனின்மேலானபெருமையினைய னுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள் செயாகூச்சுவென் றன்குருவே. (92)

வாதலுர்மாணிக்கவாசகர்சீர்காழிவாழ்முத்துத்தாண்டவரையும் மறையோத வறியாதீர்ச்சுர துசாதிலாழ்மகாந்தனாற்பலரையும், பேதமதுநினையாது பேரம்பல த்தினிற்பெருஞ்சோதியிந்கலந்தீர்பேசவுனினேக்கவுமறிவரியபத்தியிற்பெரிதும் வல்லவர்களான, கோதிலாவறுபத்துழுன்றுபேர்நாயன்மார் தம்மையுமாண்டுக் காண்மர்கொடியேனையும்துபொன்னடிகலந்தாளுளுள்ளென்னஞ்சுரித்தருளுவீர், ஆ தினெவந்தமில்லாதனும்பெருமையினையனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனைய ஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாகூச்சுவென் றன்குருவே. (93)

உன தருளையறவாததிருஞானசம்பந்தரோதிருநாவரசுகளுந் தசந்தரமூர்த் தநிராயனாழ்வருமோதுதேவாரத்தன்னை, மனதுடன்செவியாரக்கேட்டவரவேண் டபரிசுதந்துதாழ்விலாதேமற்றவரையாண்டுகொளுமுன தடியையநம்பினேன், ஸாறி லாவருள்செயன்னு, ளெனதிளமைப்பருவமதிலீர்த்தெனையனைத்துமுத்தங்கொ

தெத்தாண்டதுரையேயின்னா லுனதருட்பொன்னடி கலக்கின் றசகவாழ்வை யெ
ன் றருளுவீர், அனலூர் தியுமா லுமறியாதபெருமையினையனு தினமுமறவாவண்ண
மடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷிசுவென் றன்குருவே. (94)

என்னுடையநாளெலாமணல்வீடுகட்டியேயின ஞார்கள்வினையாடல்போலிது
வரையில்மூவாசைதம்மையான்விட்டதிலையென்செய்வேனெனதுதுரையே, உன்
னுடையபதம்நிவேறென்றைநாடாமலுள்ள மதிலருள்புரிசுவாயுன்னதருளடி
யார்கள்கூட்டம்விட்டொருகணமுமொதுங்காதவாழ்வருளுவாய், இன்னிலாவேணி
யாயென்பழையவினையாயிலெப்போதும்மண்ணையிவையிதுகாறுமவந்துபோம்வ
ழிபுல்முனைக்கேவெயெந்தனுக்கருள்புரிசுவாய், தன்னையறியறிவினையறிவிக்கும்
பெருமையினையனு தினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலென வாதரித்தாண்ட
ருள்செயாக்ஷிசுவென் றன்குருவே. (95)

இன்ன மெக்காலமும்கருக்குழிபுகாவகையேழையேற்கருள்புரிசுவீரெந்தவி
தமேனுனின் றிருவடிகலந்தினித்திரும்பாதவகையருளுவீர், கன்னலின்னின்மொ
ழியிளங்கிளிப்பாகனேகானேகும்ரேசன்மீது கருணைவைப்பதுபோல வென்மீது
மையனே கருணைவைத்தாளல்வேண்டும், முன்னம்யான்செய்தவினையனேகமுள
நினையாமன்முன்னா லென்னையீர்த்துமுகத்தொடுமுகம்வைத்தனைத்தமுத்தந்த
ந்தமுதல்வநடராஜதுரையே, வன்னைக்குமேலானவன்னைநின்பெருமையினையனு
தினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷிசுவெ
ன் றன்குருவே. (96)

மாதாபிதாவுமாய்குருதெய்வனென்னுவலியவந்தீர்த்துமுன்னாள் மார்போ
டனைத்தமுத்தங்கொடுத்தருடந்தவண்மைநடராஜதுரையே, ஓதாமல்வேதமுடி
மாவாக்கியப்பொருளினுண்மையையெனக்கருளுவீருனதுமெய்யடியவருள்எமக
லாதுவாழுத்தமாநித்யவடிவே, பாதாதிகேசவரைபசியுமெப்பிணிகளுப்பற்றாமல
ருள்புரிசுவீர்பரிசுதந்தொருகுறையுமில்லாமலின்று முதல்பாதுகாத்தருள் புரிசு
வீர், ஆதாரவாதேயமாகுமுன்பெருமையினையனு தினமுமறவாவண்ணமடியேன
யஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷிசுவென் றன்குருவே. (97)

எனதுசுயசொரூபமதையறியாத சிறுவயதிலெளியேனாவலியயீர்த்தேயின்
பமாழ்முத்தங்கொடுத்தனைத்தருடந்தவெனதுநடராஜதுரையே, உனதுசுயசொ
ரூபமதுணர்ந்தனல்லடியவர்களுள்ளது கோயிலெனவாழுத்தமாவென்றனதுட
மதுகாப்பூரமலையுண்டதீபமதுபோற், நனதுசுயசொரூபமாமருட்பெருஞ்சோதி
யிற்கலக்குணரிதுதானென்றேதனியாகவுலகறியவருளுவீரானந்த சங்கராவென
துபதியே, மனவாக்கடங்காதவுந்தனதுபெருமையினையனு தினமுமறவாவண்ண
மடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷிசுவென் றன்குருவே. (98)

மின்னனையபூங்கழலடைந்தார்கடந்தார்களவியனுலகமென்றருளுனம்வித்த
கன்மாணிக்கவாசகரையுன்றனதுமேலாம்பதங்கலந்தீர், கன்னெஞ்சன்மாபாவியு

ள்ளம்படைத்தமாக்கள்ளபயலெனவறிந்துங்கடையேனைவலியவீர்த்தின்பமுத்தந்தந்தகடவுண்டராஜதுரையே, பொன்னொருமுனதருட்டிருவடி கலக்குநாள்புவியறியவந்துசொலிமேற்போக்குவரவாம்வழிப்புல்முனைத்துப்போக போதனை கலந்தருநுவீர், மன்னவொண்ணுதநின்றிருவடிப்பெருமையினையனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷீசுவென் மன்குருவே. (99)

நல்லதிதுதிதெனவறியாதசிறுவயதியேனைவலியவீர்த்துஞானமா முத்தங்கொடுத்தனைத்தருடந்தநடராஜவெனதுதுரையே, கல்லிரும்போடுமரமென்னவென்னிதயங்கரையாதிருக்குமதைநின்கருணையாம்பேரின்பவெள்ளப்பெருக்கிற்கரைந்துருகவருள்புரிந்தே, நல்லவடியார்தொகையினீங்காடென்னொளும்வாழ்ஞானசுபசோபனமதாய்நானுன்றனோடொன்ற வேகபரபோகமாம்ஞானசுகமுத்தியருள்வீர், அல்லலைத்தீர்த்தமேயர்ளுமுன்பெருமையினையனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷீசுவென் மன்குருவே. (100)

நானும்மைவேண்டுகொளலெனதுடற்பசிபிணிகர்நாடாமையருள்புரிசுவீர்நாயினெருவரைப்போயெனக்கிதுகொடெனநாடாமையருள்புரிசுவீர், கோனும்மையன்றிமற்றியாரையுங்கோனெனக்குறியாமையருள்புரிசுவீர்கொடியனிவளளவிலாக்கொடுமைசெய்துளானென்றுகுறியாதுன்னருள்புரிசுவீர், தானுகவந்தெனையனைத்துமுத்தந்தந்தருமநடராஜதுரையேதமியேனைநினதுபொன்னடிகலந்தருண்முத்திதருளுவைந்தருநுவீர், ஆனையுரிபோர்த்திட்டவப்பனின்பெருமையினையனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டரு டி. செயாக்ஷீசுவென் மன்குருவே. (101)

எந்தலையியப்படாதநின்றிருவடியையெளியனைந்கருள்புரிந்தீரிந்தநாளென்னதறியாமையாலதைமற்ற்திருண்மூடியாக்கையதனைச், சொந்தமாயானென்றுமெனதென்றமவத்தையாய்ச்சோகமெனுமலைவாரியிற்சுழலுமாமையை பெண்ணுருவமெனவுணராதசுகபோகமுத்தியெனவாழ், பந்தபாசங்களிற்கட்டுண்ணைக்கிநற்பதமருளிகரையிலேற்றிப்பட்டசமாய் முத்திதந்தின்னுனது சோதியிற் கலந்தீகொள்வீர்பரமனே, அந்தமாதியுமிலாவுன் மன்துபெருமையினையனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷீசுவென் மன்குருவே. (102)

செல்வரவிலாதனின்றிருவடியையமறவாதசெல்வர்தஞ்சங்கமருள்வீர் ஐகதலமிருந்துமென்சிற்தையொன்றுன்னதசெல்வமெற்கருள்புரிசுவீர், பல்வரம்பெற்றுண்பாழ்தனிற்றிரியாதுன்பதமெனக்கருள்புரிசுவீர், பசியுமெப்பிணியுமெனைநாடாதுகுறைவிலாப்பரிசுத்தந்தருள்புரிசுவீர், கல்மரமிரும்பொத்தவெனதுளங்கரையரீர்கருணகடாக்ஷுமருள்வீர்காலனுங்காமனுமகாமற்பொன்னடிகலந்தின்றுமுத்திதருவீர், அல்லவாமென்றுரைக்கப்படாப்பெருமையினையனுதினமுமற

வாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஞ்சுவென் றன் குருவே. (103)

எந்தனூலறியப்படாதனின்நிருவடியையேழையேனறியவேண்டியின்பமாய்முத்தங்கொடுத்தனைத்தருடந்தவெனதுநடராஜதுரையே, உந்தனூலொருகுறையுமில்லை யினிவிடுவையேலுனையன்றிக்காப்பவரிடையுன் னதுநிருவடியையிரவுபகன்மறவாதவுள்ளன்பர்தம்மோடென்னைப், பந்தபாசங்களுநம்பழவினையுமும்மலமுமறவுன் னனருளொளியினுற்பற்றறவெரித்துனதுபொன்னடிகலந்தின்று பரமசுகமுத்திருவீர், அந்தமாதியுமிலாவுன் னதுபெருமையினையனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஞ்சுவென் றன்குருவே.

அப்படியிப்படிசெய்ததற்கொப்பினேனறியாதசிறுவனெளியேனூலுமெத்தப்பயந்தவனெனையன்னொளாண்டீர்கைவிடாமற், தப்புக்கொடுகள்செய்துஞ்சற்றேனுனினையாதுசங்கராவலியவீர்த்துத்தையையுடனெனைத்து முத்தங்கொடுத்தருடந்தசச்சிதானந்தசிவமே, சொப்பனத்திலுமுனதுநிருவடியையுமறவாததொண்டரோடெனையருளிறுந்சுத்தமாமுனதுபொன்னடிகலந்தருண்முத்திச்சுகவாழ்வையின் றருளவீர், அப்பனன்னைக்கு மேலானனின்பெருமையினையனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஞ்சுவென் றன்குருவே.

முப்போதுமன்னம்புரிக்கவுந் தூங்கவுமோகமாய்மடநல்லாரைமுத்தங்கொடுத்தனைத்தவரொடுகலந்தென்றுமமுற்றுமறிவில்லாமல்யான், தப்போதுசமயவாதிகளுடன்சூடியேதர்க்கமிட்டலையாமல்வாழ்சங்கற்பமற்றநற்சங்கமாதவர்களுடன்சார்த்திடவுமுருள்புரிசுவீர், எப்போதுமுனதுபொன்னடிகலந்தருண்முத்தியின்பமாம்வீட்டைந்தேயேகபோகமுமாகி நின்னோவொழுநாளின்னொளென் றருள்புரிசுவீர், செப்பவொண்ணாதேதார்சீலநின்பெருமையினையனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஞ்சுவென் றன்குருவே. (106)

இந்தவுடல்நானென்றுமெனதென்றுஞ்சத்யமாயெக்காலும்வாழ்வமெனவேயெண்ணமென்பதுகோடியொருநொடிதனக்காகவெண்ணியே சலனங்கொண்டேன், சொந்தமாய்நம்பியெற்காயவுணர்வருளினத்தொந்தர்ருடைகுமிழியாந் துன்பமுனைவங்கோசகாயஸீயலவெனச்சோதியேபரமதேவே, பந்தபாசங்களிற்பற்றறவெனக்கருள்செய்பரமார்த்தத்தனிமுதல்வாபட்சம்வைத்துனது பொன்னடிகலந்தருண்முத்திபரமசுகமென்றுமருள்வீர், எந்தையேயாவருமளக்கிலாப்பெருமையினையனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஞ்சுவென் றன்குருவே. (107)

திக்குவேறில்லையுன்றிருவருளையல்லதொரு தெய்வமும்விரும்பகில்லேன் சிந்தையதுநலியவேஜைகமத்தனின்மனமதுசெல்லாதன்னருள்புரிசுவாய், பக்குவமதறியாத மாபாவியிவனென்றுபார்த்துநீகைவிடுவையேற்பட்சம்வைத்தன்னுள்

னைத்துமுத்தந்தரம்பரமனையென்னசெய்வென், நெக்குநெக்குருகினின் றாடியும் பாடியுனின் தடியைமறவாமன் வாழ்ந்தமெய்யடியர் தொகைநடுவிருக்கும்மருளை நிமலனையென் றுமருள்வாய், அக்குமாலிகைக்குமெண்ண லுன்பெருமையினையனு தினமுமறவாவண்ணமடியேனை யஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்கீசுவெ ன்றன்குருவே. (108)

உடையாளுனக்குள் ளுமுடையாட்குணீயுமாயுத்தமர்களிரண்டுபேருமொன் றாய்க்கலந்தென் றனுள்ளம்விட்டகலாமலுண்மைகுடிகொண்டபரராய்க், கொடை யாளியாய்மற்றசதுரங்கசேனையாய்க்குடித்தனக்காரர்தானாய்க்குவலயந்தனிலரச செங்கோல்செலுத்தியேயாதினும்பற்றிலாம, விடையாளுகுகினின் றெந்தெந்தவு யிர்கடொறுமினையாதுவியையாடியுமெங்கெங்கும்வியாபியா முன்றனதுபொன்ன டியிலின்றே நகலந்துகொள்வீர், அடையாளமொன் றுஞ்சொல்வொணுவன்பெரு மையனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள் செயா க்கீசுவென் றன் குருவே. (109)

நசனாயுயிர்கடொறுமுள்ளம்புறம்புமாயிருந்து வினையாடுபவனையென் றனது டலுயிர்க்குள்ளம்புறம்புமாயிருந்துமில்லாதவனுமாய்ப், பாசமாய்ப்பசுவதாய்ப்பதி யுமாயெந்தெந்தவுலகும்படைத்தழிப்பாய்ப்பட்சம்வைத்தருளாலனைத்துமுத்தந்தந் தபரமநடராஜதுரையே, கோசங்களைந்தல்லகுணமல்லபுலனல்லகுற்றமுளகரண மல்லகுறிகுணமிறந்தவறிவென்றகடவுளே கொடியனெற்கென்றமுருள்வாய், ஆசையதுமதாடராமலருளுமுன்பெருமையினையனுதினமுமறவாவண்ணமடியே னையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்கீசுவென் றன்குருவே. (110)

எறும்புமுதலென்பத்தநா லுலட்சம்யோனியெண்ணளவிற் பேதமாகியெத் தனைஜென்னமெதெத்தநான்பட்டதுயரெண்ணுதற்களவிற் துங், கரும்பினதுரு சியொத்திங்கெனதுடலிலியான்வைத்தகாதலளவென்னசொல்வென்காசிராமேச் சுரமலையாமலுன்றனதுகருணாகடாக்காமருள்வீர், இரும்புகல்மரமொத்தவெனது ளங்கரையீரெந்தன்மேற் கருணைபுரிவீரேழநின்பொன்னடிகலந்தீண்டுருமுத் தியின் றெனக்கருள்புரிசுவீர், அரும்புகழ்ப்படைத்தவென்னெந்தையுன்பெருமை யினையனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயா க்கீசுவென் றன்குருவே. (111)

உனையன்றியானிலையெனவுணரவறியாதவறிவினாற் சிறியனெனைவிலக முயிற் பரமிதெனவறிவித்தமனகோசவுடலமைதநீயலவெனத், தனையன்றியுலகில் லையுடலில்லையாதுமிலைதானைவைக்குள்ளமாகித் தனக்குளெல்லாமாகிநின் றனி னையறியவென்றரத்தினுல்முழுவதாமோ, எனையன்றியுதிரிடும்பொருளையென தென்றடலமியானென்றவெனையிங்கீர்த்தே யின்பமாய்ப்புத்தங்கொடுத்தனைத்த ருடந்தவெனதுநடராஜதுரையே, அனையுமாய்ப்பனையருளுமுன்பெருமையினே

யனுதினமூமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷிசுவென்றன் குருவே. (112)

எத்தேசகாலமுமெங்கேயிருந்துமென்னெவ்வொழிவாழ்ந்துமென்னவென்னேநானுள்ளபடியறியாதவரையிலுமெமதூதரோலெவருமொபாய்த் தேவபேசினான்புலம்பினுஞ்செல்லுமோபொய்யுலகமேசிடாதோபுன்மையறிவுடையானென்செய்கேனென்செய்கேன்புமுமலக்கடநானென், நெய்த்துன்னையையனேவறியாமலிறுமாந்துவிண்ணுக் கழித்தலுற்றெனெந்தையேரினதுபொன்னடிகலந்தருண்முத்திவீடுதந்தென்னையாள்வீர், எத்தேவதேவர்க்குமேலானபெருமையினையனுதினமூமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷிசுவென்றன் குருவே. (113)

சின்னவெண்ணுமறியாதபயலென்றுதிருவுளத்தூர்யெண்ணிடாமற்றியனென்னையுமவலியவந்தீர்த்தன்னாட்சேர்த்தனைத்தாளேவண்டித், தன்னவன்சொந்தமாப்பிள்ளையென்றிவியைத்தவங்கோடிமுன் செய்தேனோத்தவாதிதனைதையையவைத்தெனையாளுஞ்சங்கராகங்கைகசடையாய், தென்னவன்மாணிக்கவாசகர்த்தனையின்றிருவடி கலந்துகொண்டீர் திருவுளமிரங்கியேனயவ்வண்ணமின்றுனதுதிருவடிகலந்துகொள்வீர், மின்கொடிப்பாகனேமேலானின்பெருமையினையனுதினமூமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷிசுவென்றன் குருவே. (114)

மின்னையபொய்யுடலைமெய்யென்றென்றொளெலாம் வீன்பொழுதுபோக்கியின்னுமமிக்கவாக்கொண்டபொசியாவண்ணம்வெண்டிமேன்மேன்முயற்சிசெய்துங், கன்னலெனமாதர்மேலிச்சைமாருமனின் கழலடிமற்றதுய்வேவேனோகர்த்தனையென்னுள்ளமேதுக்குமசையாதகருணாகடாக்ஷமருள்வீர், பொன்னையசீர்காழிமுத்துநற்றாண்டவனைப் பொற்பதங்கலந்துகொண்டீர்பொய்யன்பென்னையந்தளராமலின்னுனதுபொன்னடிகலந்துகொள்வீர், உன்னமுடியாதவன்மேலானபெருமையினையனுதினமூமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷிசுவென்றன் குருவே. (115)

அம்மையேயப்பாவெனக்கதறுமன்பர்த்தம்மல்லத்தீர்த்தாண்டுகொண்டிரன்புசற்றேனுமில்லாதவிப்பாவியேனல்லத்தீர்த்தென்றுவாழ்வேன், பொய்ம்மையேபேசியென்போதெல்லாம்போக்கினென்புன்மையறிவுடையசிறியென்பொய்யனேனாளுமென்னையீவிடுவையேற்புவுலகமேசிடாதோ, மெய்ம்மையேசெய்துவாழ்ந்தனர்க்கண்ணாஸ்பிக்கசகமுத்திதந்தீர்மெய்யன்பிலா முழுக்கள்ளனெனநினையாதமேலானமுத்தியருள்வீர், அம்மையாய்ப்பொருளுநுமபெருமையினையனுதினமூமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷிசுவென்றன் குருவே. (116)

ஒருவரைப்போயெனக்கிதுகொடெனநினையாமலுன தருட்பரிசுதருள்வீருன்
 னதுதிருவடிமையென்னுளும்றவாதிருக்கநினதருள்புரிசுவீர், கருமருவருகை
 யனையகாயம்புகாதேனைக்காத்துநின்னருள் புரிசுவீர்காசாம் பூமேனியன் கமலா
 சனாதியோர்காணாதேசோதிமயமே, திருபரையினங்கிளிப்பாகனையெனையன்னுள்
 திருவடிதன்னிற்சேர்க்கச்சேர்த்தின்பமுத்தங்கொடுத்தினைத்தருடந்த செல்வநட
 ராஜதுரையே, அருமறையினுந்தேடிக்காணவுன்பெருமையினையனுதினமுமறவா
 வண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்நீசுவென் மன்குருவே.

மாதேவமாதேவமாதேவவென்றுன்னமறவாதிருக்கவருள்வீர் மாதர்முத
 லாசையைமறந்துனதுதிருவடிமையமறவாதவாழ்வையருள்வீர் நீதேவனன்றிமற்
 றியாரையுந்தேவனென்னநினையாதவருள்புரிசுவீர், நித்தனின்னடிபரவித்தொழு
 மடியர்கூட்டமதைநீங்காமையருள்புரிசுவீர், ஏதேதுகுற்றங்கள்செய்திடினுனினை
 யாமலெனையன்னுவலியவீர்த்தேதியின்பமாய்முத்தங்கொடுத்தினைத்தருடந்தவெ
 னதநடராஜதுரையே, ஆதாரவாதேயமாகுளும் பெருமையினையனுதினமுமற
 வாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்நீசுவென் மன்குரு
 வே. (118)

கற்றவறிவாலுனைக்கண்டதிலையொருவருங்காணாத்கள்ளனாகிக் காத்தடிய
 ருள்ளமதிலொருகுறையும்ணுகாதகருணைவைத்தாண்டுகொண்டீர், சிற்றறிவை
 யுடையனெனத்தவஞ்செய்தேனேதிருவுளமிரங்கியன்னாட்சேர்த்தின்ப முத்தங்
 கொடுத்தினைத்தருடந்தசெல்வநடராஜதுரையே, பெற்றபேரானந்தப்பேரறிவை
 யுடையரடிபேணிப்புகழ்ந்துளிங்காப்பிறப்பிற் பப்பகலநின்பொன்னடி கலந்தென்
 னம்பேராதமுத்தியருள்வீர், பெற்றவரினம்மிக்கநின்மேலான பெருமையினையனு
 தினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள் செயாக்நீசுவென்
 மன்குருவே. (119)

தீராதபிணிகடர்த்தினிவராதென்றுமுன்றிருனோக்கம்வைத்தருளுவீர்தியா
 னமதுசம்மாவிருந்துன்னமறவாதசெல்வமதையருள்புரிசுவீர், பாராதியிந்திரிய
 கரணநீயலவெனப்பட்டசம்வைத்தருள்புரிந்தும்பாவியேனதைமறந்துன்னையு மற
 ந்துண்பரதவித்தலைதன்னேரே, மாறாதநின்னடியர்கூட்டம்விட்டகலாதவாழ்வி
 னையெனக்கருளுவீர்வந்துன் னறடிகிலந்தினியென் னுத்திரும்பாமல்வாழ்க்கின்றவா
 ழ்வையருள்வீர், ஆராலுமறியப்படாதநின்பெருமையினையனுதினமுமறவாவண்
 னமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்நீசுவென் மன்குருவே. (1)

வானுளுமுனதடியர்கூட்டம்விட்டொருபோது மகலாதவாழ்வையருள்வீர்
 வம்பன்யான்கோடிகுற்றஞ்செய்திருந்தாலுமதைபுதுதருள்புரிசுவீர், போனாலு
 மெனதுசெயல்வாசனாதோஷம்புலப்படாதருள்புரிசுவீர் பொன்னடிமறந்துவாழ்
 புல்லரதுநேயம்பொருந்தாதுன்னருள்புகுவீர், மாணர்கள்விழிமுலை வலைப்படாத

ருள்செய்வீர்வலியவந்தீர்த்துமுன்னள்வாவெனவணைத்துமுத்தங் கொடுத்தருட்
தவள்ள னடராஜதுனையே, ஆனேறுமையனையுன்றனது பெருமையினையனு
தினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள் செயாக்ஷிச
வென்றன் குருவே. (121)

எண்ணிலாக்கோடினூறு கந்தவஞ்செய்துமென்னென்னையறியாவரையிலு
மிறப்பும்பிறப்பும்பெருந்துக்கவாரிகரையேறிடல்கூடுமோதான், கண்ணிலான்
காசிராமேச்சுரம்போய்வறித்கண்வருங்கதையதொக்குங்கலைவதஞானநூல்கற்று
மென்கேட்டுமென்காரியமாவதிலையே, மண்ணிலும்வானிலும்நெற்றந்தவுலகத்து
முருதனைபெடுத்தவின்நிமின்னவாவுன்னதுபொன்னடிகலந்தருள் முத்திவாழ்
வின்றருளுவீர், எண்ணவொண்ணாதேவாரிமவவுன்பெருமையினையனுதினமு
மறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்செயாக்ஷிசவென்றன்
குருவே. (122)

எனையிந்தநாடனிந்காவாதுவிடுவையேலெமதருமராஜன்வருளுளெம்மையெ
வர்காப்பவர்கள்வேருருவரிலிலெபெனயென்னுணைவந்தித்தேன், உனையந்தரு
ளிலேசீமென்றுன்னென்றுமுணராதவெனவலியவீர்த்துச்சியை மோந்துமேவ
ணைத்துமுத்தந்தத்துமையிளங்கிள்ளைகணவா, வுனையந்தருளிலுமிரவுபகலி
டைவிடாவுள்ளன்பர்தம்மினோடும்முனதுபொன்னடிகலந்தென்று நீங்காமுத்தி
யின்பலீனெரவருள்வீர், நினையவொண்ணாதேதாரிநிறவுளாய்நின்பெருமையனு
தினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள் செயாக்ஷிசவெ
ன்றன்குருவே. (123)

உன்றனதுதிருவுருவமிவணமென்றவராலுமெழுதியுங் காட்டவொண்ண
துன்னையுங்காட்டாதுகாட்டிநின்றருளினாலெனக்குணர்வளித்தருளினே, கன்றி
னதுபசியறிந்தாவந்தனைத்தருள்கனிந்திரங்குதல்போலன்டைகட்டியே முத்தங்
கொடுத்தனைத்தருடந்தகடவுண்டராஜதுனையே, யென்றுமுன்றிருவடிமையிரவு
பகலாகவேநினையாதுநினையார்தம்மோடேழைநின்பொன்னடியிலென்று னீங்கா
முத்தியெந்தையின்றையருளுவீர், கொன்றையணிசடையினாய் கூற்றமுன்பெரு
மையினையனுதினமுமறவாவண்ணமடியேனையஞ்சலெனவாதரித்தாண்டருள்
செயாக்ஷிசவென்றன்குருவே. (124)

வாழியச்சிறுபாக்கம்வாழிகணபதிவாழி வாலகும்பேசன்வாழிவாழி யாக்ஷிச
ரிடம்வாழிளங்கிரியம்மைவாழிநந்தீசர்வாழி, வாழிசண்டேசாரும்வாழிநின்றரு
ட்கோலம்வாழிநந்தேவரெல்லாம்வாழிசமயத்தின்குரவர்கணல்லாரும்வாழி வாழி
யடியார்கள்வாழி, வாழிமறையோர்வாழிவாழிகுடிசுளும்வாழிவாழிசெங்கோன
டத்தும்வாழிமன்னவர்வாழிவாழிமேகங்களும்வாழிமும்மாரியோடு, வாழிபயிர்க
ளும்வாழிவாழிசந்திரன்பானுவாழிபெரியோர்களுல்லாம்வாழி மெய்யடியரோ
டெனக்கலந்தருள்குருவும்வாழி நீடுழிவாழி. (125)

உ-
சிவமயம்.

அருமருந்திரந்தமாஸி

ஆசிரிய விருத்தம்.

உலகிலுள்ளாரெவரிடத்துமென துபசிதனைமாற்றேவாதமாட்டேன்
நிலவுகங்கையரவுபுனேவணியனையெங்குநிறைந்ததன்மை
அலகின்மறையோலமிடவடியவர் பாமாலையினுமறிந்தேனந்தோ
பலகவிலையெனநாடா தருமருந்தையாகூழியப்பாபாலிப்பாயே. (1)

இகத்திலுள்ளாரெவரிடத்துமென துபசிமுதலிலேப்பாலியா துங்கேளேன்
அகத்தியமாமுனிவர்கள்டியருளனீங்காதேவாமுமெந்தாய்
ஐந்தியல்பொய்யென் றுநீயருள்செய்துமின்னமின்னஞ்செத்திலேனான்
மிக்ககவிலையுளனாடா தருமருந்தையாகூழியப்பாயெனக்கீவாயே. (2)

பாரிலுள்ளாரியாவரையுமென துபசிதவிருமெனப்பவலங்கேளேன்
காரியகாரணங்கடந்தகடவுளேநினைசெயலதனைக்காணமேலா
மாரியனாப்பனுமாயன்னையுமாயாதினுமாதாரமாய்
வேறியலென்னுளனாடா தருமருந்தையாகூழியப்பாவெனக்கீவாயே. (3)

பற்றுகவடையவர்பாலென துபசிக்கன்னமிகப்பரிந்துகேளேன்
நற்றயவையருள்மிகவனல்லடியாருளத்திருந்தென்னொளும்வாழ்வோய்
கற்றவறிவுடையனல்லேன் கற்றவர்கொற்றடைநல்லாக்கயவனந்தோ
பற்றெதுமென்னுளனாடா தருமருந்தையாகூழியப்பாபாலிப்பாயே. (4)

பூமியுள்ளாரியாவரையுமென துபெரும்பசிதணிக்கப்புகழமாட்டேன்
காமமுதலெக்குணமுமெக்காலுமெனேச்சாராக்கருணைநாட்டி
யேமவித்தையாவர்புலத்திழிவில்லாதிடர்சாராதெனைவாழ்விக்கத்
தாமதமென்னுளனீங்காதாகூழியப்பா வருமருந்தைத் தந்தான்வாயே. (5)

எந்தவுலகெவரிடத்துமென்பசிநோய்தணியுமெனயா துங்கேளேன்
பந்தபாசங்கடனையென்றன துவல்லபத்தாற்பறிக்கமாட்டேன்
சொந்தமுளபழவடியார்க்குள்ளிருந்துந்தோன்றான் றுணையாவாழ்வோய்
இந்தனாக்காவாதேவிட்டுவிட்டாலாகூழியப்பாயேச்சிங்கன்றோ. (6)

எக்காலுன்னெனதென்பாரிடத்திலென்பசியாலேற்பன்னல்லேன்
முக்காலுங்காலங்கள் கடந்திடத்துங்கழியாதமுதலே

திக்குவெறிலையென்றுன்றிருவடிநீங்காருளம்வாழ்செவ்வக்குன்றே
பக்குவமில்லேனெனினுமாக்ஷியப்பாவருமருந்தைப்பாலிப்பாயே. (7)

என்னையானுலகிலுள்ளோரெவரிடத்துமென்பசியாலேற்பனல்லேன்
பொன்னேனன்மணியானேயன்பருளங்கோயிலெனப்பொருந்தினுனே
பின்னே துமறியாதேனென்னவிடிற்றாங்குனரிங்கியாவர்கொல்லோ
வண்ணக்குமேலவனேவாக்ஷியப்பாவருமருந்தையளித்திடாயே. (8)

பூமியுள்ளோரெவரிடத்துமெனதுபிணிபசியாற்பொருந்தமாட்டேன்
ஆயினியுன்னொலாகாத்தாரியகாரணங்களிலையானதாலே
சேமமுனதிடத்திருக்கவடுத்தவெனேமுனியாதுன்றிருவுளத்தின்
னேமமதையருளிச்செய்தாக்ஷியப்பாவருமருந்தையெனக்கீவாயே. (9)

பெரியருட்குணங்கடமிற்கிஞ்சித்துமில்லாதேபதைளையென்
கரியகுழன்மாதர்தமைக்கனவினுமேநாடாதான்கருணைவள்ளால்
துரியநடுவீடதனிற்றாங்காமற்றாங்கினுன்சகமாய்வாழ
வரியபரம்பொருளையென்க்ஷியப்பாவருமருந்தையளித்திடாயே. (10)

சித்தசுத்தமுள்ளனல்லதிருவடியாரவரவடியைச்சேர்ந்தேனல்லேன்
பத்தியினுனது திருவடியிணைநான்மறவாம்பணிந்தேனல்லேன்
செத்துனினிப்பிறவாவழியெதுவோவதனையுன்றிருநோக்கத்தால்
வைத்தெனியென்கடைத்தேறவாக்ஷியப்பாவருமருந்தைவழங்குவாயே. (11)

இன்னமின்னமுலகரிடத்தென்பசிர்கும்பல்பிணிக்ருமேற்பனல்லேன்
முன்னடியார்தமக்குள்ளும்புறம்புந்தான்ருத்துணையாய்முன்னின்றேனே
பன்னுவதேனுன்றினையான்கைவிட்டாற்பழிப்புவந்துசாரும்ந்தோ
அண்ணைக்குமேலாமென்க்ஷியப்பாவருமருந்தையருள்செய்வாயே. (12)

தேகமென்றும்புலனென்றுங்கரணமென்றுஞ்சீவனென்றுந்தெரியானுனென்
மோகமுடையாணவமாமுளையதனைனினைவினிடையுன்றாவண்ணம்
• போகபோக்கியங்கடமையென்னதெனினியைதுபுதுமையாக
யேகவறிவாகும்வண்ணமாக்ஷியப்பாயேதனுமருள்செய்வாயே. (13)

என்னையெனக்கறிவித்தும்பழையவாசனையிலொன்றுமேகவிலீல
யென்னேனானுணையன்றியாரிடத்தென்முனறையிடுவெனந்தாயந்தோ
கன்னெஞ்சவியையுடையானென்றுனுளம்நனைத்திடில்லயான்கதியொன்றில்லென்
அன்னையினுமன்புடையாக்ஷியப்பாவருமருந்தைற்கருள்செய்வாயே. (14)

அறிவுருவென்றையெனக்குத்திரிபயமெலாமகற்றியருள்செய்தாண்ட
குறியதனிற்றிபழாதுலிலநின்றதுநாங்காமற்றாங்கவேண்டிச்
செறிபுலனந்தக்கரணச்சேட்டைதனிற்செல்லாதென்செயல்போய்வாழச்
சுறியேனுக்காக்ஷியப்பாவருமருந்தைப்பூரணமாய்ச்சிறப்பிப்பாயே. (15)

குணங்குறியொன்றில்லாதகொள்கைவடிவுடையாய்நின்கோலமென்றோ
மணங்கமழுமடியார்களுளம்நீங்காக்கோயிலெனவாழுங்கோவே
பிணமதனையொத்தேதனையிடினும்பெற்றவர்க்குப்பிள்ளையன்றோ
கணமேனுனீங்காமலாகூதியப்பாவருமருந்தெற்கருள்செய்வாயே. (16)

குற்றமெலாங்குணமாகக்கொளுபவனென்றுன்னடியார்கூறக்கேட்டும்
நற்றவமொன்றில்லாதகுறியினிலுங்கடையானநாயினேனின்
சொற்றகுறிதனினீங்காச்சகானந்தவாழ்வதனிற்சுகிப்பெதன்றோ
அற்றவருக்கற்றவனீயாகூதியப்பாவருமருந்தெற்கருள்செய்வாயே. (17)

நல்லடியாரென்னுந்முன்நனதுதிருவடிவாழ்ந்தனீங்கா
ரல்லெரலாமென்போலவல்லிலேவாழ்ந்துசுகமடையாரந்தோ
பொல்லாதமகவெனினும்பெற்றதாய்கைவிடாப்பெற்றிப்போல
வல்லவனையாண்டருளியாகூதியப்பாவருமருந்தெற்கருள்செய்வாயே. (18)

நித்தமுனின்னடிமறவாவடியர்குழானடுவதனினீங்காவண்ணஞ்
சித்தமுடையறிவில்லையிடினுமுன்புகழைக்கேட்குங்காலம்
பத்தியுள்பயல்போலக்காண்பதல்லாலுள்ளபடியாவிக் கேளுண்
அத்தனையாகூதியப்பாவடிமைக்குமருந்தையருள்செய்வாயே. (19)

என்னுடையதேதகமிகவிளைத்தாலும்பசிப்பிணியாலேற்பனல்லேன்
உன்னுடையதிருவருளின்சித்தமெதன்பாக்கியமென்றுன்னுவேனான்
பின்னுமீவன்சிறுபுத்தியுடையானென்றென்னைநீபேதிப்பாயேல்
முன்னவனைதாங்குனரில்லாதகுலேமுற்றிலுமேதுணையாயோர்மருந்தீவாயே. (1)

வேறு

வினைவழியாய்த்தாயுதரப்பையதனிற்சுருப்பாய்ந்துவிதிதன்னாலேவினைமதி
யும்பத்தாகியங்கமெலாஞ்சரியாகவெளியேவந்து, பனிமூன்றாமதியதுபோலுந்
குளுவ்வளர்த்தபாலன்நன்னைப்பருவமதுபார்த்துகந்தபேரிட்டைந்தாம்வயதிற்ப
ள்ளிசேர்த்துத்தினந்தினமும்விதம்விதமாய்நெய்யன்னம்பாலுடனேதிடமாயுட்
டித்தேசத்தினம்மகப்போலியார்க்குளதென்றிங்குள்ளமதிற்றினமாராய்ந்து, கன
தனமுமொத்தவிடத்தொருபண்ணைப்பார்த்துநல்லகாலந்தன்னிற்கட்டுங்கூலா
கூதியப்பாகாலன்வறிற்றிடுத்திடவேளம்ருந்துமுண்டோ. (21)

காலையினினமதுபிள்ளைக்கொருகுழந்தைவேண்டுமெனுங் கருத்துமேலாய்க்
கணந்தோறும்மறவாமலவரிட்டதேவதைக்குக்காலந்தோறும், ஞாலமதிலபிடிவெடிக
வலங்காரணவேத்தியதூபதீபம்நன்றாக நடத்திவந்தமவரவர்முன்செய்வினையா
னலந்தீங்காகப், பாலர்க்கள்கொடுப்போனதையும்வயிறிறிந்துப்பலநாளேங்கிப்
பதைபதைத்துப்பூமிதனிற்றிரமனம்மையிதற்குத்தான்படைத்தானோவென்போ
லும்வெரவ்வுலகிலிருப்பார்க்குளையையோவென்பார் தம்மோடென்னுஞ் சேராம
லாகூதியப்பாவெந்தனுக்கோர்மருந்தீவாயே. (22)

உனதுதிருவடிதன்னைப்பழவடியார்தினந்தோறுமுன்னியுன்னி யொருக்கா
லுமறவாமற்சாக்கிராதிதிலையொன்றிவாழ்வார், எனதுநடையீனமுளதாயிருந்
தும்பெற்றவர்களுகிடார்களுனநினைந்துன்னுடையதிருவடிகலந்துபிரியாதுவா
ழவேண்டும், நினதுதிருவுளப்பாங்கிலெனதெண்ணியீடெறினையாதையாநீயிருந்
தாழடியேன்கைத்தூக்கித்தாங்குளரீல்லையிங்குகண்டாய்,மனதுதான்பெரிதுபண்
ணியொருகுறையுமில்லாமல்யானும்வாழ்மாதேவேயென்றனுக்கு மோர்மருந்தை
மகிழ்வுடனேயீந்திடாயே. (23)

எல்லகடந்தெவ்வுலகுமுயிர்க்குயிராயிராமலிருந்தெங்குமாகுமெந்தாயுன்னடி
முடியைத்தேடினதாலியாவர்க்குமெட்டோமென்றாய், அல்லபுகற்றேரூன்தவன்
பருளங்கோயிலெனவகலோமென்றும்ல்லக்களிங்குசுகமென நினையும்பருளம்ம
றைவோமென்றும், தில்லைமுத்தலத்தலத்துனினைந்துனின்றுவிளையாடுந்திறத்
தையெல்லாந்தேவர்முதலியாவர்களுந்தெளிவுடையபத்தியின்றேற் றெளியாரெ
ன்றாய்,எல்லையதுகாணுமற்றிகைத்துனின்றுபதருமெனைக்கடைக்கண்ணிலையெந்
தாயேபார்த்திரங்கிநின்னடியைக்காணவொருமருந்தீவாயே. (24)

வேறு

பொய்யைத்தான்மெய்யெனவும்கொளாய்க்காலமதைப்போக்கியந்தோ
மெய்யைத்தான்மெறியாமற்சுகொடேமுடிவாகச்செல்லலாநாற்
வெய்யவியேனையென்றனைநீயிதுவரையங்காத்ததொருமேலிங்கல்ல
தெய்வமேயாகுதியப்பாதிருவடியைக்குறுகவொருமருந்தீவாயே. (25)

வேறு

தயவுவைத்தடியார் பேரிற்றக்க பூரணனோக்கத்தா
லுயவைத்தவன்பின்பார்வையொப்பிலாய்கருதப்போமோ
பயல்வைத்தசுந்தைனோக்கம்பாரினீயறிந்திடாயே
மயலதையாகுதியப்பாமாற்றியோர்மருந்தீவாயே. (26)

மைந்தரைப்பெற்றபேர்க்குமற்றுக்கன்மனமுமாமோ
எந்தையெயென்செய்போதுமென்னையாளவேண்டும்
கந்தனையளித்தாய்வேனைக்கண்ணினாலெரித்ததாயா
மைந்தனென்பந்தீக்கமருந்தினையருள்செய்வாயே. (27)

எளியனென்பமும்பாடெல்லாமென்றுனீரோர்ந்திருந்தும்
தெளிவிலாமுடனானிறிதலுமழகுதானே
வளியுடன்பூனீர்தேயுவானுடனயாவுமானாய்
அளிகிலென்சுந்தையெந்தாயருமருந்தான்வீவாயே. (28)

அப்பனீயனையேவருளுடைக்குருவுனீயே
செப்பியவாக்குனீயேசெய்தொழிற்கரணனீயே

யிப்புவிதன்னில்யாதுமெங்கும்போயொன்றுங்கேளேன்
தப்பெலாமொழித்தாக்ஷிசாதக்கதோர்மருந்தீவாயே (29)

அப்பரைக்கல்லிலிட்டேயாழ்கடற்போட்டவன்னுள்
தெப்பமாய்த்தாங்கிமேலாந்திருவருட்கவரயிலேற்றி
யெப்போதுமிடர்வராமலெந்தையேகாத்தவண்ணம்
இப்போதுமாக்ஷியப்பாவெனக்கொருமருந்தீவாயே. (30)

திருஞானசம்பந்தர்க்குந்திருவாதவூராளிக்கும்
அருளுடையப்பருக்குமருமைசுந்தரமூர்த்திக்கும்
பொருளைதக்கொடுத்துமெந்தாய்போதனைவாண்டதேபோ
லிருளெலாம்போக்கவெற்குமேதனுமருந்தீவாயே. (31)

பெத்தனய்த்திரிந்தேனென்றேபேயனையிகழவேண்டாம்
பெற்றதாய்தந்தையாரும்பிள்ளைமேற்பிழைசொல்லார் போற்
கத்தனைநின்னையன்றிக்காரணருலகிலுண்டோ
வத்தனைவாக்ஷிசானின்னடிமைக்கோர்மருந்தீவாயே. (32)

எழையேனென்னசெய்வேனெந்தைநீயருள் செயாக்கால்
பாழிலேதிரிவனந்தோபரமகல்யாணமூர்த்தி
தாழ்விலாதென்னையிந்தத்தாரணிபுகழுமாறு
வாழ்வினையடையவாக்ஷியப்பனேமருந்தீவாயே. (33)

பெற்றவர்க்கடம்மேற்பிழையதுசொல்வதுண்டோ
வுற்றவர் குற்றத்தன்னையொப்பிலாய்குணமாக்கொள்வோய்
சிற்றறிவுடையவெற்குஞ்சீருளமருந்தொன்றீவாய்
பற்றிலருளத்துநாடும்பரமனையென்னையாண்டே. (34)

அடியனேன்செயலினாலெயாவதொன்றில்லகண்டாய்
கொடியன்செய்குற்றமெல்லாங்கொதெனநினைந்திடாதே
மிடியுடன்பிணிகள்சேரா மேன்மையாமருந்தையீந்து
படிமிசையின்றேயாக்ஷியப்பனையருளுவாயே. (35)

அருளினாலுன்னையன்றியாதரிப்பவர்களில்லை
பொருளினவேண்மெட்டும்புண்ணியவடியர்க்கீவாய்
மருளனேனியாதொன்றிற்கும்மனமதுசோராவண்ண
மிருளறுத்தாக்ஷியப்பாவெனக்குமோர்மருந்தீவாயே. (36)

வேறு

சோதியாயிருட்பிழம்பைச்சூறையாடும்பானுபோ
லாகியாகிடுவாகியந்தமாகியாதுமில்

பேதமாகிப்பெண்ணுமாகியானுமாயபேதமாய்ப்
பூதமாகிப்பொறிகளாகிப்புலன்களாயுமானவா.

(37)

கடந்தயெல்லேசேடமாகிக்காணுணாதசோதியாய்க்
கிடந்தநின்னையாலுமயனுங்கிட்டித் தற்காய்மண்ணினைக்
கிடந்துவானிற்பறந்துசென்றுங்கிட்டொணாதயர்ந்திட
வடர்ந்தநின்னையானுங்காணவருமருந்திங்களிப்பையே.

(38)

வேறு

அன்பருளமாலயமாயமர்ந்திருந்துவாழ்ந்துமவர் வேண்டுகொள்கையெலாம்
வழுவாமலளித்துந், துன்பென்றும்வாராமலின்பமதையருளித்தூரியபரம்பொரு
ளாகித்தோன்றானற்றுணையாய்த், தன்னுசுடரேயென்றன் தூர்க்குணத்தைநீக்கித்
தூங்காததூக்கமதிற்சுகமாய்வாழ்ந்திடவே, அன்னையினுமிக்கவனையாகியப்பா
வெனக்கிங்கருமருந்தொன்றிந்தருளியாண்டுகொள்வாயரசே.

(39)

உன்னாதேயுன்னியுன்னுமுன்னதன்பருளத்திலொரு போதுனீங்காதேவா
மும்பெரியோனே, பன்னொளம்பன்னிபன்னிப்பாடியாடிப்போற்றிப்பணிந்துப
ணிந்துமுதுனதுபணிவிடைகள்செய்தும், என்னொருந்துன்பறியாதின்பவெள்ளத்
தாழ்ந்துமேங்காமலேதுக்குந்தூங்காமற்றுங்கி, முன்னொளிரின்படைந்தார்முட
னென்யான்கெட்டேன்முத்திபெறவாகியப்பாமோனமருந்துண்டே.

(40)

நீயிருந்தநாளெல்லாம்நானுமிருந்தென்றுனினைப்பிரியாதிருந்துனையுமேனே
யுமறந்திருந்தேன், தாயிருந்துந்தன்பசிக்குப்பால்வேண்டியருந்துந்தன்மையைப்
போலேதுமறியாதிருந்தேனென்னைச், சேயுடையாரதன்பசியைத்தெரிந்தாட்ட
லேபோற்றெறியாதசிறியவனென்றெனக்குமருள்செய்தாய், பேயேனுதைமற
ந்துபிதற்றாமலாகியப்பாவிப்பிறப்பினிலோர்மருந்தெனக்கீவாயே.

(41)

பேரின்பமின்னதென்றுதெரியாதகாலம்பிடித்திழுத்துப்பிரியமுடன்பின்
னுமுன்னும்பாரா, தோரின்பமுன்னையன்றியிலலகண்டாயென்றேவுத்தமனே
யுடித்தடுத்தென்னுணர்வுதனிலூட்டிச், சாரின்பதன்பமெனுஞ்சுடலச்சுழக்கறு
த்ததன்மையையானென்னசொல்வேன்புன்மையுடைச்சிறியேன், நாரதுவும்பூச்
சேர்ந்தநன்மணம்பெறுதல்போளுமுனைச்சேர்ந்தின்பம்பெறமருந்தீவாயே.

பெற்றவொன்றையின்னதென்றுபேசுவறியாதபின்னையினும்பேதமமிக்
குடையசிறியேனான், கற்றறியேன்கேட்டறியேன்கற்றவரையேனும்கண்டொன்
றுகற்றுணருங்கருத்ததுவுமில்லேன், சொற்றசொற்கள்சொலத்தெரியாச்சோம்
பேறிப்பயல்போற்றொண்டெய்யுமன்பில்லாததூர்க்குணத்தேனெனினும், அற்
றவருக்குள்ளிருக்குமாகிசாயென்றனருமையுள்ளகண்மணியையருமருந்தீவாயே

அரசேநின்னருளடையவன்பெரவாங்கூடி யானந்தவாரிதனின்மூழ்கியுள
மகிழ்ந்தார், புணர்ச்சேருனஞ்சுதனுற்புன்மையறிவுடையென்பாய்யுதலாமெய்

யென்றுன்பொன்னடிநாண்மறந்தேன், உரையுணர்வொன்றில்லாதவுன்னதருண்
மோனமுணர்வெனக்கறிவருளியுன்னதருளடியாம், பரைரிமுலினீங்கா துன்பர
சகம்யானடையப்பரமானமுந்தொன்றையாகூதியப்பாவருளே. (44)

பாக்கியங்கள்பெற்றவுன் தன்பழவடியாரன்றிப்பரமசகம்பெற்றவர்கள்வே
றொருவருளரோ, தூக்கியுன்றன்னிலையிலேற்றிமுன்போலன்றித்தூங்காமற்
றுங்கவைத்துஞ்சுணங்களைப்போனயென், தேக்கிஐகவாழ்வதனிற்சிற்றப்புளதெ
ன்றதனைத்தேராதுபாராதுகைத்திங்ஙன்றிரந்தேன், ஆக்கியளித்தழித்தனுக்
கிரகமுடனேமயக்கஞ்செய்கின் றவாகூதியப்பாவருமருந்தீவாயே. (45)

உனதுசெயல்யாது மென்றுலகிற்சொல்வதன்றியுள்ளபடியொருக்காலுமெ
வருமுன்னலில்லைத், தனதுசெயலுள்ளதென்றுதான்பிடித்தபிடியேதவருதுமர்க்
கடம்போற்சார்போதகுதி, எனதெனதுயானென்பதெள்ளளவுமறவாதேழ்பிறவி
வாரிதியைநீந்தவகையுளதோ, கனதுக்கமிகவுடையேன்கருணையிலாளுலாகூதியப்
பானின்கழல்சாரவருமருந்தீவாயே. (46)

மறவாதுன்னருள்தனைப் பெற்றபழவடியார்மாறப்பேரானத்தவாரிதியின்
மூழ்கிப், பிறவாமையிறவாமைப்பெற்றியினுன்மோனம்பெற்றபெரியோரவரே
மற்றவர்களியாரே, துறவாவதவாவறுத்தவாங்கதுவேயன்றித்தான்பதனையுள
னீங்காத்துறவதுமோர்துறவோ, அறமாவதின்தெனவறியாதவெனக்கிங்காசூதி
யப்பாவனைத்தும்றியருமருந்தீவாயே. (47)

ஆண்டதிமறவாதுன்பழவடியாரெல்லாமனுதினமுனின்னடிவிட்டகலாது
வாழ்ந்தார், ஈண்டிலகத்தேதாற்றத்தாலெண்ணியெண்ணினைந்தேயெற்காதுனின்
னருளையிழந்தழுதனன்றோ, பூண்டதொருகோலமலாற்பொருளறிந்தேனில்லை
பொய்யினமெய்யாகவெண்ணிப்புவிவாழ்ந்தேனடிமைப், பூண்டவர்களுள்ளமதே
கோயிலெனவாழும்புண்ணியனையாகூதியப்பாவருமருந்தீவாயே. (48)

எண்ணியிந்தநாள்தனிற்சொலாதேவிட்டாலிவ்வுலகிலெவருமில்லையெனவறிந்த
னீயே, யென்னேநான்படும்பாடுநீயறியாவொன்றோயைழக்குச்சொல்கின் ததிற
முமமைந்துளதோ, பன்னிபன்னிச்சொல்வதனாலாவதொன்றுமில்லையெற்பைய
லுக்குப்போதும்வரைகைகொடுத்தானையா, அன்னையினும்பெருந்தையையுடை
யவனையாகூதியப்பாவிங்கென்றனக்கோரருமருந்தீவாயே. (49)

எண்ணிவிட்டு வேலையுன்க்கெங்கேயென்னப்பாயேழையடியாருளமேகோயி
லெனவாழ்ந்தே, பொன்முதலாய்க்கேட்டதெல்லாமவர்க்கருளியின்னம்போதாத
பேரின்பம்பூரணமாயருளும், முன்னவனையான்வேண்டிமுறைப்படியேயுருள
மூத்தவடியாரருளினேற்றவர்க்கத்தொன்ற, வண்ணையினுந்தையையுடையாகூதி
யப்பாவரசேயடியேனுக்கன்புடனோர்மருந்தீவாயரசே. (50)

ஆதரிப்பார் வேறொருவரில்லையெனவறிந்து மறியாதபோலிருப்பீருன்ற
னுருக்கழகோ, கோதொன்றுமில்லானற்குணமுடையவடியார்கொள்கையெனக்

கென்றுவந்துகூட்டிமோவையா, போதெல்லாம்வீணைப்போக்கும்புல்லறிவைப் போக்கியுந் நன்பூரணமானந்தத்தழுத்தி, வோதரியவொருநிலையையுத்தமனே யாகியப்பாநானறிந்திடவேவோர்மருந்தீவாயே. (51)

ஓதாமலோதுகின்றவனுதுபழவடியார்க் கொன்றலுங்குறவின்றியுனதரு ளீந்தனையே, பாதாதிசேசவரைப்பற்றுடனீயல்லபற்றறநின்னுள்ளீங்காப்பதி யருணனென்று, மேதுக்குமுன்செயலாமொன்றிலையென்செயலாமெனவருள் செய்திருந்தமிந்தயேழையறிவின்றி, ஆதியுந் நனருளேமறந்தல்லப்படுகின்றே னாகியப்பாவடியனுக்கோர்மருந்தீவாயரசே. (52)

சார்பில்லாதொன்றினிலுஞ்சராசரமுந்தானுய்த்தற்பரமாயெப்புறனுஞ்சிற் பரமாய்நடிப்போய், சோர்வில்லாதுன்றனைத்தோன்றுத்துணையாய்நம்பிச்சகான ந்தவீடதனிற்றுங்காமற்றுங்க, வோர்வில்லங்கமுமென்றனுள்ளமதிற்சாராதோட் டியுந் நன்பழவடியாருள்ளமதுபோல, யாருமொருதுணையெனவுப்பற்றகில்லே னாகியப்பாவென்னுள்ளமதிங்காகமருந்துண்டே. (53)

கண்ணதுமாயென்றனிருகண்ணினுள்ளேமணியாய்க்கருத்ததுவாய்க் கருத் ததனுட்கருத்ததுவாய்நின்றாய், எண்ணுடனையெழுத்தாகியெண்ணெழுத்துமறி யாதெண்ணுமெண்ணுபவர்க்கேற்றகுணமுடையாய், பண்ணதுவாயப்பண்ணிற் கேற்றயிசைதானுப்பலருக்கும்பல்விதமாய்ப்பார்முழுதுனடிப்போய், அண்ண வென்னாகியப்பா சிறுமையெலாம்போக்கவரசேயோரருமருந்தையெனக்கிங் கீவாயே. (54)

அப்பனுமாயன்னையுமாயாவையுமாய் நின்றயாகையினுலெனக்கென்ற செய லொன்றுங்காணென், ஒப்பொருவரில்லையுனக்கெங்கெங்குந்தானுயெவ்வுயிர்க்கு மவ்வுயிராயுணர்த்துகின்றயென்றுந், தப்பில்லாச்சாத்திரங்களனைத்துமிங்குசொ ல்லும்தனையுணர்ந்தார்பாமால்தனிலும்யான்கண்டேன், எப்பொருளைப்பார்த்தா லுமாகியப்பாமனந்தானென்னுடையதென்போக்கமருந்தொன்றீவாயே. (55)

• துன்பெந்தகாலத்துமெனைத்தொடராவண்ணந்தோன்றுத்துணையாகநின்றெ ன்ணையாளவோய், என்பருவமென்றனக்குத்தெரியாக்காலத்தேயென்னையிழுத்த டித்தடித்துயின்பமுதழட்டித், தென்பென்றுந்தளராமற்றிகையாதொன்றிற்குந் தேராதகின்றினத்திற்சாராதென்னுந், அன்பெனக்குப்பெருகிவரவாகியப்பா வரசேயடிமைக்குமோர்மருந்தையன்புடனீவாயே. (56)

என்னையிவ்வுலகதனிவிதுகாறுமிருந்துமெழைபடுத்துண்டமெலா மெண்ணு தற்கிங்காகா, தன்னதனலின்றுமுதலடியேன்செய்குற்றமத்தனையும்பொறுத்தரு ளியானெனதிங்கென்னும், பொன்பூமிப்பெண்ணைசகனவினிலும்போக்கிப்போ கனிலமெவையிலுமென்னிச்சைபோகாவண்ணம், அன்னையினுமெலானவன்பு டையோயாகியப்பாவென்னரசேயோர்மருந்தெனக்கீவாயே. (57)

கடனுனதெச்சீவரையுங்காக்குந்தன்மையதனற்கடையென்செய்குற்றங்கள்
கணக்கிடுதலாகா, துடையவனீயாயிருந்துமுன்னேவிட்டாலெனக்கிங்கொருகதி
யுமில்லையென்றேறியுனக்குநன்றாய்த் தெரிந்தும், கொடியேனைக்குவலயத்திற்கை
விடுவாயானுற்கொலேமுதல்பாதகங்கள் குறுகிடுமேமையா, விடமுதலெப்பிணிமரு
ளுமென்றனைச்சாராமல்வேந்தையென்கூழியப்பாமருந்தொன்றீவாயே. (58)

கொடுத்தனைக் கொண்டதனைநின்னருளாதலினுற்கொதல்லாமென்னி
டத்தேகுடி கொளலேனையா, பிடித்தபிடிநின்னையன்றிவேறேரூப்பற்றில்லேபதை
யெனையின்னமின்னம்பிறப்பிறப்பிலாழா, தடித்தடித்துப்பாலுட்டியையந்திரி
பகற்றியானந்தமோனமதிந்பூரணனோக்கதனும், படுத்தலுற்செய்வதுன்பாரமா
கூழியப்பாபழவடியார்சேரவொருமருந்துமீவாயே. (59)

சார்ந்துன் நன்பதந்தனைச்சலியாதவடியார் தமக்குனருள்போதுமட்டுங்கொ
டுக்கும்பெருந்தயையைப், பார்த்துன் நனடியடைந்தேன்பட்சமதுவைத்துப்பைய
லெனைக்காத்தருளலுன்பாரங்கண்டாய், பேர்ந்துமனம்வேறென்றைப்பிடிக்கின்ற
பெற்றிபேயேனைச்சாராமற்பெருந்தயையைப்புரிந்தே, சேர்த்திடுவாயடியவர்தம்
தொகைநடுவெயாகூழியப்பானற்சோதியோர்மருந்தெனக்குமீந்தே. (60)

மறைத்தனையெலென்னுடைய மதியெதுவாய்விடுமோ மாமருந்தேமணியே
யம்மணிக்குணினையொளியே, பொறைத்தனமிங்கில்லாதபுன்மையறிவுடையேன்
போதவுன் நனருளிலையேற்பேயனுவனந்தோ, குறைத்தனையெலுலகிலென்னைக்
குற்றமுனக்கன்றேரோகொதான்றுமில்லாதகுணக்கடலெய்வைக்கும், இறைத்
தன்மைபூண்டுவென் நன்கூழியப்பா வரசேயென் நனக்குமன்புடனோர் மருந்தினே
யீவாயே. (61)

உன்னையடுத்துவந்த வெனைப்பினுநன்றாயுணரவோர்மொழியாலுத்தமனே
வொப்பிலருள்செய்தாய், தன்னைமறந்தகிலமுடன் நனுகரணமந்துமிக்கதொரு
தத்துவங்களானந்தச்சித்தாய், உன்னவுமோர்திறமெனக்குறிதானமுடனீந்துரீ
நானுமொன்றாகுந்தன்மையையுமீந்தே, பின்னமிலாவருளளிப்பாய்பேதையெனக்
காகூழியப்பாவோர்பெருமருந்தையன்புடனேயீந்தே. (62)

ஆதரவாயடியருளாமலயமாய்வாழ்ந்துமவர்வேண்டுபரிசிலொன்றுங்குறையு
படாதளித்துங், கோதொன்றமணுகாமற்குணங்களையெகொடுத்துங்குறையாத
வானந்தசாகரத்திலிவிடுத்தே, யாதினுக்குமஞ்சாதீரென்றபயந்தனையுமன்புடனே
கொடுத்திட்டேயாண்டுகொண்மாரசே, ஆதரவிலாமலொருபேதையெனவாடு
மடியேனுக்கோர்மருந்தையாகூழியப்பாவருளே. (63)

என்னதிருகண்மணியாயெங்குமொளிவிளக்காயா தினிலுங்கங்குச்சோதிம
யமாகிப், பொன்னையன்றிப்பணியதிலாப்புதுமைதெரிவித்தேபொய்ச்சகமுமுன்
னைவிடயில்லையென்றேறியிசைத்தாய், என்னமோவென்றுசங்கைமுளைக்கவதைக்

கிள்ளியென்னிதயத்தேயிருந்திங்கென்னையறிவித்தாய், முன்னவனேவாக்ஷியப் பாழுடியாதொன்றுளதோழுடனென்னானென் நனக்குமோர்மருந்திங்கருளே. (64)

அரசேயென்னுண்டவனேயம்பலத்தெம்முடேதவகத்தியமாமுனிவரர்க்டொ முடித்தத்தூந்திருவே, புரைவழிசெல்புலன்கரணம்பற்றியுணைமற்று பொய்யான வுலகநடைமெய்யென்றையழுந்திக், கரைசேரும்வழியதனையறியாமலிந்தக்காயம தையானெனதென்றே நகலங்கிரின்றென், பரையென்னுமிளங்கிரியாள்பாகாநற்ப தியேபையலுக்கிங்கோர்மருந்தைபண்புடனிங்கருளே. (65)

ஆண்டவனீயன்றிமற்றேரான்டவனைக்கானேனதுவுனக்கிங்கிதுவரையி ற்டெறியாதோதில்லைத், தாண்டவனேயான்வேண்டுபரிசுதனையின்றே தந்தருள லுன்கடமைத்தாகமிகக்கொண்டேன், பூண்டபணிதேதமுதலியானுனினைதென் றென்பொய்யல்லவெனதென் நல்பொய்யாகவருளி, காண்டலிங்கேயாவர்க்குமரி தானவாக்ஷியப்பாவிக்கடையனுக்குமோர்மருந்தையருளே. (66)

கண்ணாமனமாரவுன் நனுருக்கோலங்காணுமலிருப்பளவுமென்கலக்கந்திரா, தண்ணுடமுன் நன்றிருச்சன்னிதிரீங்காதேயருட்பாடல்பாடிபுன் நனடி வணங்கி ப்போற்றி, மண்ணுடர்விண்ணுடர்மற்றெவர்க்குங்காணுமறைமுடிவேமன் மத்தி னடனமிடும்வாழ்வே, அண்ணுவென்னாக்ஷியப்பாவுடையுன்னையிரந்தேனன் புட்டுறார்மருந்தெனக்குமருளிச்செய்வாயே. (67)

அணைத்தென்னையுன்னுருவிலென் நனறிவுருவுமகிலமேதாடெனதுடலுங்க ரணமுதலின்னுந், துணையானதத்துவம்போய்ச்சகலகேவலம்போய்ச்சத்தமதாய் ப்பூரணமாய்மொளனமலரணமே, விணையல்லாத்தூரியநடுத்தாங்காமற்றாங்க வின் பசுகவீடெனக்குமின் நளிப்பதுடனே, புணையானவுன் நனதுபங்கயத்தாளென் நன்புன் நலமேல்லைத்துபின்போர்மருந்தையுமீவாயே. (68)

பொய்யதனையென்னிடத்தேபொருந்தாமலுன் நன்பூரணமாமானந்தசோதி யினிலென் நன், வெய்யவினையாணவெவர்களைந்துவந்துபோகவீழ்வேவேபொ ன்னடியில்வித்தகீவாவெந்தாய், கைதவங்கள்செய்வதனாலொன்றுமில்லையெழு தங்கதைகளையும்பார்ப்பதனற்பயனிலையரசே, செய்தவத்தாலெப்பொருளுங் கூடுமெனச்சொலினும்கிந்தைதவிரும்பியமருந்தையாக்ஷியப்பாவருளே. (69)

தப்பாமெனக்கருளுந்தயையை நினைந்தையாதமியேனுமிதுவரையிலி று மாப்போடிருந்தேன், ஒப்பாருமில்லானேயுன்னதருளின்னு முதலாமலிருப்பதன லென்குறையைக்கொண்டிங், கெப்பாரிலெவ்விடம்போ யாவரிடஞ்சொல்வே னெக்காலுமெனதுசுதந்தரச்செயலொன்றிலையா, லப்பாவாக்ஷிசாவுன்சித்தமென் நன்பாக்கமடியேனுக்கருமருந்தையளித்தலுமுன்கடனே. (70)

உனதுகடனென்னென்னையானறியாக்காலத்தொருமையுடனணைத்தென்னே யுண்மையருள்செய்தாய், உன்நாமிகச்சஞ்சலமாயிலைவதுதானேனோமாதேவாயி

தனையெவரிடம்போ யான்சொல்வேன், கனதையுடையாயுனதுபெருங்கருணை தன்னைக்கன்முளசிறுவன்யான் காண்பேனோவரசே, நினதருளையின்னுமின்னு மாக்கிச்சாயிந்தேதநிகரில்லாப்பெருமருந்துமளித்திடுவாயரசே. (71)

எனைக்கொண்டிருநீனைத்தந்தபின்பென்றன்குருவே யெந்தாயேயிகழ்ந்திடலு னின்னதருட்கழுகோ, மனைக்கெனவொர்பெண்ணதனைப்பேசி மணஞ்செய்து மற்றுப்பின்புலம்பேசல்மாண்டதன்றேறதுரையே, நினைவொன்றுநினையாமனிற் கின்றபெருமைநின்மலனையென்றனக்குமிப்பிறப்பிலெய்த, நலனுடனேநாயக னேவாக்கியப்பாவரசேநாயேனுக்கோர்மருந்தைநண்ணியளிப்பாயே. (72)

சொல்லமுடியாதவன்நன்றிருவினை யாடல்கள் சொல்வதென்றாலனந்த முண்டேசோதியுருவானாய், வல்லவனென்னொலொன்றாகாததுண்டோவான வரும்வணங்குகின்றதெய்வமுனையல்லோ, எல்லையிலாப்பெருமையனையெந்தையே நீகொடுக்கயேற்பட்டாலுனைத்தடுப்பாரெவருமின்றேறையயா, புல்லறிவென னக்குனல்லபோதத்தையூட்டிப்புண்ணியனேவாக்கியப்பாபுதுமருந்தையருளே.

அடியார்கள்மனக்கவலையடையாதமுன மேயவரவேண்டுபரிசிலொன்றுங் குறையில்லாதருளிப், படியாதாருளந்தனிலேபடிந்திருந்துமரசேபதையாதார் தம்முடையபார்வைக்கெட்டாயே, கொடியேனுமபதைத்திலெனன்றேறியகழே லெந் தாய்கோதகற்றியாண்டுகொளலின் நனருட்கடனே, படிமிதிந்பாசங்க ளனைத்தினையும்போக்கிப்பாவினெனக்கோர்மருந்தைப்பண்புடனீவாயே (74)

குடிவாழ்க்கையுடையவர்க்கோர்கொடையாளி போலக்குன்றமுலடியவர்க்கு வேண்டுவனதருவோய், படிவாழ்க்கைநிலையென்றமுழுவாசமுழங்கிப்பட்டதெல் லாம் போதுமெனத்திட்டமிப்போதெனக்குத், திடமாகவுண்டாக்கியிந்திரியகர ணந்தேர்ந்திடினீயன் நறிவுதானேகாணென்று, அடித்தடித்துமக்களுக்குத்தா யூட்டல்போலவாக்கியப்பாவருளியொருமருந்துமெனக்கீவாய். (75)

அடுத்தவந்துவெருளாய்நம்பினின் நவென்னையலார்போற் பார்த்திருந் தபெத்வவிதமோவறியேன், எடுத்தவந்ததேகந்தானிதுவரையிலிருந்தென்செய லோயிடையிலுற்றகட்டங்களனைத்தந், தடுத்ததுன் நன்செயலல்லோதகவுடையா ய்மிக்கதயவுடையாய்த்தானாகவந்தெவர்க்குமருள்வாய், கொடுத்தனனையென்னை யுனக்கிதுபொய்யானலுங்கூறரியபேராகியீசுமருந்தருள்வாய். (76)

கைம்மாறென்றென்றுமுன்னதருள்கின்ற காரேகண்ணிருந்தங் குருடன் போல்யானைதனன்றே, பொய்ம்மாயவுலகுதனைமெய்யாயென்னுளத்திற்பொ ருந்தவைத்தபுதுமைதனைப்போக்கவென்னொலாமோ, செய்ம்மாயமியாதோதான்நெ ரிந்திலனையையாதீராதபுதிதன்னைச்சகங்கூறுமுன்னர், எம்மானையாக்கியப்பா வேழையெனக்கிங்கேயிப்பொழுதேயருமருந்தொன்றீவாயென்னரசே (77)

அருண்மார்க்கமென் நனக்குமா தியினிலளித்தாயதைமறந்துவினையாட்டுச்சிறு பயல்போல்யானும், மருண்மார்க்கமுடையவரோடே லுற்றுப்பேதைமயக்கமது கொண்டேன்பின்மாற்றவகையறியேன், தெருண்மார்க்கமுடையவன் நன்றிரு வடியார்கூட்டஞ்சேர்ந்தகலாத்திறமுள்ளசித்தயிலனானேன், பொருளினுமெய்யென் னுணரப்பண்ணியனையாக்ஷிய்சோவிப்புலையனுக்கிங்கோர்மருந்தை யருளே.

எனக்கருளியிருக்குமுன் நன்பெருமையையான்மறந்ததென்செயலோவான் செயலோயெனதென்பதாலோ, உனக்கருளுந்தயையென்மேற்புரணமாயிருந்து முண்மையென்றிங்கதிலமுந்தா துணத்தகுணமுடையேன், நனக்கெனவேபற்ற தனைக்கண்டுகவமுன்றேன் நயவுடனையாண்டருளலின்னதருட்கடனும், மனக்கோணலகற்றிடவேமன்னவனையாக்ஷியப்பாவோர் மருந்ததனையெனக்குமுளித் தருளே. (79)

அடியனைநீயிக்காலங்காவாதேவிட்டாலாதரிப்பாரெவருமில்லை யென் னுனக்குத்தெரியுங், கொடியேனானெவ்வளவுகுற்றஞ்செய்போதுங்குணமாப்பாராட்டு வதுன்கொள்கையருட்குன்றே, பிடியேனானுனைவிடமற்றியாரையுமென்குறையைப்பேதைகுணமுடையேனிங்கியாவருடன்சொல்வேன், பொடியாம்வெண்ணீறு தனைப்பூசாக்ஷியப்பாபுலையனுக்குந்தயவுடனோர்மருந்தளிப்பாயரசே. (80)

பொன்மேனிகின்மேனியென்னுதினம் புகழ்ந்துபோற்றிசெய்துன் பழுவடியார்நாற்றிசையுந்தொழுவார், தொன்மையாய்நீநின்றிருந்துமெவர்க்குந்தோன் றுததுணையாயெவ்வயிர்க்குமுயிராகிநின்றபொருளே, யென்மேனிக்குளம்புறம்பாயிருந்தாட்குகின் நவியல்புது திருவருளின்வினையாட்டென்றறியேன், நன்மேனிகொண்டெருமாக்ஷியப்பாவரசேநாயினுக்கோர்மருந்திந்தனோளிய்வாயே. (81)

எங்குளிறைந்தொளிர்கின் நவெந்தைபெருமானேயேழையடியவர்க்குள்ளே யிருந்ததையுந்தருவோய், கங்குகரையில்லாதாய்கள்வெனனவென்னைக்கடவு ணீயறிந்திருந்துங்கருணைவைத்தாயரசே, பங்கமுனைதைமறந்துபாழிற்றிரிந் தலைந்தேபாவயிகக்கொண்டனனேபற்றுதுணையில்லென், அங்கத்தில்மாதனைக் கொண்டருளாக்ஷியப்பாவடியனுக்குமோர்மருந்தையளித்தாளென்துரையே. (82)

பன்னாளுமுன் நனது பதநிழலைநீங்காப்பழுவடியாரவர்க்கருளும்பகூமென் மேல்வையா, தின்னாளிலென்கையைவிடவேநீநினையிலெவ்விடம்போயெவரிடத் திலென்குறையைச்சொல்வேன், தின்னாைமருந்துதனைத்தின்றெனைமாய்ப்பே னோதீயதனிவ்மடிவேனோதெளிகில்லெனெந்தாய், முன்னாளிலாண்டதிமறவா மாலாக்ஷியப்பாநீமுன்னின்றோர்மருந்தளித்தாளெனையே. (83)

ஒழிவில்லாதுன் நனதுபதநிழலைநினையுமுத்தமர்களவரவேண்டும்பரிசெல்லா மருளி, அழிவில்லாதென்னாளுமவருளமாலையமாய்மர்ந்திருந்தங்கவர்கூட்டமகலாது வாழ்வோய், இழிவுடையெனெவ்விதத்திறிவில்லெனெதற்குமெந்தாயேயுத்தவா

னென் டென்னை விடிவரசே, பழியடைவேனுன்னுடையபாலன்னேருவாக் கியப்
பாவென்பாக்கியமே மருந்தொன் டெற்றகருளே. (84)

காப்பெதன் றுங்கடனுக்கென் டெனை யொப்பித்திருந் துங்காதிவொன் றுங்
கேளாதார்போலிகழனன்றே, மூப்படைந் துநடைதளர்ந் துபல்லுமுதிர்ந் தரசே
மூடவொருசிற் புழிந் தியிருண் மூழ்கவென்றும், கோப்பதுடன் வாழ்துமென்
னுங்குவலயத்தார்பழிப்போகொஞ்சமலவேயதனையுன் குழந்தையேற் றல், கூப்பிடு
முன்னருளவருமாக் கீசாவன் றன் புசுமுதுசாந் குறைத்திதிமாலோர் மருந்தெற்
கருளே. (85)

என்னையுன் கருணையிலென் டெனையாண்டிருந் துமிப்போதிங்கறியார்போலி
கூப்பதுனக் கழுகோ, பின்னையெவ்விடத்திலிபாரிடம்போயென் குறையைப்பே
தைகுணமுடையவிந் தபேயன் சொல்லியமூவேன், பொன்னேநன் மணிவிளக்கே
யெங்குனிதைந் தொன்றம்பூரணமேயானத் தவாரிதியெவெந் தாய், மன்னையென்
னாக் கியப்பாமனமகிழ்ந் திங்கெனக் கோர்மருந் தருளியாண்டுகொள்வாய் மற் ற்திலெ
ன்குறையே. (86)

ஐயாரீயாதி யினிலாண்டருந் செய்திருந் துமறியாதார்போலித் தவுலகிலெனை
விட்டால், மெய்யாமுன் விளையாடலனைத் தும்பொய்யென்பென் மேலுமிந் தவுலகது
வும்பாழ்ப்பட்டிப்போகும், துய்யாவுன் கருணைக்கிங்கிது தகவலவே துரையேயாதலி
னிலென் துர்க்குணங்கள் போக்கிப், பொய்யாதவுன் னுடையபுகழென் றுமோங்கப்
புதுமருந்தொன் றாக் கியப்பாபுலையெனக் கீவாயே. (87)

பொன்னடியைமறவாமை யெனையறியாக்காலம்போதனை செய்திருந் துமைதப்
பேதமையால் மறந்தேன், நின்னடியாமெய் ன்னீழல்நீக்காண் லடியார்நித்தசுத்த
பரமசுகநிலையதனில் வாழ்ந்தார், சொன்னடையினிலேநில்லாச்சோம்பலுடைப்
பொல்லேன் சொகவுலகச்சூதைச்சுடத் தெரியேனரசே, அன்னையினுமன்புடைப்
வாக் கியப்பாகுருவையடியனுக்குமருமருந் தொன்றிந் தாண்டுகொள்ளே. (88)

முழுதுமுன்னைக்கண்டவர்கள் மூதறிவாயென் றும்மூடவிருளைத் துறந்துமேர்
னமலரணைமேற், பழுதின்றிப்பரசு கத்திந் பகலிர்வுகாண்ப்பழையவறிஞர் தமிடை
க்கலத்தலுறுவேனோ, பொழுதுநல்லவகைபோக்கப்புத்தியில்லாநாயென்புன்புலா
ல்வடிவமைதப்பொருளென் றிங்குமுன்றேன், தொழுதுன்னைமன முருகத் தாயவா
க் கியப்பாதோன்றா தந் துணையெவொருமருந் தீவாயே. (89)

சொந்தமுன துணைவர்கள் தந்தையுடன் தாயார் துணிவுள்ளமைத் தருடனல்ல
மனையாட்டி, பந்தமுள்ளார் மிகவுண்மைப்பாது காப்பாரென்றே பலநாளுநினைந்
திருந் துபாழிலுழைத்தேனே, கந்தபிரான் றனையீன் றகண்ணுதலாய்தேவகருணை
யொழிங்கனையாளத்திருவுளமுமில்லதோ, சந்திரனைச்சடைக்கணிந் தசற்குருவே
யாக் கியப்பாவிவ்வேழைக்குமோர்மருந் தீவாயே. (90)

உனதுபத்தருள்தனிநுண்மையறியாதேனுலகதனையுண்மையென்றிங்
கலைவுற்றுநின்றேன், எனதுடலம்யானெனவுமெந்தாயேமாந்தேயிணையறியா
விடர்க்கடலில்விழுந்தழுவுவரசே, மனத்தினதுவகைமாற்றிமாண்புடனேவுன்
றன்மாவாருஞ்சேவடிக்கேமன்னவைப்பாயரசே, பிளையொன்றும்வேண்டேனென
னனாகியப்பாவிர்த்பேயனுக்குஞ்சிறந்ததொருமருந்தளிப்பாய்தேவே. (91)

மாதவர்களுனப்போற்றுமாண்படைந்துநின்றேமன்னியிங்ஙனறியவொண்ணு
மாறில்சுகமடைந்தார், தீதுறுவேனலனில்லென்றியக்குற்றென்னரசேதித்திக்கு
முன்னடியைச்சேரும்வழியறியேன், பீபதமிலாப்பெருமையனெபெற்றவனீயல
வோபிழைபொறுத்திங்கேனையாளலுன்னதருட்கடனே, சோதியெய்வன்னாகிய
ப்பாதோன்றானற்றுணையேசோம்பேறிப்பயலெனக்குமோர்மருந்தீவாயே. (92)

பாடகில்லென்பரவகில்லென்பார்வதியார்பாகாபட்சமிலேனுன்னுடைய
பங்கயத்தாளவைக்கே, ஆடகில்லெனப்புதனேரின்னளவிற்பெருமையகங்குழை
யறினைந்துறினந்தரற்றகில்லெனரசே, தேடகில்லெனின்னடியைத்தெளிவில்
லெனந்தோதெய்வமேகைவிட்டாற்காப்பவரிங்கிலையே, ஆடகச்சீர்மணிக்குன்
றையாகியப்பாடியென்றனருமணியேயுவந்தெனக்கோரருமருந்தீவாயே. (93)

வேறு

அன்றென்முகத்தொடுமுகம்வைத்தனைத்திங்கேனையாண்டவரசே
தின்தென்ன்போதெலாம்போக்கலுன்றிருவருட்குள்ளன்சம்மதமோ
யின்வென்றன்முனையேமனாந்தோன்றிலியற்றுவதொன்றிலையே
நன்றுசெய்யாகியப்பனெநாய்க்குன்னமருந்தொன்றருளாயே. (94)

நாயினிற்கடையேனுன்பதரிழிலோடுமோர்வகையறிந்தில்லென்
பேயினுங்கொடியென்பித்தரைச்சேர்ந்தேன்பித்தனேனினைச்சேர்ந்தில்லென்
தாயினும்பெரியதயவுடையோனேதையலோர்பாகம்வைத்தவனே
சேயினைப்போன்றென்தெய்வமேயெனக்குந்திருமருந்தொன்றருளாயே. (95)

• ஆண்டவனீயேயடிமைனென்றுமாயினுமுனைப்பிரிந்ததுண்டோ
வேண்டலெனென்றும்வேண்டினேனந்தவிமலமம்பதந்தனைக்காணப்
பூண்டிலனந்தோரின்நன்வார்கழலைப்பொன்முடியென்றென்முடிக்குத்
துண்டலிற்சோதிதூயவாகுச்சுரதூயரிலாமருந்தொன்றையருளே. (96)

வேறு

மாதேவாவென்றுமனமகிழ்ந்து நல்லவடியார்மாருதுன்பதரிழில்சுகமாக
வாழ்வார், மாதேவாவென்றுமலமது நிறைந்தவுடலை மன்னினின்முமடைய
னெனைமண்ணுக்கிக்கொண்டேன், கோதேயுமென்னுடையகுற்றமெல்லாங்குண
மாய்க்கொண்டருளினின்னுடையகுரைகழல்கள் காட்டி, சீதேவன்பணிகின்ற
வாகியப்பாவரசேசுறியனுக்குந்திருமருந்தையளித்தருளல்லேவண்டும். (97)

வந்தின்றையான்வேண்டும் வரம்தருவதின்றேறல்வார்கழலை நினைந்திடவும்
வகையறியேனரசே, நொந்திங்கேபோவதலால் நுண்ணியனெவன்னைநோற்கவு
மோர்திறமில்லாஹையனறிகிலையோ, சொந்தபயலென்றெனைவலியவந்திங்
கருளல்சோதியெயுன்பொறுப்பல்லால்வெறுமுண்டோவுரையாய், அந்தநெவாதி
யில்லாவாக்ஷியப்பாவெனக்கும்வகையுடனோர்மருந்தளித்துவாழவைப்பாயரசே.

ஏங்கானின்னடியவர்கள் தூங்காமற் தூங்க வென்னதவஞ்செய்தாரோ புண்
ணியர்களறியேன், பாங்கானின்றிருவடிக்கீழ்ப்பதைத்தருகிப்பணியப்பான்மை
யுள்ளநெறியொன்றைப்பற்றிலனையந்தோ, போங்காலம்வருமுன்னேபுண்ணி
யாவுன்னடிக்கேபோந்துடுமோர்பெருநெறியையளித்தவன் நன்கடன்காண், ஓங்
காரப்பொருளேயென்னாக்கியப்பா வுவந்தேயுத்தமமாமருந்தருளி வாழ்விப்பா
யரசே. (99)

வேறு

வாழியெந்தனாக்ஷியீசர்வாழிவாழினாளுமே
வாழியம்மையினங்கிளித்தாய்வாழிவாழினாளுமே
வாழிவாழியடியவர்கள்வாழிவாழினாளுமே
வாழிவாழிநன்மையாவும்வளமுடனினங்கென்றுமே.

(100)

சீரிந்தமாஸி

ஆசிரிய விருத்தம்

அப்பனுநீயாயன்னை யுனீயாயான தால்மைந்தனென்னை
பொப்புட னிங்கேயுள்ளவா றருளியுத்தமாகாப்பதுன்கடனாஞ்
செப்பிநிந் துன்பமாகியவறுமைசேர்ந்திடா தருள்புரிவாயே
யிப்பொழுதேநீயிறையாகினின் றவெந்தையாகுச்சுனந்தேவே. (1)

ஆதரவிங்கேயுனையலா தின் றுலப்பனையிங்கேனைக்காத்துத்
திதுற்செப்பும்வறுமைநோய்தீர்த்துத்தெய்வமேவாண்டுகொள்வாயே
நாதனைநல்லவடியவர் பரவும்நாயகாவளம்பலகுழும்
ஆதினற் றலமாய்வழங்குமச்சிற்றபாக்கம்வாழ்பாமமாந்தேவே. (2)

இட்டமாஞ்சித்தினல்லன்பருக்கருளுமெந்தையேயெம்பெருமானே
கட்டமதுறவேகருத்தினைத்திரிக்குங்காலமதுறுவகைதவா
வட்டமாசித்தியருளியவாகுதியப்பனையருமையிக்குள்ளா
யொட்டியவுலகும்வறுமையுனீங்குவத்தமாவருளிவொயே. (3)

ஈகையுப்பொருளுனின் னதாயிருக்கெய்தையேயெவரிடஞ்செல்வேன்
நாகணிச்செல்வாநாயினென்சாரும்நலமிலாக்கவலைகடர்த்து
யோகமேபுரியும்போகமேயுதவியுத்தமாவடியனெற்கருள
லாகமருளுமாகுதியப்பானின்னருங்கடனாகுமிங்கன்றே. (4)

உன்னதுகடமையுற் றமைந்தரையிங்கோர்குறையும்முருவண்ணம்
பொன்னுடன்வேண்டுமவையெலாந்தந்தேதொருந்தியவாசையைநீக்கி
யுன்னடிசேர்த்தலாதலாலெனையுமுத்தமாவண்டுகொண்டருள்வா
யன்னையாமிளமைக்கிள்ளைபாகத்தாயாகுதியீசாவென்றனரசே. (5)

ஊருடன்பேருமனந்தமேயாகியொன்றுமிங்கில்லதாய்நின்றாய்
சீருடன்றிருவுமோங்கியநகருந்திருவடியார்களுமாகப்
பாருடன்சோமசூர்யருள்ளவம்பழிப்பிலச்சிறுபாக்கத்தை
யோருதற்கரியவாகுதியப்பாநீயுவந்துமேசெய்தருளாயே. (6)

எண்ணனின்னெண்ணமாகவுமெந்தாயியற்றவுமுன்பணியேனான்
புண்ணியமொன்றுஞ்செய்திலேனெனினும்புண்ணியாவன்னடிபோற்ற
வெண்ணினேனின் றேயாதலினெந்தாயிறைவனெநின்மாட்டுள்ள
தண்ணளிசெலுத்தியாண்டருள்வாய்நீதயவுளவாகுதியப்பாவே. (7)

வதுமேயறியாயினோளுனென் நனக்கெவ்வுமையுமீங்குருதாளல்
சோதியேயுன் நன்னாயநல்லருளின்சபாவமாங்கடமையென்றோர்ந்தேன்
நீதியாயன்பர்க்குதவுன் ந்செல்வம்நீண்டமாளிகையுநீ தந்தே
வாதிமேயென்னையாண்டிடல்வேண்டுமாகுதியப்பாவென் நனரசே. (8)

ஐவகைப்புலனின்வழிபுகாதென் நன்மனமதையடக்கியேயாண்டு
பொய்வகையானசமயமாங்குழியிற்புக்கிடாதருளினுற்றிடுத்துச்
செய்வகைதெரிந்தேதபுன்னையுமுன் நனடியவர்குழாத்தையுஞ்சேர்ந்தே
யுவ்வகையருளாயுத்தமாவாகுதியீசனெவொப்பிலாத் தேவே. (9)

ஒப்புரவொழுமும்நீதியேயறியாவொதியனெனெனினுயிங்கெந்தாய்
செப்பவொண்ணாதவறுமையுளுயுஞ்சேர்ந்திடாதுன்பணியோடிங்
கொப்பிலாவுன் நனடியனெனென்றேயுலகுளோரொப்பிடொறே
யப்பனேசாகுதியொன்றினைநல்காயாகுதியீசாவென் நனரசே (10)

ஒதுசாத்திரங்களுணர்ந்திலேனெனினுமுணர்ந்தவர் தம்மையிங்கடுத்துப்
போதுபோக்குதற்கும்புண்ணியஞ்செய்யாப்புலையனெனென்னினுமந்தோ
கோதெலாம்போக்கிக்குணமதையளித்துன்குலவருட்குழலினைதன்னே
யாதரவாகநல்கிடலெனக்குவாகுதியப்பாவுன் நன்கடனே. (11)

ஒளவியமில்லாவடியர்வாழ்சங்கமருளானந்தப்பேரோ
டெவ்வகையேனுமெந்தையேயெளியேன் வாழுமச்சிறுபாக்கத்தி
லெவ்வயில்லாதேயிருக்கவுமுன் நனிருங்கருணைதனைநோக்கு
மவ்வகையடியர்குழவுநல்காயாகுதியப்பாவென் நனரசே. (12)

கற்பவைகற்றுக்கேட்பனகேட்டுக்கருத்துளென்னடைதெரிந்து
நற்பலபெரியோர்பூசனைபுரிந்துநாளுமேவாழ்வதிங்கறியேன்,
சொற்பலவகையாய்த்திரியுஞ்சித்தத்தைச்சோதியேயடக்கிநீயாண்டோ
ரற்புதம்விளக்கியருள லுன்கடனமாகுதியப்பாவென் நனரசே. (13)

காப்பதுவிரதமதுவுமுன் கழற்கேகழிபெருங்காதலெகொள்ளல்
மூப்பதிங்கடையுமுன்னமேயடைதல்முழுதுணர்ந்தோர்கடஞ்செய்கை
கோப்பிதுலேயென்றிங்குயான்கற்றுங்குறுகிலேனின்னடியந்தோ
தீப்புக்குல்லென் தீனனெனாகுதியப்பனையாண்டுகொண்டருளே. (14)

கிருமிவாழிடத்தைத்தேகமாய்க்கொண்டுங்கிளைஞரேவாதரவென்றுங்
கருமிநானெனதிங்கென் றுமேயென்றுங்காலத்தைவீணினிற்போக்கிப்
பெருமிதமுடையநின்னடிப்புணையைப்பெற்றிடாதாழ்ந்தனனரசே
யுருவிவியெரித்தாயாகுதியப்பாவாண்டியவருள்புரியாய்தேவே. (15)

கீழினந்தன்னைச்சார்ந்திடாவாறுங்கேகடுகருற்றிடாவாறு
மாழியோல்பந்தத்தமுந்திடாவாறுமையவச்சிறுபாக்கத்திலு

வாழிளங்கிள்ளைபாகனேவருளானந்தமாஞ்சபையினையருளாய்
காழியநாதன்காதலாய்ப்பரவுங்கருணையையுடையந்தேறவே. (16)

குணமொன்றுமில்லாக்கொடியனென்னென்னுங்கொலைமுதற்பஞ்சபாதகங்கள்
கணமேனுணீங்காக்கருத்தனென்னென்னுங்கத்தனென்கருணையோடென்னை
யுணைவறுச்செய்தேயுத்தமாநாவுக்கரசினையாண்டதேதேபாலத்
துணையிலென் துரையோண்டிடல்வேண்மொகூழியப்பாவென் றனரசே. (17)

கூடுதற்பிரிதலில்லனாயெங்குங்கோத்தறநின்றவென்றேவே
கூடவேனின்னைக்குணமிலென்னென்னுங்குரைகழலுடையவென்னிறையே
தேதிதற்கிரியாய்திருவெண்ணெய்நல்லூர்ச்சுந்தரராண்டவத்திறம்போ
லாடுபூங்கழலாயென்னைபுமான்வாயாகூழியப்பாவென் றனரசே. (18)

கெடுவதுதெய்வியின்விடுவதுகருமமாதலினின்கிளைஞர்க்கே
யடுவதாம்பணியைச்செய்திலெனன்றேறையனேகையைநீவிட்டாற்
படுவதெல்லாமிங்கல்லலெகண்டாய்ப்பணியவுன்மலர்ப்பதங்காட்டி
நடுவனங்கடையாவண்ணமாளாகூழியப்பனெவென்றறையகமே. (19)

கேட்டினிலுறுதிகூட்டுமுடைமையென்பதைக்கடைப்பிடித்தொழுதி
யாட்டுமாறுடியரியதுன்பிலுமுன்னாடியகழல்பிடித்திருந்தார்
பாட்டுவித்தவரைப்பார்வதிபாகாபரமனேயுள்ளனீமகிழ்ந்தாய்
கூட்டவேயென்னையடியார் தம்மோடிங்குறுவையோவாகூழியப்பாவே. (20)

கைப்பொருடன்னின்மெய்ப்பொருள்கல்லியென்றுயான்கற்றதிங்குண்டு
கைப்பொருளோடுமெய்ப்பொருளும்யான்கசடற்பெற்றேனில்ல
யப்பனையதலைடியனென்சிறியனாகினேனடியவர்கூட்ட
மிட்பொழுதெயெனைச்சேர்த்துநீயாவாயிறைவனையாகூழிய்ஸ்வரனே. (21)

கொடுப்பவன்யாயிருக்கவுமெந்தாயெளியனென்கொடியதாம்வறுமை
யடுக்கவுளுயால்மெலியவுமுறுதலையனெனின் றனக்கழகோ
தொடுப்பதெவழக்காமுலகினேத்தொடராதடியனென்னின் கழன்மலராம்
படுக்கையிற்றுங்கும்பான்மையிங்கருளாய்பரமனேவாகூழியப்பாவே. (22)

கோட்டமில்லருளேகுலாவுனின் கழலைக்குறுகியபெருந்திருவடியார்
கூட்டமேமருவியவர்கடம்புகழைக்கோதற்பாடியிங்காடும்
நாட்டமெற்கருளினாயகாவென்னை ஞானமேயடைந்திடச்செய்யாய்
வாட்டமதடையாவண்ணமாகூசாவள்ளனீயல்லவோவெந்தாய். (23)

கௌவைச்சொல்லினெவ்வருக்கும்பகையென்னவேகற்றியானிருந்துங்
கௌவையேபேசிக்காலத்தைவீணிநுகழித்தனன்முனிந்திடேலரசே
யெவ்விடத்தும்முன்னினையடிபணிதெல்பணியாகவேயெந்தாய்
செவ்விதாயருளச்சிற்றபாக்கத்தெஞ்செல்லமேசிவபெருமானே (24)

சந்ததிக்கழகுவந்திசெய்யாமையாதலிற்சாமியுன்னருளாஞ்
சந்ததியிங்குவாழுவேயருளானந்தமாஞ்சபையொன் றருளி
எந்தையெய்வரும்நின்னடிவழுத்தியிருஞ்சமுசாரமிங்கென்னும்
பந்தமேதொலையப்பரமனேயாக்ஷியப்பெனபார்த்தருள்வாயே. (25)

சான்றோரென்கையின்றுர்க்கழகெனும்சான் றசொல்லினைத்திங்குபார்க்கிவ்
நன் றவனீயாயிருத்தவினாலேயெந்தையெய்மக்கருணல்கித்
தோன்றத்துணையாயிருந்துமேயெம்முலகத்ததாந்தொடர்ச்சியைநீக்கி
யான் றவாவாளல்லின்னருட்கடனேவாக்ஷியப்பாவென் றனரசே. (26)

சித்திரத்தெழுதும்பாவைபோலுன் றன்றிருவடிதொழுவிதேதொழிலாய்க்
கத்துதலகற்றிமுப்புடிநீக்கிக்கடவுளேகாதலாயுருகும்
ரித்தியவடியரருட்குழாம்நெவிலின்னருட்பதனிழல்நீங்கா
தத்தனையருள்வாயாக்ஷியப்பாவென்னரியதோர் துணையாவானே. (27)

சீர்கெட்டமாதர்மயக்கத்திலாழ்ந்துசீரெலாங்குறைந்தனனந்தோ
போர்புரிமனத்தாற்பொன்றினெனன் றேற்புகலலாமையனேயரசே
சார்கிலேனடியார்தம்முடையடியைச்சாரவேயுன் றனதடியை
யோர்கிலேனாக்ஷியப்பெனவெந்தாயுத்தமாயின் றருள்புரியே. (28)

சுகமெனமாதர்கலவியைநினைந்துசோர்விலாதவர்கள்பாற்சென்று
பகலுடனிரவுமற்றவரல்குற்பாம்பினற்கடியுண்டிங்ஙன்
அகமதுசோரவழிந்தனனந்தோவாதரவொன்றிலென் றன்னை
புகழ்பெற்றவடியர்கூட்டமேசேர்ப்பாய் பாதுகடத்தாக்ஷியப்பாவே. (29)

சூதுசெய்மாதரு றவினைப்பற்றிச்சூழ்ந்தனன் றீவினெயல்லாம்
வாதுகன்செய்துமவகைகள் பேசியும்யான்வாழ்ந்தனன் காலமிங்கெல்லாம்
ஆதலாலாக்ஷியப்பெனவடியேனடியவர்பணியதுதேற
நீதியாலென்னையாண்டருள்செய்தலின்னருட்கடனிற்காமே. (30)

செய்தவமற்றதாற்கைதவமாளுமென்றென் றுசெப்பியேநல்லோர்
பெய்தவமற்றதுபுண்ணியாவுன் றன்பொன்னடிதன்னையேநினைந்து
மெய்தவஞ்செய்தார்மேதையராகிமெய்யனேபேகையெனிங்ஙன்
கைதவமற்றதேனாக்ஷியப்பாநீகருணீசெய்தாளலுன்கடனே. (31)

சேரிடமறிந்துசேரவுறியேன் திருவடியார்தமைக்குறியேன்
பாரினிலீணும்பற்பலரினைவாய்ப்பலரொடம்பாவியேன்றிரிந்தென்
காரியமறியேன்களைகணென்றில்லென்கர்த்தனேவாக்ஷியப்பாவுன்
சீரியவடியாரோடெனைப்பொருத்திச்சேர்த்திடாயின்னடிதனக்கே. (32)

சையெனத்திரியேலென்னும்வாக்கியத்தின் றத்துவமேதெனாடி
யையவிவ்வலகைமெய்யெனநம்பியாழ்வனையகற்றலென் றறியேன்

நையுளமில்லேன்பொய்யனாய்த் திரிந்தேன்நாத் தனவாகுதியப்பாநீ
மெய்யருள்புரிந்திங்கென்னையாண்டிடுதல்மேவுரின்னருட்கடனாமே. (33)

சொற்பலபொருளாய்த் தோற்றிடுமொலிற்சோர்விலா திருக்கயானறியேன்,
அற்பமுமென்னாற்றுயர்படமுடியாதகிலமீதென்னையாட்டாதே
நற்பரம்பொருளேநற்குணமுள்ளவடியவர் தமக்குனல்வமுதே
தற்பராவாகுதியப்பனெவருளாய்தயவுடனில்வெளியனெற்கே. (34)

சோம்பரென்பவர்கள்சுணங்கன்போற்றிரிந்துசொன்னசொற்படிநடவார் தார்
ஆம்பலநூல்கள் கற்றுமிங்கென்னவநேகமாந்தர்க்கமிட்டென்ன
ஓம்பரசிவமேயென்றுனைப்போற்றிவுன்னருட்சொற்படிக்கில்லேன்
தேம்பியேதிரியாவண்ணியார்வாய்தெய்வமேவாகுதியப்பாவே. (35)

செளந்தரபாண்டியமன்னனாய்வந்துதாரணிதன்னைமேம்படுத்தி
செளந்தரமங்கையிளங்கிளித்தாயொருபாகமாய்மனமகிழ்வானே
செளந்தரமென்றேமலனிறைபாண்டந்தன்னையானேம்பியேயழிந்தேன்
செளந்தரமானின் கழற்சேருஞ்சார்பினைச்சாற்றுவாயரசே. (36)

ஞானமேவடிவாய்த்தேடுவார்தேடுனாட்டமேநாட்டத்துட்பொருளே
வானமாய்மழையாய்வழங்கிவானுலகைவாழ்விக்கும்கருணைவான்நேவே
தேனமர்சோலைத்தென்பெருந்துறையாய்தீவண்ணமாகிநின்றனே
ஆனவின்னருளீந்தாகுதியப்பாவிவ்வடியனையாண்டருள்வாயே. (37)

ஞெயமிங்கில்லேனின்னடிதனக்கேரித்தியாதத்துவப்பொருளே
ஞாயமாயுன்னைவழுத்துநல்லடியர்நாதனெபலர்தாமிருக்கக்
காயமேயானென்றிருக்குமென்னைக்காதலிக்கவேண்டிலதுனக்கெனினும்
சேயுனக்கன்றோவாகுதியப்பாவுன்சீர்கழற்சேர்த்தருள்வாயே. (38)

தக்கதோரன்பும்பொறுமையுமில்லேன்றையுடன்சாந்தமுமில்லேன்
மிக்கவாவறுத்தலென்பதுமில்லேன்மேன்மக்கணடைசற்றுமில்லேன்
மக்களைத்துணையாய்நம்பியாமெண்ணைமாதிலங்கிள்ளாதன்பாகா
துக்கமதாற்றித்தாயனாய்ச்செய்தல்துணைவனென்னருட்கடனே. (39)

தாமதகுணத்தானின்னடியார்கள் தங்களின்பெருமையைறியேன்
சேமமேமிஞ்ந்தவருளினெமற்றுதினைத்துநானிற்கிடுநனந்தோ
நேமமொன்றில்லேன்னின்னருள்பெறவேநினைந்ததைவாடுமென்றனக்கு
நாமவஞ்செழுத்தைநல்கிடாயாகுதியப்பனெநலம்பெறானே. (40)

திக்குகடோறுஞ்சென்றுனையறிந்தசெல்வரைச்சேர்ந்திலேனந்தோ
அக்குமாமணியையாலையாக்கொண்டவையனெவாகுதியப்பாவே
சொக்கியுன்பத்திற்சுகமடைந்தாழச்சோதியேநினைந்தனன்கண்டாய்
புக்கிடமில்லேன்போதனையென்னையாளன்நின்னருட்பெருங்கடனே. (41)

தீதெலாமொன்றாய்த்திரண்டொருவடிவாய்த் தேகமேயானெனவுழன்று
மாதர்களுறவைமெய்யெனநம்பிவாழ்ந்திடுமாமடப்பையல்
ஓதவுமறியேனுய்வகையறியேனென்றுமேயறிந்திடேனந்தோ
காதலாயுன்னையடுத்தனனாகியப்பனேகருணைவைத்தாளே. (42)

துன்மார்க்கநெறியேவீடெனநினைந்துதொல்லிருண்மூழ்கினனதனற்
சன்மார்க்கமறியேன்சாதனமில்லேன்சாகவேவாழ்ந்திடுகின்றன்
பன்மார்க்கநூலும்பார்த்திலேன்பரமாவன்னருட்பாதமேதுணைகாண்
நன்மார்க்கமருளிநாதவாகுச்சாநாயேனையாண்டுகொள்வாயே. (43)

தூக்கமுஞ்சோம்பலுந்துர்க்குணம்யாவந்தோன்றிடுமென்னிடந்தனிலே
போக்குடன்வரத்தாய்ப்புலன்வழிதிரிந்தேன்பொய்யனென்போம்வழியறியேன்
நோக்கினின்னருளைத்தேடிடுமடியார்நோக்குமுன்பூரணவருளைத்
தாக்குனல்லாகியப்பனையெளியேன்தயங்கிடாதாண்டருளரசே. (44)

தெய்வமேஐப்பொன்பணியாதாம்போலத்தேறிடற்கலந்திங்குறிற்பாய்
உய்வகையறியார்சமயங்கடன்னாலுன்னையும்புழிப்பரையந்தோ
செய்வகைதேரார்தம்மொடுஞ்சேராவகையெனக்கருளியேய்சா
மெய்தவமுளாய்மேவினையடிகையெய்யனையாகியப்பாவே. (45)

தேரிடாமனமும்மொழிலும்வெவ்வேறாய்த்திரிவதாற்றிகைப்பதமாகி
நாரியார்தம்பாழ்மயங்கியெரின்றுநற்றவந்தன்னையாண்மறந்தேன்
பாரினிலுன்றன்பழவடியார்தம்பணிதனைச்செய்யவேயுமையான்
சேரிடப்பாகாசெய்தருள்வாயேசீரியவாகியப்பாவே. (46)

தையலார்மயலிற்றளர்ந்துநான்றிரிந்துதக்கனின்னாமமுமற்றது
செய்யுமுன்பண்களதம்மையும்றந்துதிருவடியாரையும்றந்தேன்
உய்வகையுண்டோயுத்தமாவாகியீசனெவொப்பிலாப்பொருளே
ஐயங்கள்போக்கியாள்வதுன்கடன்காண்ச்சிறுபாக்கத்தமர்ந்தோய். (47)

தொல்லெதொல்லையென்றுலகவர்சொல்லுஞ்சொற்களைச்சொல்லியேதிரிவேன்
நல்லதுதன்னையாடிலேனெனின்மைந்தரிவொருவனிங்கன்றோ
வல்லநின்னடியார்வாழுவோருளானந்தமாஞ்சபையினையெல்லாம்
வல்லவாகுச்சாவகையுடனருளாய்வீகையிலென்வாழிடத்தானே. (48)

தோற்பனதொடரெலனுமொழியறியேன்குதினார்தம்மொடுத்திரிந்தேன்
நாற்பதார்த்தத்திற்நாயினேனென்றும்நண்ணிலென்னென்செய்வனந்தோ
நோற்கவுனென்பின்னுண்மையறியேன்தவலுமெத்திறமுனனில்லேன்
வேற்படையானேயின்றவாகுச்சாவெண்மொழிங்குறியருளே. (49)

தொதமால்வரையாய்தக்கனின்னடியைச்சார்ந்துளபரியவரிடத்தே
ஒளவியமேதுமில்லுய்வாழ்ந்துன்னடிதனைச்சாரவேந்நனைந்தேன்.

கௌவியமலத்தைப்போக்கியுன்கருணைக்கடலிடைச்சேர்த்திடுவாயே
தெனவல்லாவாக்கிசனையெந்தாய்தமியனென்னெனியுறவே. (50)

நல்வர்தீயெரனவறிநாட்டம்நாதனையினந்தெரிகில்லேன்
சொல்லியசுருதிமுடிவறிந்தனைத்திற்சாக்ஷியாமுனையறிகில்லேன்
தொல்லையாம்வினையைப்போக்குவதற்கோர்கூகியுந்தோன்றிறில்லை
தில்லைவாழரசேயாக்ஷியப்பாநீசெய்வகைதெரித்திடுவாயே. (51)

நால்வர்க்கன்றறத்தைநன்றாய்விளக்கநாதனேசுருவுருக்கொண்டாய்
மால்முதற்றேறவெரட்டுதற்கரியாய்மலமைத்தள்ளியவன்பர்
பால்வரப்பரமாற்புதமதாய்க்கொண்டிம்பான்மையைப்போலவையின்றும்
சால்பெருமருளேகோலமாய்க்கொள்ளிற்சங்கடமென்னவாக்ஷிசா. (52)

நித்தனின்னடியைப்பழுவடியார்களித்தமுட்போற்றிப்பணிந்து
பத்தியாய்த்தங்கள்பழவினையறுத்துப்பாரினின்னருட்பதம்பெற்று
மெத்தவனல்லசிற்சுகமடைந்தார்மேவினேனுலகினையானும்
அத்தனையீதிங்காக்ஷியப்பாவன்னருளினுக்கழகுதுவாமே. (53)

நீதியாலன்பர்நித்தமுஞ்சுத்தனின்மலமார்க்கமேபரவிப்
பாதியாய்ப்பரையைப்பாகமாய்க்கொண்டாய்பதமிழடைந்தனரிங்கே
பேதமேபேசிப்பேயனேனுலகைப்பேணினைனீதுமென்விதியே
நாதனேவாக்ஷியப்பனையெற்குனல்லருள்புரிந்திடுவாயே. (54)

நுண்ணியவுண்ணெனுணுக்கரிதென்றேநூலினுல்மறைவலார்சாற்றிப்
பண்ணியபாவம்பழமறைதனக்கும்பார்க்கவொண்ணாமேலென்றாய்
நண்ணவுமுண்ணெச்சினேனரசேநாயினேன்கருத்தின்வண்ணம்
பண்ணுவாயாக்ஷியப்பனேபாரிலற்புதமாகவேயின்றே. (55)

நூல்பலதெரிந்தும்சீலமின்றாகில்நுட்பமதிழந்தவராவர்
கால்வழிவாராவறிவினராகிற்கண்டிடாருண்ணையிங்கே
ஓமல்வழியறிந்தவன்பர்பாவெண்ணேமேவவேவிதித்தென்றனரசே
வேல்கொளுவோனையீன்றவாக்ஷிசாவிமலமாம்பதத்தையீவாயே. (56)

நெறியலாநெறியைநினையவுமாட்டார்நினைப்பவர் தம்மொடுங்குடார்
அறிவிலாராகிப்பிரிந்தென்றுநில்லாரன்பரைப்பிரியவுமாட்டார்
குறியலாக்குறியைக்குறிக்கவுமாட்டார்கோதிலாவருளையுநீங்கார்
அறிவிலிக்கண்ணார்கூட்டமிங்கருளாயாக்ஷியப்பாவென்றனரசே. (57)

நேற்றுளாரின்முமாண்டிடுமதனைநினைவினில்வைத்திடப்பாவி
சோற்றினையுண்டுநூங்கியேவிழித்துச்சோம்பலையடைந்திடும்பாவி
ஏற்றமாய்த்தாழ்வாய்த்தினந்தினஞ்சித்தமிழுத்திடவதன்பினற்றிரிந்து
காற்றுபோலையாதாக்ஷியப்பாநீகடைக்கண்பார்த்தாண்டருள்வாயே. (58)

நையவேநானென்னாளுமிங்கலையவுமநானெழுந்திவன்மனமும்
பெர்ய்யினெமெய்யாய்ப்புதுக்கியெயென் நன்போ தத்தைத் தூறுசெய்திமொல்
செய்யவுன்மலர் த்தாளம்நந்திட்ச்செய்யுஞ்சி தத்தின்மலமைதயகற்றி
ஐயனேவாகுதியப்பனெயென்னையாளுதனின்னருட்கடனே. (59)

நொய்யதாமுலகவாழ்வினெநிலையாநோக்கிநல்லருட்செயன்மந்நு
பெர்ய்யதாமுலகெமெயெனநினே த்துப்போகபோக்கியங்களெனதென்
நையமில்லா துமயக்கமேசுகமென் நறிவிலாப்பாவிநானலையா
தையனேவாகுதியப்பனெயென்னையாளுதனின்னருட்கடனே. (60)

நோயதாம்பி நப்புமி நப்புமில்வாழ்வைநோக்குன் ந்பழவடியார்பாற்
போபுயும்வாழ்வெபெரிதெனநினேக்கும்போதமேயருள்புரிந்திட்டுச்
சேயினையன்னைகாப்பதுபோவென்செவ்வமெயென்னைநீகாத்துப்
பேயினேனுன் நன்கழல்புகவாகுதியப்பனெபெரிதருள்வாயே. (61)

நெளவியெயென்னைநானிலம்பழிக்கா தாளுவாய்நாதனையரசே
அவ்வூனுலுவமவ்வுமாய்நின் நவுன்ன ந்புதப்பேரருள்காட்டிக்
கௌவையில்வெந்நாய்க ந்பனேபோக்கியுன் கழலடியடைவழிதெரித்துச்
செவ்வையாயாகுதியப்பனையீதுன்சீருட்பேரழகாமே. (62)

பழிப்பிலாவாழ்வெபெரிதெனநினேக்கும்பழவடியார்கடம்மனத்திற்
கொழிக்குநல்லருளேகோலமாய்க்கொண்டருணப்பெருங்கடவெனநிந்போய்
வழிப்படாநென்னமனமதினவசமாய்விட்டுநீவாட்டுதலழகோ
செழிப்புடனோங்குமச்சிறுபாக்கஞ்சீருடன்வாழ்ந்தருள்வாயே. (63)

பாசமுன்பாதம்பரவுநல்லடியார்பாற்செலும்பான்மையதாக
நேசமும்மவர் தம்நேர்பணிசெய்யநினேத்திடும்தன்மையதாகக்
கோசமாமைந்தைக்கோத நப்பார் த்துநானவையல்லவென்றாக
வாசமேலோங்குமச்சிறுபாக்கவாசனையருள்புரிவாயே. (64)

பிழையிலாதுன் நன்பேரருளடியார்பெருமையைச்சொல்லவிங்கெளிதோ
பழையீதார்பெரியபுராணங்கள்பார்க்குங்கா லையி ந்பக்திதான்னோன்றித்
தழைதினுமறிபோற்பின்னும்யானிந்தத்தரணியிலேந்திடலழகோ
மழவீடையாகுதியப்பனையருளில்மழிப்பாராருன்னெயென்னரசே. (65)

பீடியலருளாந்பி நப்பி நப்பகற்றிப்பேதமையகற்றுமெய்யடியார்
தேடிடுந்தேவேதிருவருட்செவ்வாசுவெபெருங்கருணையெயெந்தாய்.
நாடிநானுன் நனடியவர்நடுவெணல்லருள்பெற்றவாழ்ந்திடவே
ஆடியபாதாவாகுதியப்பாவெந்நருள்செயலுன்னதுகடனே. (66)

புனிதநல்லடியார்புகழ்தனைப்பேசப்போதுதானில்லையெயையா
மனிதனுப்பிநந்துமுலகினில்வேதவாகமலிதிப்படிநட்கு

மினியவனல்லேனையேனெனெத் தவங்குளையுமயானியற்றேறன்
தனியனையாகுதியீசுவெற்கருளிற்றிடுப்பவராருன்னையரசே. (67)

பூதநாயகனையெவ்வலகத்தும்மெவ்வியிர் தனக்குமங்குயிராய்
வேதநாயகனய்வேதத்தினுச்சிலிற்றிருந்தருணடஞ்செய்யும்
சோதியையகனையடியவருளத்திற்சோர்விலாதென்னுமவாழ்ந்தருளும்
ஆதிநாயகனையாகுதியப்பாரீயருளிடிற்றிடுப்பவருண்டோ. (68)

பெண்ணினங்குளியாள்பாகமதென்னும்பிரிந்திடா தருளுருவோங்கித்
கண்ணகனிலத்திலுள்ளன்பருளமேகா தலாயாலயமெனவாழ்
அண்ணலையரசேயத்தனெதிவிலையம்பலத்தாடுமெம்மமுதேத
புண்ணியாவுன்னைப்போற்றினேனென்னும்மற்றிடா தருள்புரிவாயே. (69)

பேணுநல்லடியார்பாலதாய்நாளும்பேரருட்குழுகொண்டபரனே
நாணுதலில்லாநங்கையிர் தம்பாளுட்டமாய்மயங்குதனன்றோ
வேணுகோபாலன்வேதனுங்காணுவிமலனையென்வினையகற்றித்
தாணுவேயாகுதியப்பவெற்கருளிற்றிடுப்பவராருன்னையரசே. (70)

பையலாய்ப்பிறந்தும்பிறப்பிற்றப்பகற்றும்பழுவடியார் களைப்பணியேன்
தையலாருநவேபெரிதெனம்பித்தரணியிலாழ்ந்திடும்பாவி
பொய்யிலாருநவழ்புண்ணியார்பணியும்பொருந்தியேவாழ்ந்திடவெளியேற்
கையனேவாகுதியப்பனையருளிலாருன்னைத்தடுப்பவரரசே. (71)

பொய்தனைப்போக்கும்புண்ணியருநவழ்புலகொலகாவிலாரருளும்
பையலெற்கருளிப்பவந்தனைப்போக்கிப்பரகதிகொடுப்பதன்னாளோ
தையனையகியாமிளங்குளிப்பரையைத்தன்னிடப்பாகமாய்ப்பேணு
மையனையாகுதியப்பனையறையாயாதரவேதுமில்லெனக்கே. (72)

போகமேவெண்டிப்புக்கழினைநினைந்துப்பொய்ப்பொருடன்னையெபொருந்தித்
தேகமேநாணாய்திரிந்தழுதிங்கெதனிவிலேனுகியெநின்றேன்
சோகமேபோக்கிச்சோதியேயுன்நன்சகவருட்பத்திழ்ந்சேரும்
யோகமேயருளாயாகுதியப்பாவிப்புலையனென்னன்னையுமாண்டே. (73)

பெளவநீர்த்திரைபோல்வந்திடுஞ்சன்னமரணமாந்துன்பமேபோக்கக்
கெளவியமலத்தின்பலத்தினுற்கருதென்கையனெனென்பிறந்தேனே
ஓளவியமில்லாவருளினையளித்தேனையாண்டிலநின்னருட்கடனே
செவ்வியமலந்தாள்சேரவென்றாகுதியீசனெனெப்பிடுவாயே. (74)

மயக்கமதகற்றுகுசான்நின்னடியார்மருவிடுமலர்ப்பதந்தனைத்
தியக்கமொன்றின்றித்தீர்த்தமாட்டித்தேனிரம்பியமலர்களைச்சாற்றிச்
செயக்கடவேனெனெவ்வியபூசையென்செல்லமேசுவெபெருமானே
உயக்கருணைகாட்டாகுதியப்பாவிவழைப்பிலேற்குந்தயைவைத்தே. (75)

மா தர்கடங்கன்மயக்கினிலாழ்ந்தேயுளமதியனைத் தைதழும்போக்கிச்
சா துபோல்நடித்துச்சந்நனருநவைப்பற்றிலேன்சாந்தமொன்றில்லேன்
போதினைவீணேபோக்கிநானலைதல்புனிதனின்னருளினுக்கழகோ
மாதொருபாகாவாகியப்பாயிம்மதியிலேந்கருள்புரியாயே. (76)

மிருந்தவல்வினையேவளர்த்திடுமா தர்வெய்யகாமத்தினினுளும்
புகுந் துநானமுந்திப்புலன்களானுகரும்போகமேமெய்யெனநம்பிச்
சுகந்தனையிழந்தசோம்பனய்த்திரிதல்சோதியேநின்னருட்கழகோ
த்குந்தநல்லடியார்க்கருளுமாக்ஈசா தமியனுக்கும்மருள்தருவாய். (77)

மீகாமனில்லாமரக்கமோடாதெனவெளவையருளியதேபோத்
றேகாபிமானமுதல்விவகாரத்திசைவரைத்திருவருளின்நி
யாகாதிங்குண்மையரியவென்றவருமறிவதும்நின்னருளேகாண்
போகாபிமானம்போகநீயருளாப்புனிதனையாக்ஈயப்பாவே. (78)

மும்மலச்சேற்றினுளமேயமுந்திமூத்தவர்சொல்லையுமறியா
திம்மையைவீணிறிரிந்தொழித்ததலாலியற்றியநலமொன்றுமில்லை
பொய்ம்மையிலாழ்ந்துபுலையனாத்தபுனிதனேநின்னருட்கழகோ
மெய்ம்மையேயருள்வாய்மேலவர்போற்றும்மெய்யனையாக்ஈயப்பாவே. (79)

மூர்த்தியேநீமுன்மொழிந்தவேதத்தின்மொழியையுங்குறியேன்குறித்துப்
பார்த்தவர்சொல்லுஞ்சொல்லையுங்குறியேன்பரமனேபழவடியார்கள்
கீர்த்தியுங்குறியேனயினுமிளமைக்கிள்ளையைப்பாகமாய்க்கொண்டாய்
சேர்த்தருள்வாயேதெய்வமேயுன்றன்சேவடிதனக்கிங்கேனையே. (80)

மெய்யினைநீங்காவடியவரவாழ்வேவேதத்தினுச்சிமினடிக்கு
மையனேவரசேயருட்பெருங்கடலேயத்தனேமாலயன்காணச்
செய்யமேனியனேசெய்வகையறியேன்றிருவருட்செயலையுமறியேன்
பொய்யனாபாகாதென்வினைபோக்கிப்புண்ணியாவாண்டருள்வாயே. (81)

மேலானவுன்றனடியார்கடங்கன்மேன்மையையென்னுளும்பரவி
கோலாகவோர்கால்கொள்ளாதமுன்னுன்கோயில்களனைத்தையுஞ்சூழ்ந்து
சீலாவுன்னருளச்சேர்த்தனனல்லேன்கிறியனேன்பிழைத்தனைப்பொறுத்தே
வாலாலமுண்டவாக்ஈயப்பாவேயடியேனையாண்டுகொள்வாயே. (82)

மையலேயூட்டமின்னார்கடங்கன்மயக்கத்திலாழ்ந்தவனாகி
மையனேயாசைக்காற்றினினுழன்றிங்கழிந்தனனாக்ஈயப்பாவே
பொய்யதாமுலகிந்புதுமையேனோக்கியின்னமுநாட்களைப்போக்கா
துயவகையருளாயொப்பிலாக்கருணையுளந்தறிந்கொண்டவென்னிறையே. (83)

மொழிந்திடும்பெரியோர்வார்த்தையினளவைமூதறிவுடையரேயறிவர்
இழிந்தசொல்லுலகிலறிவிலாபெண்ணியேங்கியேதிரிந்திடராமுவர்

வழிந்தபோன்பாற்பழவடியாருனைவாழ்த்தியேபோற்றுதல்போலிங்
கழிவிலாக்ஷீசாவடியனும்வாழ்த்துவெண்டினேனருள்செய்வாயரசே. (84)

மோகமேபரிதாபெண்ணியெத்தினமும்மூர்க்கனும்பேபைதேயனற்ப
போகமேரினைவாய்ப்புண்ணியனியனையாப்புலையனேனுகிலுமந்தோ
சோகமேதோன்றிலையினையடைந்தவொண்டராய்வாழ்நல்லடியார்
ஆகமேகோயிலாகவாழ்ந்தருளுமாக்ஷியப்பாபென்றும்ருளே. (85)

மெளனமாவணியிற்றுங்காதுதூங்கும்மாதவரடிசார்ந்தில்லேன்
யெனனமிங்கென்றுனிலையெனவெண்ணியந்தநாளனைத்தையுமொழித்தேன்
ஒளவியங்கொண்டென்பிற்பொருடனக்கேயன்பொருசிறிதுமிங்கில்லேன்
செவ்வியவருளாயிந்திடாயகிற்சிறியனென்செய்வதிங்கென்னே. (86)

யானைதன்றிலையிற்றுளுகமண்ணையெடுத்தடித்துக்கொள்ளல்போல
சுனனென்யாலுமெவற்றையுமெனதென்றண்ணியேரைந்திற்குநொந்தேன்
தினனேனானென் தீவினேபோக்கித்தெய்வமேரின் கழல்காட்டி
மோனமேத்திங்கென்னையாண்டருள்வாய்முக்கணவாக்ஷியப்பாவே. (87)

யோகமேநோக்கிரின்னருளடியாரெங்குமோர்படித்தாகிரின்ருர்
போகமேவேண்டிப்பொய்ம்மையெபெருக்கிப்பொய்யனேனேதும்பெற்றில்
நாகமேயாரமாகநாளும்வாழ்நாதனேவாக்ஷியப்பாபென் [லேன்
மோகமேபோக்கியேகமாய்நோக்கமோனமுமிந்தருள்வாயே. (88)

வந்துநின்கோயில்வாயிலில்வாசம்நீங்கிடாதுன்றிருவடியைப்
பந்தியாய்நின்றநின்னன்பெரல்லாம்பாடியுமாடியுந்தொழுதார்
பந்தமாம்பிறப்பிற்பாவியெனமுந்திப்பரகதிதன்னையும்றந்தேன்
எந்தையேயாக்ஷியீசனையிந்தையழையையாளுன்கடனே. (89)

வாழ்குதுமெனவேரினைந்துலகோர்கள்வரிசையும்வண்மையுனரினைந்தே
வாழ்பவரில்லையெனரினைவோர்தம்வாழ்வதுபோவதைத்தெரிந்தும்
ஆழ்பவம்போக்கவப்பனவாக்ஷியீசனையறிந்திலேனெழை
தாழ்ந்திடாடென்னையாண்டுகொள்வாயேதயவுடனென்னுடையானே. (90)

விருந்திலோர்க்கில்லெபொருந்தியவொழுக்கமென்பதைவிளம்பக்கேட்டும்
வருந்தியுமுன் றனடியவர் தம்மைவகையுடனுபசரிக்கில்லேன்
பொருந்தியுன்னடியவாழ்பவரிடத்துப்பொருந்துமெய்யருள் தனையுடையோ
யருந்தவர்வாழ்வையாக்ஷியப்பாவில்வடியனையாளுன்கடனே. (91)

வீழ்ந்திடாதடியென்மாதாராமயலில்வினைகளெல்லாமுன்போக்கிப்
பாழ்ம்பிறப்பிறப்பிற்படாதுன்றன்பதரிழ்நன்னிலையென்றும்
வாழ்ந்திம்வாழ்வைவகையுடனெனக்குமருளவேவேண்டினெந்தாய்
தாழ்ந்திடாதின்றேதக்கவாற்றளயாக்ஷியப்பாபென்றனரசே. (92)

வெவ்வியபிற் ப்புமிற் ப்புமாளோம்கள்வினைவழிவந்திட்டாலும்
செவ்வியவுண் றன்சீரடிதன்னைச் சீர்ந்தவர் தமக்கென்றும்வாரா
ருதவ்வமில்லருளியிந் தின்திங்கென்னையெந்தையேகாத்திடாயாகிற்
கவ்வியமலத்தைப்போக்கிடும்வழியைக்கண்டிலேனாகியப்பாவே. (93)

வேகவேவினையால்வேதனையென்னேவிட்டுநீவேடிக்கைபார்க்கில்
போகவும்வழிதான் புண்ணியாவுண்டோபுலையனென் றனக்குமிங்காசே
ஆகவேயெந்தாய்போதமேநல்கியாண்டிடலுன்னருட்பாரம்
பாடமோர்பாவையுடையவாக்கிசாப் பற்றினேனுன்னடிதனையே. (94)

வையகத்தன்னிலுன்னருடனையவாய்மடுத்தண்ணைதேபர்கள்
பொய்யகத்தன்றற்புதுமையேநோக்கிப்போதமிங்கிழந்தும்பல்வார்கள்
மெய்யகத்தாங்கியுன்றிருவடியையமேவவேவாசைகொண்டேன்யான்
துய்யனையென்னையாண்டருள்வாயேதுணையிலேனாகியப்பாவே. (95)

வாழியுன் கழல்கள்வாழியுன்புகழ்கள்வாழினின்னருட்கோலங்கள்
வாழியென்னுளும்நின்னிடைப்பாகம்வளருமென்தாயென்றும்வாழி
வாழியென்னுளமுன்னையேனோக்கிவாழ்ந்திடும்நந்தியெம்பெருமான்
வாழியென்னுளும்பல்வளனிறைந்தேதவாமுமச்சிற்றபாக்கம். (96)

வாழியென்னுளமுலகெலாமுன்னர்வழுத்திடுமுன்முதற்பின்னே
வாழியென்னுளும்வடித்தேதார்வேலைப்பிடித்திட்டவேடுவர்கோமான்
வாழியென்னுளும்வானவர்கோனீந்தமங்கையாந்தெய்வயானை
வாழியென்னுளும்வள்ளிஞாயகியும்வண்ணமையாயெமக்கருளிந்தே. (97)

வாழியென்னுளும்வார்கடலுலகிற்றிருளுனசும்பந்தராகர்
வாழியென்னுளும்வார்கடலுலகில்வண்டமிழ்நாலினுக்கரசர்
வாழியென்னுளும்வார்கடலுலகில்வன்றெண்டர்சந்தரமூர்த்தி
வாழியென்னுளும்வார்கடலுலகில்மாணிக்கவாசகவள்ளல் (98)

வாழியென்னுளமுன் றன்வார்கழலைவழுத்தியேமெய்யதுவருக
வாழியென்தாயேவாழியெம்மரசேவாழிநற்பொதுனடத்தரசே
வாழிமுகக்கண்ணுவாழியெம்முதல்வாவாழியுன்னருளென்றும்வாழி
வாழியென்றமுதுதப்பாடியானந்தமாரகியேநிற்குநல்லடியார். (99)

வாழினின்சீரைநினைந்தவரெல்லாம்வாழியென்னுளமுன்னருளும்
வாழினின்பேரைப்பேசினரெல்லாம்வார்கடலுலகினிலென்றும்
வாழினின்முயர்பெருமையைநினைந்தோர்வாழ்வதிங்கென்றுமேயோங்கி
வாழியேயுடையவென்னும்மழையும்வளங்களுமறங்களும்வாழி. (100)

நீதித்த சத்தாந்த சுவாமிகள்
அருளிய திருப்பாமலைகள்
முற்றுப்பெற்றன.

9A

10-33